

۷۶

رشد

آموزش جغرافیا

آموزشی، تحلیلی، اطلاع‌رسانی

دوره‌ی بیست‌یکم، شماره‌ی ۱، پاییز ۱۳۸۵

www.roshdmag.org | بها: ۳۰۰۰ ریال

ISSN 1606-9137

اینترنت و کاربرد آن در علم جغرافیا

رتبه‌بندی سطح توسعه یافتگی شهرستان‌های استان سمنان

آشنایی با منابع و مآخذ اینترنتی جغرافیا

آشنایی با ماهواره‌های هواشناسی و کاربردهای آن

زیبایی های ایران

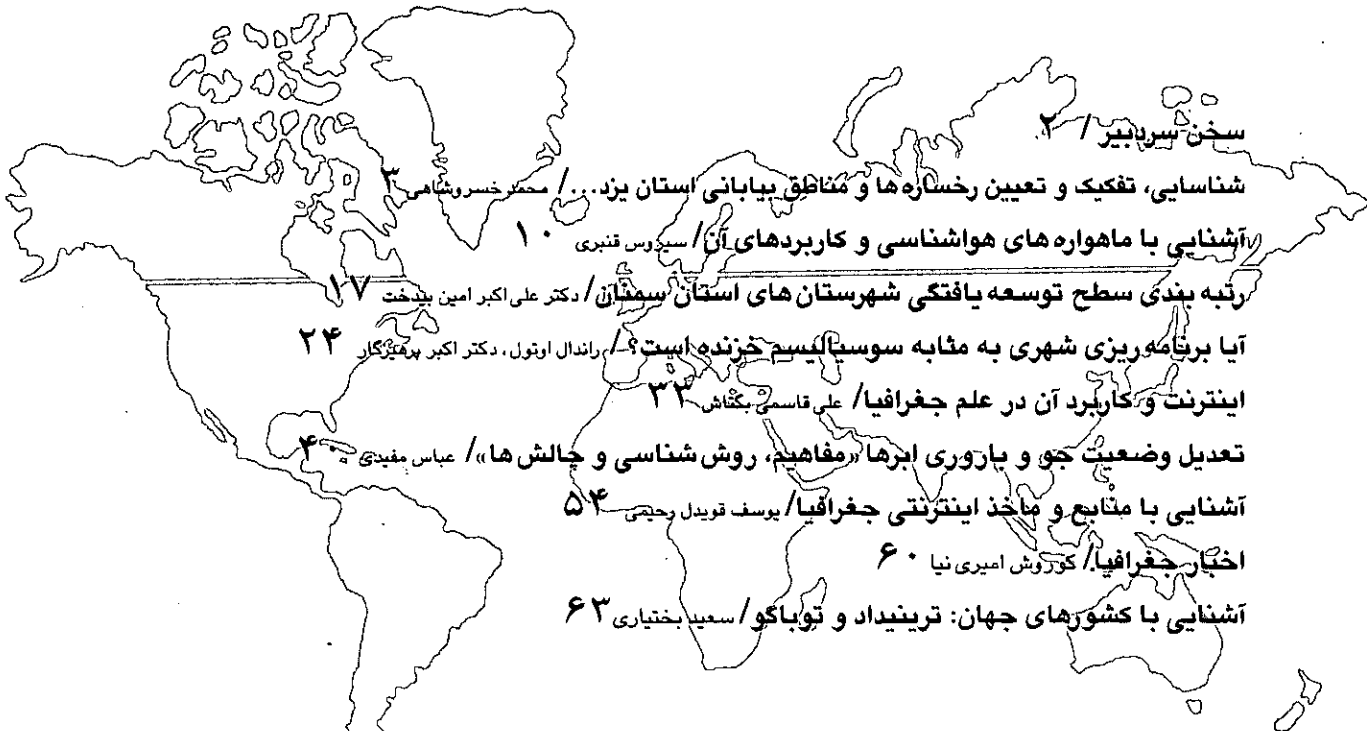

شیر

مارکون

شوشتر

تکاب

سخن سپریبیر / ۲

۳ شناسایی، تفکیک و تعیین رخساره ها و مناطق بیابانی استان یزد... / محمدرحسروشاهی

۱۰ آشنایی با ماهواره های هواشناسی و کاربردهای آن / سیدوس قنبری

۱۷ رتبه بندی سطح توسعه یافتگی شهرستان های استان سمنان / دکتر علی اکبر امین بیدخت

۲۴ آیا برنامه ریزی شهری به مثابه سوسیالیسم خرنده است؟ / راندا ل اونول، دکتر اکبر برهنگار

۳۲ اینترنت و کاربرد آن در علم جغرافیا / علی قاسمی بگشاش

۴ تعدیل وضعیت جو و باروری ابرها « مفاهیم، روش شناسی و چالش ها » / عباس مفیدی

۵۴ آشنایی با منابع و مآخذ اینترنتی جغرافیا / یوسف قویلد رحیمی

۶۰ اختیار جغرافیا / کوروش امیری نیا

۶۳ آشنایی با کشورهای جهان: ترینیداد و توباگو / سعید بختیاری

مدیر مسئول ، علیرضا حاجیان زاده ، سردبیر ، دکتر شتابوشی شایان ، مدیر داخلی ، دکتر مهدی چوپینه

هیات تحریریه ، دکتر حسین شکویی ، دکتر عبدالرضا رکن الدین آفتخاری ، دکتر بهلول علیجانی

دکتر مصطفی مؤمنی ، دکتر یارمحمد بابی ، کوروش امیری نیا ، منصور ملک عباسی

دکتر شوکت مقیمی و ناهید فلاحتیان ، اطراح گرافیک ، علی کریمخانی

چاپ و شرکت افست (سهامی عام) ، انتشارات

نشانی مجله ، تهران صندوق پستی ۱۵۸۵ - ۱۵۸۷۵ ، تلفن دفتر مجله ، ۸۸۸۲۱۱۱۱۱۱ ، فاکس ۸۸۸۲۱۱۱۱۱ ، امور مشترکین ، ۸۸۸۲۹۱۱۸۱

پست الکترونیک ، E-mail: info@roshdmag.org ، نشانی سایت مجله ، رشد ، www.roshdmag.org

- مجله ی رشد آموزش جغرافیا تخصصی تحقیقات پژوهشگران و متخصصان تعلیم و تربیت ، بزرگ آموزگاران ، مدیران و مدیران را ، در صورتی که در نشریات عمومی درج نشده و مرتبط با موضوع مجله باشد ، می پذیرد . ● مطالب باید یک خط در میان و در یک روزی کاتغذ نوشته و در صورت امکان تاریخ شود . ● شکل قرار گرفتن جدول ها ، نمودارها و تصاویر ضمیمه باید در حاشیه ی مطلب نیز مشخص شود . ● تر مقاله باید روان و از نظر دستور زبان قاریتی درست باشد و در انتخاب واژه های علمی و فنی دقت لازم منظور گردد . ● برای ارتقای کیفی چاپ اصل نقشه ها و تصاویر ارسال شود و تا کپی های واضح همراه مقاله باشد . ● نرخ پست الکترونیک مؤلف یا مترجم مقالات قبل نام بدینداورنده ضروری است .
- مقاله های ترجمه شده باید با متن اصلی همخوانی داشته باشد و متن اصلی نیز ضمیمه ی مقاله باشد . ● در متن های ارسال باید تا حد امکان از معادل های فارسی واژه ها و اصطلاحات استفاده شود . ● زینویبها و منابع باید کامل و شگائل نام اثر ، نام نویسنده ، نام مترجم ، محل نشر ، سال انتشار و شماره ی صفحه ی مورد استفاده باشد .
- مجله در رد ، قبول ، ویرایش و تلخیص مقاله های رسیده مجاز است . ● ازای متنوع در مقاله ها ، ضرورتا مین نظر دفتر انتشارات کمک آموزشی نیست و مسؤلیت پاسخگویی به پرسش های خوانندگان ، با خود نویسنده یا مترجم است . ● مجله از بازگرداندن مطالبی که برای چاپ مناسب تشخیص داده نمی شود ، معذور است .

ضرورت دوره‌های پیش از خدمت آموزش جغرافیا

آموزش جغرافیا در جهان کنونی وظایفی بس دشوار را برعهده گرفته است. از آموزش مفاهیم توسعه پایدار تا حفاظت محیط زیست و از آموزش شهروندی تا درک و کاربرد سیستم‌های اطلاعات جغرافیایی از جمله اهداف نوین آموزش جغرافیا به شمار می‌آیند. همه روزه نیز شاهدیم که سازمان‌های بین‌المللی و یا نهادهای داخلی از برنامه‌ریزان درسی جغرافیا درخواست دارند تا در آموزش مفاهیم مورد نظر آنان از طریق برنامه‌های رسمی آموزش جغرافیا به آنان کمک کنند و این مفاهیم یا مهارت‌ها را به گونه‌ای در برنامه‌های آموزش جغرافیا وارد کرده و در نظر بگیرند. علم جغرافیا وظایف دشواری را از این طریق برعهده گرفته است.

سؤالی که اکنون مطرح است این است که آیا تنها گنجاندن این مفاهیم، مهارت‌ها و نگرش‌ها در مواد آموزشی جغرافیایی و در رأس آنها کتب درسی جغرافیا، به نیازها و توقعات روزافزون پاسخ می‌دهد و به قول معروف با گنجاندن این موارد در کتب درسی به اهداف مورد نظر دست می‌یابیم یا خیر؟

ساده‌اندیشی است که گمان بریم با افزودن خواسته‌های فوق‌الذکر، کار تمام است و به بخش عمده‌ای از فرایند آموزش که همانا آموزگاران و دبیران جغرافیا و مهارت آنان در انتقال مطالب کتب درسی به دانش‌آموزان است، بی‌توجه باشیم. آموزش جغرافیا خود از پیچیدگی‌هایی برخوردار است و فارغ‌التحصیلان جغرافیا از دانشگاه‌ها تنها با یافته‌های علم جغرافیا از عهده آموزش آن به دانش‌آموزان بر نمی‌آیند. مثال در این مورد، پزشکی یا دیگر علوم است. آیا تمام کسانی که پزشکی یا علوم دیگر را آموخته‌اند، خود توانایی آموزش آن را به دیگران دارند؟ پاسخ هر فرد منصفی به این سؤال خیر است. برای آموزش جغرافیا نیز نیازمند آن هستیم که مهارت‌های معلمی را بیاموزیم و علاوه بر آن به فنون آموزش جغرافیا نیز عنایت داشته باشیم.

حال که با پاسخی متصفانه به سؤال فوق در یافتیم که باید معلمان آینده جغرافیا به دانش‌آموزان، مهارت‌های خاص را بیاموزند، سؤال بعدی مطرح می‌گردد که این وظیفه بر عهده کیست؟ چه نهادی باید وظیفه آموزش مهارت‌های آموزش جغرافیا را به فارغ‌التحصیلان دانشگاه‌ها که آماده آموزش این علم هستند برعهده می‌گیرد؟

برای حصول به این هدف دو راه به نظر می‌رسد: اول این که دانشجویان جغرافیا که بعدها وارد سیستم آموزشی کشور می‌شوند باید در خلال دروس دانشگاهی خود، فنون معلمی و آموزش جغرافیا را نیز بیاموزند. بنابراین افزودن دروس مورد نیاز به برنامه‌های آموزشی دانشگاه‌ها بر عهده وزارت علوم، تحقیقات و فناوری است. دوم این که خود وزارت آموزش و پرورش پس از انتخاب معلمان آینده جغرافیا از میان داوطلبان فارغ‌التحصیل، دوره‌های آموزشی پیش از خدمت را برای آنان در زمینه آموزش جغرافیا ترتیب دهد و سپس آنان را به کلاس‌های درس اعزام نماید. انجام این امر سبب می‌شود که معلمان جدید با اعتماد به نفس بیشتر و آمادگی افزون‌تری وظیفه خطیر آموزش جغرافیا به نسل جدید را بر عهده گیرند. ان شاء الله

شناسایی، تفکیک و تعیین رخساره‌ها و مناطق بیابانی استان یزد از جنبه‌ی ژئومورفولوژی

محمد خسروشاهی*، سیدمحمد مهزاب‌باشی** و کاظم دشتکیان***

چکیده

تاکنون برای بیابان از دیدگاه‌های متفاوت و همچنین براساس برخی از ویژگی‌های ژئومورفولوژی، تعریف‌های گوناگونی ارائه شده است. مقاله‌ی حاضر حاوی بخشی از نتیجه‌های تحقیقاتی حاصل از اجرای «طرح تعیین قلمروی جغرافیایی محدوده‌ی بیابانی استان یزد» است. در این تحقیق، با استفاده از نقشه‌های زمین‌شناسی و توپوگرافی و تلفیق داده‌های این دو، ابتدا شناسایی کلی رخساره‌های ژئومورفولوژی به روش مرفوژنیک انجام گرفت و سپس عوارضی نظیر: دشت‌سرها، بسترهای طفیانی شبکه‌ی آب‌ها، تپه‌های ماسه‌بادی، بدلندها، عوارض بادکندی شامل کلوت - یاردانگ - دشت‌های ریگی، دق‌ها، کویرها، جلگه‌های رسی و بالاخره سبخاها و شوره‌زارها که خاص مناطق بیابانی هستند، شناسایی و تفکیک شدند. سرانجام نیز با استفاده از عکس‌های ماهواره‌ای ETM و کنترل صحرائی، محدوده‌ی عوارض اصلاح و عوارض جدید شناسایی شده نیز به آن افزوده شد و محدوده‌های یاد شده به عنوان محدوده‌های بیابان‌های استان یزد معرفی گردیدند. نتیجه‌های حاصل نشان دادند تقریباً اکثر قریب به اتفاق عوارض ژئومورفولوژیکی خاص بیابان با ویژگی‌های مشخص، در این استان قابل شناسایی هستند که به صورت پیوسته ولی در گستره‌ی استان پراکنده شده‌اند. همچنین، با مساحی این عوارض در سیستم اطلاعات جغرافیایی (GIS) مشخص شد، حدودنیمی از سطح استان یزد، یعنی ۲۳۵۷۷۸۴ هکتار (۴۶ درصد) آن، در زمره‌ی بیابان‌های ژئومورفولوژیکی قرار دارد.

واژه‌های کلیدی: بیابان، ژئومورفولوژی، رخساره، استان

یزد.

مقدمه

اگرچه در مقیاس جهانی، در عامل مهم چرخش عمومی اتمسفر و جریان‌های اقیانوسی همراه آن و همچنین، کوهستان‌ها و توزیع خشکی‌های زمین، در پیدایش و توسعه‌ی مناطق خشک و بیابانی تأثیر به‌سزایی داشته‌اند، اما در مقیاس محلی، تعیین قلمروی بیابان‌ها نیازمند دستیابی به اطلاعاتی از پارامترهای محیط طبیعی است که اثر متقابل آن‌ها به صورت مشترک در پیدایش ویژگی‌های محیط طبیعی و از جمله بیابان‌ها دخالت دارند. به همین دلیل، برای تفکیک و تعیین قلمروی بیابان‌ها، باید به آن دسته از علوم زمین که به صورت مستقیم یا غیرمستقیم در پیدایش شرایط بیابانی سهمی به‌عهده دارند، توجه شود. در این مطالعه تعیین و تفکیک مناطق بیابانی فقط از جنبه‌ی ژئومورفولوژی مدنظر قرار گرفته است.

از دیدگاه ژئومورفولوژی، برای تعیین و طبقه‌بندی بیابان‌ها، مطالعاتی توسط سیدرونکو (۱۹۵۰)، تی کلمنت (۱۹۵۴)، فدریچ (۱۹۶۴) و درش (۱۹۶۲) انجام گرفته است [حسین‌زاده، ۱۳۷۸]. در مطالعه‌ی سیدرونکو، بیابان‌ها از نظر مرفوژنیک به دو گروه بزرگ بیابان‌های تراکمی و بیابان‌های فرسایشی تقسیم شده‌اند. بیابان‌های نوع اول در مجاورت توده‌های کوهستانی بزرگ قرار گرفته‌اند و شامل چاله‌های بزرگ داخلی با رسوب‌های

ضخیم رودخانه ای هستند. در حالی که بیابان های نوع دوم، مشتمل بر یک مجموعه عوارض کوهستانی یا زمین های مرتفع فلات مانند، همراه با چاله های کم عمق هستند و مهم ترین ویژگی آن ها، رخنمون سنگ های اصلی در سطح زمین است. به نظر سیدرونکو، در بیابان های فرسایشی، مواد تخریبی، حاصل فرایندهای هوازگی هستند و تحت تأثیر حمل و نقل قرار نمی گیرند. ولی در بیابان های تراکمی، مواد فراوانی به ویژه توسط آب جابه جا و متمرکز می شوند. تی کلمنت تقسیم بندی بیابان های آمریکا را براساس رخصاره های ژئومورفولوژی انجام داده است. این رخصاره ها بیش تر شامل: کویرها، دشت های بیابانی، تپه های ماسه ای، بدلندها، رخنمون های سنگی، مخروط افکنه های آبرفتی که در انتهای دره های کوهستانی و بر سطح هموار دشت به وجود آمده اند و همچنین زمین های پست حدفاصل مخروط افکنه ها می شوند.

انگلیو^۱ (۱۹۹۲) معیار سنجش بیابان را علاوه بر پوشش گیاهی، خاک و ژئومورفولوژی معرفی می کند؛ زیرا این عوامل، تغییرات کم تری نسبت به اقلیم دارند. وی عقیده دارد، مرز مناطق خشک با مشخصات ژئومورفولوژیکی شروع شده است و با عوامل خاک و پوشش گیاهی خاتمه می یابد.

کوک^۲ و وارن^۳ (۱۹۷۳)، مابوت^۴ (۱۹۷۷) و توماس^۵ (۱۹۸۹) ژئومورفولوژی را یکی از معیارهای تشخیص بیابان قلمداد، و رخصاره هایی را شناسایی کرده اند. که حدس زده می شود، حاصل فرایندهای گوناگون در بیابان هستند. لوستیگ^۶ (۱۹۶۸) دشت ها، مناطق مسطح و گودشدگی ها را از رخصاره های مهم بیابان و از شاخص های ژئومورفولوژی برای شناخت بیابان عنوان کرده است. به این ترتیب، علاوه بر گوناگونی معیارهای مؤثر در ایجاد بیابان ها که سبب پیدایش محیط های متفاوتی از نظر شرایط زیست محیطی می شود، شاخص های موجود در سنجش معیارها نیز از منطقه ای به منطقه دیگر متغیرند. برای مثال، در معیار ژئومورفولوژی بر خلاف تصور عامه، تنها یک فرایند واحد در شکل دهی رخصاره های سطحی بیابان مؤثر نیست. ممکن است انتظار داشته باشیم، مناطق خشک، محیط وسیعی از تپه های ماسه ای توأم با شوره زارهای وسیع باشد، اما در حقیقت چهره ی مناطق خشک، از کوهستان های فعال تکتونیکی واقع در شمال و جنوب آمریکا، تا سپرهای پایدار زمین شناسی که نمونه هایی از آن ها در آفریقا و استرالیا دیده می شود، شامل سنگ فرش های بیابانی، و دشت سرهای پهناور و مسطح، متفاوت است. احمدی (۱۳۷۵)، علاوه بر اقلیم، معیارهای زمینی مثل زمین شناسی، ژئومورفولوژی و خاک و همچنین معیارهای پوشش گیاهی و اکولوژی را مبنای شناخت بیابان های ایران می داند. لوستیگ^۶ (۱۹۶۸) و اسمال^۷ (۱۹۷۲) مباحث زیادی را در مورد نسبت اهمیت شاخص های ژئومورفولوژی، به ویژه نقش باد و آب در بیابان، مطرح کرده اند.

همچنین در معیار ژئومورفولوژی ساختمانی، بیابان ها به دو دسته ی حوضه های رسوبی و سپری تقسیم بندی شده اند و عوارض بیابانی براساس ویژگی های جغرافیایی محل، به صورت بیابان های به شدت خشک، خشک و نیمه خشک و گاهی به بیابان های ساحلی و داخلی تقسیم بندی می شوند [عطاپور و همکاران، ۱۳۸۳]. در همین زمینه، ثروتی (۱۳۷۶)، بیابان ها را از نگاه ژئومورفولوژی، به دو دسته بیابان های سپری (فرایندهای ناشی از حرکت های زمین ساختی در تشکیل آن ها نقش می ندارند)، و نیز بیابان های کوهستانی و حوضه های رسوبی (ناشی از فرایندهای زمین ساختی) تقسیم می کند.

در سال های اخیر، تعدادی از محققان، با تلفیق تعدادی از متغیرها از قبیل عوارض ژئومورفولوژی خاص بیابان، ویژگی مواد سطحی، و شعاع و عملکرد فرایندهای رودخانه ای و بادی، بیابان ها را تقسیم بندی کرده اند که در این روش، پس از شناسایی عوارض ژئومورفولوژی خاص بیابان، برای مشخص کردن محدوده های بیابانی در عوارض پلی ژنیک، از خصوصیات مواد سطحی و در مرحله ی بعد، از شرایط محیطی سطحی و زیرسطحی به منظور تعیین محدوده ی بیابان های ژئومورفولوژی استفاده کرده اند [عطاپور و همکاران، ۱۳۸۳، به نقل از: حسین زاده، ۱۳۷۸]. البته برای طبقه بندی بیابان های ایران از دیدگاه ژئومورفولوژی، از اختصاصات ساختاری [محمودی، ۱۳۷۳] و مورفوزنیک [احمدی و همکاران، ۱۳۸۰] نیز استفاده شده است. در مطالعه ی حاضر، ضمن شناسایی پهنه ی رخصاره های ژئومورفولوژیک استان یزد، با استفاده از عوارض ژئومورفولوژی خاص بیابان (روش مورفوزنیک)، محدوده ی بیابان های این استان تعیین شده است.

مواد و روش ها

این پژوهش، براساس مطالعه ی نقشه های توپوگرافی «سازمان جغرافیایی نیروهای مسلح» و نقشه های زمین شناسی «سازمان زمین شناسی کشور» به مقیاس ۱:۲۵۰۰۰۰، و تصویرهای ماهواره ای استان با همین مقیاس و تلفیق سه جانبه ی آن ها به شرح زیر صورت گرفته است:

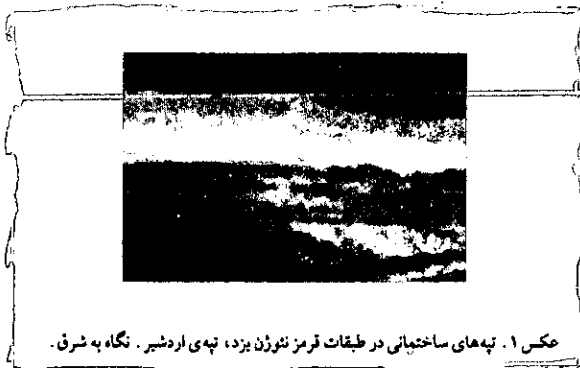
۱. با استفاده از تعریف های موجود در خصوص دشت سرها، اراضی کویری و پلایا، و واحدهای کوهستانی، مرز واحد کوهستان و دشت روی نقشه های توپوگرافی در محل برخورد این دو واحد پیکرشناسی زمین (خط کنیک^۸)، و مرز پلایا ترسیم شد. در همین رابطه، مرز دشت سرهای لخت و فرسایشی با دشت سرهای شبکه ای انتهایی حوزه ها (دشت سر اپانداز) مشخص و با علامت های ویژه، انواع عوارض قابل تشخیص بیابانی تعیین شدند که معرف قلمروی بیابان از غیر آن بودند.

واحد کوهستان

محدوده‌ی کوهستان‌ها که به صورت مجموعه‌ی به هم پیوسته‌ای با شیب بیش از ۲۰ درصد و ارتفاع بیش از ۵۰۰ متر از سطح مبنای منطقه مشخص می‌شوند، در نقشه‌ی مربوطه به صورت رقمی تهیه شده است. مساحت این واحد ژئومورفولوژیک در استان یزد ۲۸۷۷۱۴۰ هکتار است.

تپه‌های ساختمانی یا ناهمواری‌های کوتاه تخریبی

از این نمونه می‌توان به تپه‌های چین خورده و ساختمانی نهشته‌های تخریبی نئوژن با لیتولوژی کنگلومرای ماسه سنگی و مارنی به نام طبقات قرمز نئوژن اشاره کرد که در امتداد شمال غرب - جنوب شرقی در ساختاری منطبق بر آرگ یزد استقرار یافته‌اند. بدیهی است از یک دیدگاه، تپه‌های ماسه‌ای آرگ بزرگ یزد، خود از چنین ناهمواری‌هایی منشأ گرفته‌اند (عکس ۱).

عکس ۱. تپه‌های ساختمانی در طبقات قرمز نئوژن یزد، تپه‌ی اردشیر. نگاه به شرق.

تپه‌های قدیمی مارنی و کنگلومرای میوسن (نئوژن)، مشابه آنچه در بالا آمده است، به صورت پهنه‌ای فرسوده در جنوب کوهستان «شیرکوه»، نمونه‌ی دیگری از تپه‌های نوع ساختمانی است. این تپه‌ها چین خوردگی‌هایی دارند که با امتداد گسل دهشیر بافت موازی هستند و امتداد محوری آن‌ها تقریباً شرقی - غربی است. مشابه چنین تپه‌هایی را همچنین در شمال کفه‌ی طاقستان در غرب دهشیر، در قسمت شمال - شمال شرق کویر چاه افضل از جنس نئوژن، همراه با گنبدها و لایه‌های نمکی، در شمال بافق در حوالی کوه زیرگان از جنس کنگلومرای پلیوسن و نئوژن، و نیز شرق دره‌ی «بهاباد» با اراضی گسیخته می‌توان مشاهده کرد. وسعت کلی این تپه‌ها ۶۶۰۹۶۰ هکتار است.

دشت سرها

برای تمایز دشت سرها، با استفاده از نقشه‌های توپوگرافی و زمین‌شناسی هم مقیاس، خط کنیک (تمایز کوه و دشت) ترسیم شد. سپس با استفاده از پارامترهایی از قبیل شیب طولی دشت (براساس فاصله‌ی خط‌های منحنی میزان)، تراس‌های آبرفتی

۲. براساس اطلاعات موجود در نقشه‌های زمین‌شناسی استان، مرز آبرفت و سازندهای سخت، بدلندها، تپه‌های شنی، مسیرهای طفیانی شبکه‌ی آب‌ها (فصلی و سیلابی)، نیکابها، کویرها، زمین‌های نمکی، پادگانه‌های آبرفتی، انواع دشت‌های دامنه‌ای دوران چهارم (Q۱۱، Q۱۲ و Q۱۳) در ارتباط با گسل‌ها و شکستگی‌ها ترسیم و مشخص شدند.

۳. تلفیق داده‌های توپوگرافی و نقشه‌های زمین‌شناسی، بخش دیگری از فعالیت‌های دفتری بود که در این مرحله صورت گرفت.

۴. انطباق نقشه‌های حاصل از فعالیت‌های فوق و اطلاعات موجود در عکس‌های ماهواره‌ای استان با مقیاس ۱:۲۵۰۰۰۰، بخش دیگری از امور پژوهشی بود که پس از انتقال اطلاعات ماهواره‌ای بر نقشه‌های طلقی انجام شد.

۵. در آخرین مرحله، با استفاده از نقشه‌های تلفیقی و ماهواره‌ای، اطلاعات حاصل از نقشه‌های زمین‌شناسی و توپوگرافی، براساس رنگ‌های معرف هر رخساره، شناسایی و به نقشه‌ی پایه افزوده شدند. این نقشه با استفاده از سیستم اطلاعات جغرافیایی (GIS) رقمی گردید و به وسیله‌ی بازدیدهای صحرایی، تا حد امکان تفکیک قلمروهای تعیین شده از واحدهای اصلی و رخساره‌های مربوطه کنترل شد و در صورت نیاز، اصلاحات لازم صورت گرفت. در نهایت نیز محدوده‌های یادشده با نمادی مشترک تحت عنوان نقشه‌ی بیابان از دیدگاه ژئومورفولوژی معرفی شدند.

نتیجه‌ها

خصوصیات مورفولوژی و موقعیت جغرافیایی هر یک از واحدهای ژئومورفولوژیک استان یزد که با استفاده از نقشه‌های توپوگرافی، زمین‌شناسی و تصویرهای ماهواره‌ای شناسایی و در محیط الویس رقمی شدند (نقشه‌ی ۱)، به شرح زیر است:

نقشه‌ی ۱. نقشه‌ی عمومی ژئومورفولوژی استان یزد

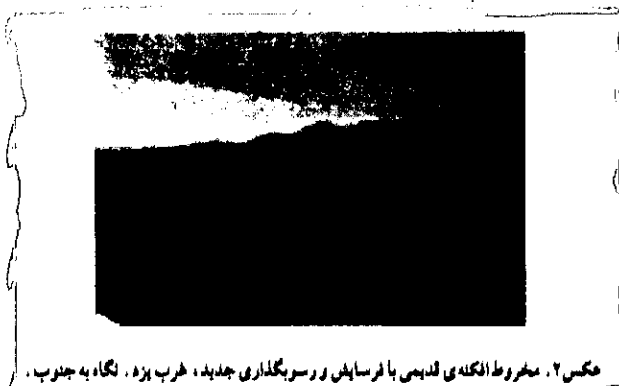
مجاور رودخانه‌ها و قلمروی مخروط افکنه‌ها در نقشه‌های زمین‌شناسی، انشعاب یا انسجام آبراهه‌ها و مسیل‌های سنگلاخی در بالادست و پائین دست محدوده، و رخنمون سنگ‌های مادری در حاشیه‌ی دشت، به تفکیک و به شرح زیر شناسایی شدند:

دشت سرلخت^۱

این نوع از دشت سرها حدفاصل دامنه‌های سنگی واحد کوهستان (شیب بیش‌تر از ۲۵ درصد) و دشت سرهای تراکمی یا حوزه‌ی انتهایی شبکه‌ی آبراهه‌ها (با شیب حداکثر ۵/۰) واقع شده‌اند و دامنه‌ای را با شیب ۵ تا حداکثر ۱۲ درصد تشکیل می‌دهند. در مناطق خشک و بیابانی از جمله استان یزد، نوار کم‌عرض دشت سرلخت، عموماً قلمروی گذر از شرایط بیابانی به شرایط کوهستانی و نیمه‌خشک است. مجموعه‌ی این قلمرو ۱۶۲۰۳۲۲ هکتار از دامنه‌های پاکوهی استان را تشکیل می‌دهد.

مخروط افکنه^۱

این رخساره عبارت است از سطح‌های گلاسی بادبزی شکل با منشأ آبرفتی که در محل خروج آب از مناطق پرشیب، به مناطق یا سطح‌های کم‌شیب‌تر تشکیل می‌شوند. به دلیل تغییر انرژی آب و تغییرات سطح اساس، نهشته‌های این رخساره ناهمگن هستند و دانه‌بندی ذرات، از قطرهایی بادامه‌ی وسیع برخوردارند. این گونه رخساره‌ها، عمدتاً در خروجی دره‌ها به دشت‌های بزرگ از قبیل دشت یزد- اردکان تشکیل می‌شوند. لیکن در ابعاد و تعداد محدودتر، این نوع رخساره‌ها را می‌توان در دشت‌های میانکوهی از قبیل پشتکوه، پیشکوه و دیگر زیرحوزه‌های فرعی استان مشاهده کرد. مخروط افکنه‌های تیبیک دامنه‌ی شرقی کوه‌های بوهروک در جنوب شهر یزد و غرب مهریز، مخروط افکنه‌های آبرفتی دشت بهاباد و جنوب و جنوب غرب ابرقو و دهانه‌ی رودخانه‌ی گاشار و تعداد دیگری از مخروط‌های آبرفتی قدیمی که سطح‌های گلاسی‌ها را تشکیل می‌دهند، از آن دسته رسوبات آبرفتی هستند که در پهنه‌ی دشت‌ها، منابع آبی خوبی را به وجود آورده‌اند (عکس ۲).

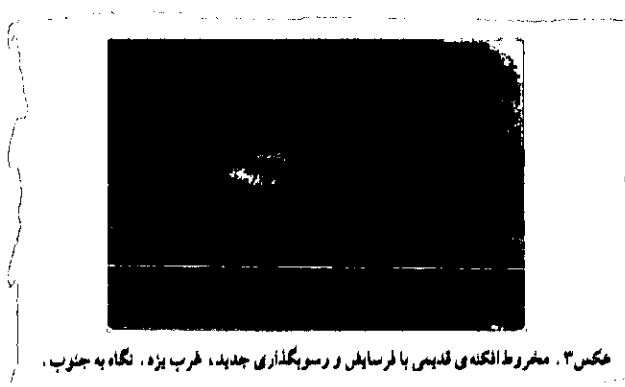
عکس ۲. مخروط افکنه‌ی قدیمی با فرسایش و رسوبگذاری جدید، غرب یزد. نگاه به جنوب.

دشت سرهای تراکمی، اپانداز^۱

به سطح‌های گلاسی نسبتاً هموار با شیب ملایم ۱/۵ درصد که در قلمروی واسط بین دشت سرهای لخت (خریان) و دشت‌های مسطح رسی^{۱۳} توسعه یافته‌اند، «دشت سرهای پخش آب» می‌گویند. ضخامت مواد رسوبی در این قلمرو زیادتر و ابعاد دانه‌های آن کم‌تر از دشت سرخریان است. ابعاد آبراهه‌ها از چند دسی متر تا چند متر است و بستگی به قدرت آب دارد. مجموعه‌ی این رخساره‌ها، سطحی معادل ۱۹۹۱۱۲۰ هکتار را در استان یزد در بر می‌گیرند.

ماسه‌های صعودی (رفلکسی) بادکوب^۱

در اغلب دشت سرهای جبهه و مناطقی که گلاسی‌ها به داخل کوهستان نفوذ کرده‌اند، به دلیل ایجاد جریان‌های بادی جهت‌دار، رسوبات ماسه‌ای و ریزدانه‌ی دشت‌های میانکوهی روپیده می‌شوند و حرکت می‌کنند. این ماسه‌ها پس از برخورد با اولین موانع مرتفع، براساس قدرت حرکتی باد در دامنه‌ی مانع (کوه)، صعود می‌کنند و ماسه‌های بالارونده و صعودی را تشکیل می‌دهند. بدیهی است این ماسه‌ها از قاعده به رأس، به دلیل وزن و حجم خود ریزتر می‌شوند. ماسه‌های صعودی در پنج کیلومتری غرب شهر تفت در یال شمالی شیرکوه و نیز ماسه‌های صعودی غرب شهر مهریز، شرق دشت میانکوهی ابراهیم‌آباد- کوه گولوفرچ در غرب جاه‌خاور - ماسه‌های تنگ چنار و دیگر حواض از این گونه رخساره‌های بادی هستند (عکس ۳).

عکس ۳. مخروط افکنه‌ی قدیمی با فرسایش و رسوبگذاری جدید، غرب یزد. نگاه به جنوب.

گنبد‌های نمکی

این گنبد‌ها در واقع ساختمان‌های برآمده‌ای هستند که در اثر صعود لایه‌های نمکی مدفون شده در اعماق زمین، همراه با فعالیت‌های تکتونیکی محل، ایجاد می‌شوند. در بعضی از آن‌ها، هسته‌های نمکی به سطح می‌رسد و برجستگی‌ها یا گنبد‌های نمکی را تشکیل می‌دهد. بعضی هم با داشتن سنگ‌هایی از طبقات رسوبی به سطح نمی‌رسند. در اراضی بالآمده‌ی غرب کویر کلات و شمال غرب دشت یزد- اردکان، توده‌هایی از برجستگی‌های نمکی و اراضی نمکی برآمده دیده

نقشه زمین‌شناسی استان یزد

می شوند که در واقع گنبد‌های نمکی استان را در شمال آن تشکیل می دهند.

دشت های ریگی^{۱۵}

این رخساره، به طور واضح و مشخص در امتداد غربی ارگ یزد و تقریباً در متناهی دشت سرهای پخش آب در دشت یزد - اردکان مشاهده می شود. انواع چنین پهنه هایی را می توان در بخش های جنوبی دشت پشتکوه در حوالی رشکویه و تپه ماهورهای قرمز میوسن در همین حوالی جست و جو کرد. پهنه های فرسایشی بین دهشیر ابرکوه در مسیر جاده ی مربوطه و همچنین دشت سرهای مشرف بر کویر سیبکوه در مسیر جاده ی حاجی آباد زرین از نمونه های دیگر این رخساره هستند.

پهنه های ماسه ای موجدار^{۱۶}

این رخساره که در مسیر ترائزیت (خمل) عناصر تپه های ماسه ای قرار گرفته، حاصل ترسیب دانه های درشت ماسه های بادی است که از نظر موقعیت، قبل از تجمع تپه های ماسه ای قرار دارد. به نظر اختصاصی (۱۳۷۰)، وجود چنین رخساره ای با عناصر درشت، مبین نزدیک بودن منشأ این دانه ها به محل ترسیب یا تپه های ماسه ای است. زیرا در منشأهای دور، این عناصر قادر به رسیدن به محدوده ی تپه های ماسه ای نیستند و به صورت پراکنده و بدون مرفولوژی مشخص، ولی دارای شکل های شکنجی در مسیر ترائزیت پخش می شوند. چنین رخساره ای در کنار اغلب پهنه های ماسه ای و به ویژه در غرب ارگ یزد، در دو منطقه ی اشکلدر - رستاق و چرخاب و دیگری در غرب خوبدک و فهرج و جنوب محمدآباد دیده می شود. وسعت این عارضه در استان ۵۶۳۸ هکتار است.

دشت سرهای واقعی یا جلگه های رسی^{۱۷} و عوارض آن ها

دشت سرهای واقعی یا جلگه های رسی، مجموعاً ۳۴۸۷۹۰ هکتار از سطح استان را در میان حوضه های مستقل و جدا از هم تشکیل می دهند. این گونه دشت ها در نقاط گوناگون استان با نام دشت (جلگه ی) بهاباد، دشت یزد - اردکان، دشت (کنه) ابرکوه، دشت هرات و مروست مشخص شده اند و به پلایا (کویرها) منتهی می شوند.

دق^{۱۸} (دق)

از دشت های رسی عمده در استان می توان به دشت های رسی جلگه ی یزد (محل استقرار تپه های ماسه ای ارگ یزد) تا اردکان، حاشیه های رسی کویر درانجیر (کر) در شمال بافق، دشت رسی بهاباد - دق ها یا حاشیه ی رسی کویر زرین - و جلگه ی رسی حواشی کویر ابرکوه اشاره کرد که سطحی معادل ۲۸۶۲۸۰ هکتار را در بر می گیرند.

شوره زار یا سبخا^{۱۹}

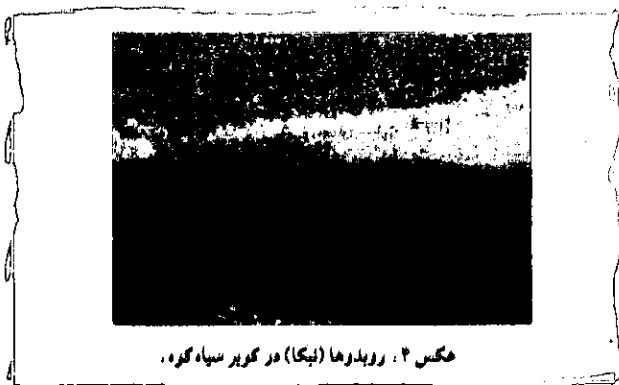
این چاله ها که معلول ناهموزی های طبقات و لایه های تخریبی نئوژن در امتداد محوری دشت ها هستند، به شکل شوره زارهایی درآمده اند که در مقابل بادها خساسند و به دلیل نمک های سدیمی و گچ سطحی، سست و ناپایدارند. چنین پدیده هایی را در مسیر جاده ی یزد به میبد و اردکان، خط القهرهای تپه ماهورهای جنوب دشت پشتکوه و در حاشیه ی کویر ابرکوه، و بعضی از مناطق جنوبی دشت یزد در مسیر مهریز به بهادران می توان دید. از ویژگی سبخاها نیزارهایی هستند که به آبخوان های کوچک وابسته منحصراًند.

بدلندها^{۲۰}

عموماً از شیارهای باریک و کم عمق لیکن متراکم تشکیل شده اند که به وسیله ی یال های نوک تیز از هم جدا می شوند. با توجه به این که چنین اراضی فرسایشی غالباً در سازندهای سست و فرسایش پذیر ماری دوران سوم زمین شناسی (نئوژن) شکل گرفته اند، به حوضه های بسته ی تمخیری و تعریبی (گرم و خشک) زمین شناسی وابسته اند. بدلندهای استان یزد عمدتاً در جنوب دشت پشتکوه، بخش محوری دشت یزد - اردکان، شمال شرق کویر چاه افضل، حاشیه ی غربی کویر در انجیر چسبیده به شیل و ماسه سنگ های ژوراسیک، حوالی ساغند با عنوان طبقات قرمز نئوژن استقرار یافته اند و عوارض تپه ماهوری را ایجاد کرده اند.

نبکاها^{۲۱} و روپدوها یا شور مرده

نبکاها، در سطح های هموار دارای ماسه با رطوبت کافی ظاهر می شوند و روپدوها نیز انباشتگاهایی از همین نوعند که آن ها نیز در پناه یک مانع که معمولاً دسته ای درختچه ی فشرده است، تشکیل می شوند (عکس ۴).

عکس ۴: روپدوها (نبکا) در کویر سیبکوه.

انواع ماسه های نباتی (نبکاها) در دشت یزد، در بالادست آبادی های اشکلدر، چرخاب و رستاق، در دشت های حاشیه ی کویر ابرکوه، دشت های جنوب منطقه ی پشتکوه زیر دست گاریزات و ارنان، و نیز شمال اردکان گسترش یافته اند. به علاوه، پهنه های

از رودوها نیز در شرق روستاهای خودک و لهرج پدید آمده اند که سطحی معادل ۲۳۶۲۷ هکتار را در بر می گیرند.

تپه های ماسه ای^{۲۲}

عوارض و رخساره های تپه های ماسه ای در استان یزد، از شاخص ترین مظاهر ژئومورفولوژیکی هستند، به طوری که مساحتی حدود ۱۳۵۳۴۴ هکتار از محدوده ی استان را شامل می شوند. وسیع ترین محل تجمع این ماسه ها در فرم های گوناگون و با عنوان ارگ^{۲۲} در امتداد شمال غرب - جنوب شرق در گودترین نقطه ی تراس سفلی این دشت قرار گرفته است. ارگ یزد با طولی در حدود ۵۶ کیلومتر، از ابراهیم آباد میبد شروع و تا کوه جلتاش در جنوب شرق یزد امتداد می یابد. به گفته ی اختصاصی (۱۳۷۵)، شکل عمومی ارگ یزد خوشه ای (سیلک خوشه ای) است که به صورت دو واحد مجزا، در شمال غرب و جنوب شرق یزد دیده می شود. ریگ زرین، در بخش محوری کویر زرین، کویر ساغند، ریگ نسبتاً عظیم و معروف شتران در شمال جاده ی مراسلاتی رباط پشت بادام و رباط خان، حواشی شرقی کویر کر (درانجیر)، شمال کوه حلوانی و شمال مروست، از جمله محل های دیگر تپه های ماسه ای هستند.

کلوتک و یاردانگ^{۲۳}

این عوارض نتیجه ی فعالیت های باد کنده است که در صحرا و بیابان، به ویژه در مناطق پست و جلگه ای با رسوبات و نهشته های ریزدانه ی سیلتی و رسی، تشکیل شده است. بارزترین نمودهای عینی این گونه عوارض را می توان در مسیر کانال باد دشت یزد در بالادست رستاق و میبد به سمت ندوشن مشاهده کرد.

چاله های کویری یا پلایا^{۲۴}

چاله ی کویری یا پلایا، اساساً یک فروافتادگی خاص تکتونیکی و زمین ساختی است که از یک سو، چون حوضه ی انتهایی جریانات سطحی و تحت الارضی است، سطح آب زیرزمینی در آن به صورت یک ظرف بسته، بالاست. از سوی دیگر، ریز بودن نهشته های رسوبی آن و ایجاد موئینگی در بافت های آن که غالباً رسی هستند، پدیده ی برگشت رطوبت به سطح را سبب می شود و در اثر تبخیر، قشری از نمک روی سطح آن باقی می ماند. بدیهی است چنین حوضه هایی در سال های پرباران، با سرازیر شدن جریانات سطحی (سیلاب) بدان ها و سپس زهکشی زیر حوضه ها توسط آن ها، پر آب می شوند، ولی آب با تبخیر به سرعت فروکش می کند و سطح حوضه ها به سطحی نمکی مبدل می شود. این عارضه و رخساره های مربوط به آن، معادل ۳۸۹۴۱۲ هکتار را در بر می گیرند.

رخساره ی پهنه های نمکی^{۲۵}

سطح های هموار و مسطحی هستند که با تبخیر زیاد و افت آب های زیرزمینی، به وسیله ی قشری از نمک های براق و سفیدرنگ (همانند سطح های برفی در زمستان) پوشیده شده اند. چنین سطح هایی برخلاف سبخاها که از نمک کم تری بهره مندند و پتانسیل فرسایشی و باد کنده ی دارند، به دلیل وجود قشر نمک، به راحتی در مقابل باد محافظت می شوند (عکس ۵).

عکس ۵. پهنه های نمکی در کویر سیاه کوه.

جدول ۱. مساحت و درصد گسترش رخساره های عمده ی ژئومورفولوژی بیابان در استان یزد

واحد	مساحت (هکتار)	درصد
بستر سیلابی سنگلانی	۴۵۲۷۱	۰/۶۲
تپه ماسه ای	۱۳۵۳۴۴	۱/۸۵
تپه های ماسه ای موج	۵۶۳۸	۰/۰۸
تراس	۵۲۰۸	۰/۰۷
دشت سرهای تراکمی ایانداز	۱۹۹۱۱۱۸	۲۷/۲۵
دشت سرهای لغت پایکوهی	۱۶۲۰۳۲۲	۲۲/۱۷
دشت های رسی	۲۸۶۲۸۲	۳/۹۲
کنه های نمکی	۶۲۵۱۰	۰/۸۶
کوه های کوتاه سنگی	۶۷۱۰۶۴	۹/۱۸
کوه های مرتفع	۱۳۷۲۴۹۸	۱۸/۷۸
کوه های منفرد	۳۷۲۷۴	۰/۵۱
کویر	۳۸۹۴۱۲	۵/۳۳
مخروط افکنه	۱۵۴۶	۰/۰۲
ناهمواری های کوتاه نخریس	۶۶۰۹۵۷	۹/۰۴
تپکا	۲۳۶۲۷	۰/۳۲
جمع	۷۳۰۸۰۷۱	۱۰۰

بحث

به منظور تعیین قلمروی بیابان، رخساره های ژئومورفولوژیکی خاص بیابان (معرفی شده در شیوه نامه ی اجرایی پروژه ی تحقیقاتی) از قبیل دشت سرها، بسترهای طغیانی شبکه ی آب ها، تپه های ماسه بادی، بلدنדהا، عوارض باد کنده شامل کلوت - یاردانگ - دشت های ریگی، دق ها، کویزها، جلگه های رسی و بالاخره سبخاها و شوره زارها شناسایی و تفکیک شدند. پس از مساحی هر یک از این رخساره ها (جدول ۱)، نسبت به جانمایی واحدهای مربوطه در قالب یک نقشه اقدام، و قلمروی بیابان از دیدگاه

ژئومورفولوژی تعیین شد (نقشه ی ۲).

زیرنویس
 * عضو هیات علمی مؤسسه ی تحقیقات جنگل ها و مراتع
 ** عضو هیات علمی مرکز آموزش عالی ملاصدرا یزد
 *** عضو هیات علمی مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان یزد

1. Agnew	13. Aluvial plain
2. Cooke	14. Wind shadow
3. Warren	15. Reg
4. Mabbutt	16. Zibar
5. Thomas	17. Clay plain
6. Lustin	18. Clay pan
7. Lustig	19. Sebkhah
8. Small	20. Bad lands
9. Keniek	21. Nebka
10. Glacy	22. Erg
11. Alluval fans	23. Kalut & yardang
12. Epan dage plain	24. Playa
	25. Salt pan

منابع

- احمدی، حسن (۱۳۷۵). معیار شناخت بیابان های ایران. مجله ی منابع طبیعی ایران. دانشگاه تهران. جلد ۵۱. شماره ی ۱. ص ۱۱-۲۴.
- احمدی، حسن (۱۳۸۰). ارزیابی کمی بیابان زایی جهت ارائه ی یک مدل منطقه ای. مطالعه ی موردی: دشت آق قلا و گمیشان در استان گلستان. مجله ی منابع طبیعی ایران. جلد ۵۴. شماره ی ۱. ص ۲۲-۳.
- اختصاصی، محمدرضا (۱۳۷۲). ژئومورفولوژی حوضه ی دشت یزد-اردکان. مرکز تحقیقات منابع طبیعی و امور دام استان یزد.
- ثروتی، محمدرضا (۱۳۷۱). مجموعه ی مقالات سمینار بررسی مسائل مناطق بیابانی و کویری ایران. جلد دوم. ویژگی های ژئومورفولوژیک دشت های مناطق بیابانی. ص ۵۶۷-۵۸۳.
- حسین زاده، سیدرضا (۱۳۷۸). تعیین قلمروی طیس با تکیه بر مطالعات تفصیلی ژئومورفولوژی و نقش فرایندهای دینامیک بیرونی و انسان در تشدید پدیده ی بیابان و بیابان زایی. رساله ی دکترا. دانشکده ی ادبیات و علوم انسانی. دانشگاه تهران.
- عطاپور، عباس؛ حسینی، مجید؛ و خسروشاهی، محمد (۱۳۸۳). شناسایی و تفکیک مناطق بیابانی از دیدگاه ژئومورفولوژی. فصل نامه ی پژوهشی مرتع و بیابان ایران.
- محمودی. فرج اله (۱۳۷۳). ژئومورفولوژی. جلد دوم. ژئومورفولوژی اقلیمی. انتشارات دانشگاه تهران.
- Agnew, Clive- Ewan Anderson (1992). Water resources in the arid realm, Rutledge, London & New York.
- Cooke, R. U. & Warren, A. (1973). Geomorphology in desert, Bats ford, London.
- Mabbutt, J. (1977). desert landforms, Astralian national university press, Canberra.
- Thomas, D. S. (ed) (1989). Arid zone geomorphology, Belhaven press, London.
- Small, R. J. (1972). the study of landforms, CUP.
- Lustig, L. K. (1968). Appraisal of research on geomorphology & surface hydrology of desert environments. in Mc Ginnies, W. G., Goldman, B. J. & Paylore, P., (eds) deserts of the world, University of Arizona Press, pp 95-286.

جدول ۲. مساحت و درصد گسترش مناطق بیابان غیر بیابان در استان یزد

ناحیه	مساحت (هکتار)	درصد
غیر بیابانی	۱۹۷۹۰۴۲	۲۷/۱
نیمه بیابانی	۱۹۷۱۱۸۷	۲۷
بیابانی	۲۳۵۷۷۸۴	۴۵/۹
جمع	۷۳۰۸۰۱۳	۱۰۰

نتیجه ها نشان دادند که تقریباً اکثر قریب به اتفاق عوارض ژئومورفولوژیکی خاص بیابان و از جمله مهم ترین آن ها، شامل تپه های ماسه ای (به فرم و شکل های گوناگون)، کویرها (با رخشاره های متعدد بیابانی و کویری)، دشت سرها و جلگه های رسی (با انواع عوارض فرسایشی) و بالاخره بدلندها، در محدوده ی استان یزد وجود دارند. به علاوه، در محدوده های کوهستانی و پایکوه ها نیز عوارض متعددی به چشم می خورد که از آن ها صرفاً برای تعیین قلمروها استفاده شده است. این نقشه توزیعی نسبتاً یکنواخت از محدوده های بیابانی را نشان می دهد که عوامل و مسبب عمده و اصلی آن را می توان مترادف هورست و گرابن های ایران مرکزی دانست که به صورت برآمدگی های کوهستانی و تپه ماهورها و فروافتادگی ها (جلگه های روسی و پلایا) جلوه گر شده اند. دیگر این که حدود نیمی از سطح استان یزد، یعنی ۲۳۵۷۷۸۴ هکتار (۴۶ درصد) آن، در زمره ی بیابان های ژئومورفولوژیک قرار دارد که به صورت پیوسته، ولی در گستره ی استان پراکنده شده است.

آشنایی با ماهواره‌های هواشناسی و کاربردهای آن

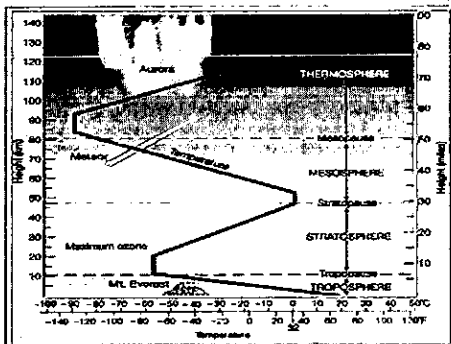
سپروس قنبری

سرگروه جغرافیای آموزش و پرورش منطقه‌ی جی اصفهان
و دانشجوی دکتری جغرافیا دانشگاه اصفهان

چکیده

زمین را پوشانده‌اند. به طور کلی، حدود ۵۰ درصد از خشکی‌ها و آب‌ها به دلیل پوشش ابری، از دید ماهواره‌های غیرراداری پنهان می‌مانند. برخی از مشاهدات دورسنجی، به صورت دوبعدی و شامل مشاهده‌ی سطح زمین هستند، ولی بسیاری از مشاهدات دورسنجی، مانند مشاهدات دورسنجی ژئوفیزیک، به صورت سه‌بعدی، اطلاعاتی را در مورد لایه‌های سطح زمین تهیه می‌کنند. مشاهدات اولیه‌ی دورسنجی هواشناسی، شامل مشاهداتی در مورد تغییرات پروفیل طولی اتمسفر زمین مانند دما و فشار بوده است. تصویر ۱ تغییرات دما و فشار در ارتفاع بالای سطح زمین را نشان می‌دهد.

پس از پرتاب ماهواره‌ی «اسپوتنیک»^۱ در سال ۱۹۵۷، دریچه‌ی بزرگی در زمینه‌ی مشاهده‌ی مستقیم ویژگی‌های جوی، سیستم‌های هواشناسی، وضعیت اقیانوس‌ها و میزان بارندگی ایجاد شد.

تصویر ۱. تغییرات ارتفاعی دما و فشار جو

پس از پرتاب ماهواره‌ها به فضا، دریچه‌ی جدیدی در علم شناسایی زمین و پدیده‌های آن ایجاد شد. با توجه به این که بیش از ۷۰ درصد سطح کره‌ی زمین را آب تشکیل می‌دهد و همیشه بیش از نیمی از سطح این کره در پوششی از ابر قرار دارد، یکی از هدف‌های اصلی مطالعه‌ی تصویرهای ماهواره‌ای، بررسی خصوصیات آب‌ها و به ویژه اقیانوس‌ها و همچنین رفتار ابرهاست. در این مقاله سعی شده است با بررسی تاریخچه‌ی ماهواره‌های هواشناسی، به بررسی کاربردهای آن‌ها در مطالعات پدیده‌های سطح زمین پرداخته شود.

مقدمه

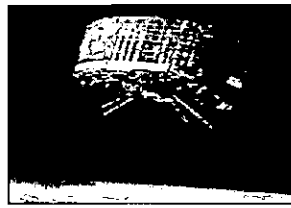
مهم‌ترین کاربرد اولیه‌ی ماهواره‌ها، استفاده از آن‌ها در ارتباطات و هواشناسی بود. اولین ماهواره‌ی هواشناسی آمریکا با نام «تیروس-۱»^۱ در آوریل ۱۹۶۰ به فضا پرتاب شد. از آن زمان به بعد، سایر آژانس‌های فضایی آمریکا مانند «سازمان ملی و هوانوردی فضا»^۲ (NASA) و «سازمان ملی جو و اقیانوس»^۳ (NOAA)، ماهواره‌های متفاوت زمین‌آهنگ و خورشیدآهنگ را با سنجنده‌های گوناگون پیشرفته، برای مشاهده‌ی خصوصیات اتمسفر زمین و تغییرات اقلیمی به فضا پرتاب کرده‌اند. در سایر کشورها در گزارشات هواشناسی، چه در بعد منطقه‌ای و چه در بعد کشوری، از تصویرهای ماهواره‌ای استفاده می‌شود. در این مقاله، علاوه بر شرح کاربردهای اولیه‌ی ماهواره‌های هواشناسی، به برخی از کاربردهای کنونی آن‌ها در علم آب و هواشناسی می‌پردازیم.

[rst.gsfc.nasa.gov/Intro]. با ترکیب تصویرهای ماهواره‌ای در سری‌های زمانی نزدیک به هم و تهیه‌ی موزاییک آن‌ها، به راحتی می‌توان تغییرات را در طول دوره‌های زمانی متفاوت، حتی در مقیاس

۱. آشنایی با کاربردهای اولیه‌ی ماهواره‌های هواشناسی اقیانوس‌ها و آب‌های شیرین، بیش از ۷۰ درصد از سطح کره‌ی

ب) اولین تصویرهای آن

تصویر ۳ الف) ماهواره ی نیروس-۱

از سال ۱۹۵۹ تاکنون، ماهواره‌های هواشناسی متعددی (حدود ۲۷۰ ماهواره) از کشورهای چون آمریکا، روسیه (شوروی سابق)، ژاپن، چین، ایتالیا، فرانسه و آژانس فضایی اروپا برای تهیه داده‌های به‌روز هواشناسی و مشاهده و پیش‌بینی سیستم‌های هواشناسی و همچنین، مطالعات علمی به‌منظور درک بهتر جو، اقیانوس‌ها و نیروهای زمین (ماگنتوسفر و یونسفر) و مطالعات زیست‌محیطی، به فضا پرتاب شده‌اند [پیشین].

از مهم‌ترین کاربردهای ماهواره‌های هواشناسی در مطالعات سیستم‌های هواشناسی، مشاهده‌ی وضعیت اقیانوس‌ها، دریاچه‌ها و رودخانه‌ها، و همچنین تبخیر آب است. با افزایش کارایی سنجنده‌ها، توانایی سنجش دما و همچنین فشار (به صورت کیفی) به‌طور غیرمستقیم امکانپذیر شد. ضمن این‌که امکان اندازه‌گیری سرعت باد و میزان حرکت توده‌های هوا به صورت کمی نیز پدید آمد. ولی مشخص‌ترین عارضه‌ای که در تصویرهای ماهواره‌های هواشناسی به خوبی قابل تشخیص است، ابرها هستند. اغلب شکل‌های ابرها، مانند کومولوس، استراتوس، سیروس، نیمبوس و ترکیب آن‌ها، به‌طور بارز و آشکاری در بیش‌تر تصویرهای ماهواره‌ای مشخص هستند.

یکی از شکل‌های بارز و مرسوم ابرها حالت «پهچیده‌ی حلقوی»^۱ است. این ابرها هسته‌ی بزرگی دارند که باعث ایجاد بارندگی و توفان‌های شدید مانند گردبادها می‌شوند. تصویری با دامنه‌ی دید وسیع، می‌تواند این سیستم را به‌طور کامل نشان دهد. تصویر ۴، ظهور توفانی را که جهت چرخش آن برخلاف جهت ساعت است، در ساحل‌های کالیفرنیا نشان می‌دهد. این تصویر توسط سنجنده‌ی «SeaWiFS» ماهواره‌ی «آر‌بی‌وی-۲»^۲ تهیه شده است [allmetsat.com].

تصویرهای لندست نیز حدود ۱۸۰ کیلومتر از محل را نشان می‌دهند. این تصویرها شکل‌های ابرها را دقیق‌تر نشان می‌دهند. تصویر ۵، تصویر ابرهای استراتوکومولوس با هسته‌های ۱۵-۱۰ کیلومتری در اقیانوس آرام است. هنگامی که هوای گرم در اثر جریان همرفت بالا می‌رود و سرد می‌شود، ابرها متراکم می‌شوند و هوای سرد در اطراف هسته‌های ابر فرو می‌رود. فضای تیره‌ی اطراف هسته‌ی ابرهای تصویر ۵، اقیانوس نیست، بلکه توده‌ی تازگی از بخار آب یا بازتاب کم است که در رابطه با هوای فشرده به وجود آمده

جهانی، مشاهده کرد. ماهواره‌های زمین‌آهنگ می‌توانند تغییرات لحظه‌ای جو را در هر نقطه از محدوده‌ی دید خود ثبت کنند. به‌کنایه می‌توان گفت، ابرها بیش‌ترین موضوعی هستند که در تصویرهای ماهواره‌ای می‌توان پیدا کرد و به‌عنوان هدف اولیه‌ی ماهواره‌های هواشناسی نیز شناخته شده‌اند [پیشین]. به‌علاوه، ماهواره‌های هواشناسی همراه با سنجنده‌هایی با قابلیت دریافت اطلاعات متعددی ساخته شده‌اند که می‌توانند، ویژگی‌های گوناگون هوا و اقیانوس‌شناسی مانند دمای استراتوسفر و تروپوسفر، میزان اشعه‌ی زمین، شیمی هوا (ازن، ترکیبات گوگرد و آتروسول‌ها) حرکات بادها، دریاها و یخ‌های اقیانوس‌ها و میزان ذخیره‌ی حیاتی اقیانوس‌ها را به دست آورند.

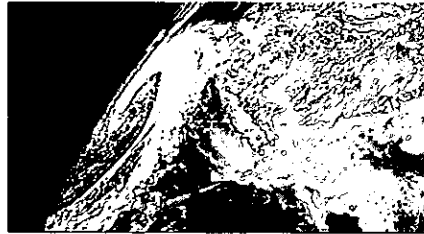
این نکته نیز قابل ذکر است که داشتن میدان دید وسیع، شرط لازم برای هر ابزار دورسنجی در هواشناسی است. در مشاهدات سیستم‌های هواشناسی، مهم‌ترین نکته نشان دادن وضعیت پوشش ابر و تغییرات دما در سطح وسیع است که این کار با استفاده از لنزهای با زاویه‌ی دید وسیع در تلسکوپ‌ها و یا داشتن ارتفاع زیاد در ماهواره‌ها انجام می‌شود. اغلب ماهواره‌های هواشناسی در فاصله‌ی صدها تا هزاران کیلومتری سطح زمین قرار گرفته‌اند، تا سطح بزرگی از سطح زمین را در یک زمان تحت پوشش قرار دهند. در این حالت، ابرها و سایر پدیده‌های هواشناسی در سطح منظر وسیعی برداشت می‌شوند تا به هواشناسان در طبقه‌بندی سیستم‌های هواشناسی متحرک کمک کنند. این کار پس از پرتاب ماهواره‌ی اسپوتنیک امکانپذیر شد.

تصویر ۲، موزاییک سطح نیمکره‌ی شمالی جو زمین را نشان می‌دهد. این تصویر با استفاده از دوربینی با لنزی دارای زاویه‌ی دید وسیع که در راکت «ارویی»^۵ کار گذاشته شده بود، گرفته شده است. در تصویر ۲، چندین سیستم متفاوت ابر مشاهده می‌شود [پیشین]. اولین ماهواره‌ی آمریکا با هدف مشاهده و تهیه‌ی تصویر از سطح زمین با نام نیروس-۱ در اول آوریل ۱۹۶۰ به فضا پرتاب شد (تصویر ۳-الف). این ماهواره انرژی خود را با استفاده از ۹۲۶۰ باتری خورشیدی با عرض ۱۰۶ سانتی‌متر که در سطح خارجی آن تعبیه شده بود، فراهم می‌کرد. در این ماهواره دو دوربین با قدرت تفکیک مکانی کم و زیاد تعبیه شده بودند. در تصویر ۳-ب، یکی از اولین تصویرهای این ماهواره نشان داده شده است [rst.gsfc.nasa.gov/sect3].

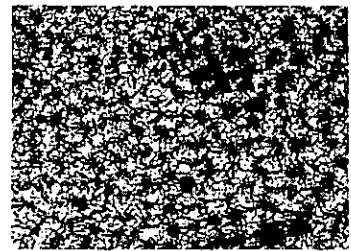

تصویر ۲. تصویر موزاییک شده از راکت ارویی

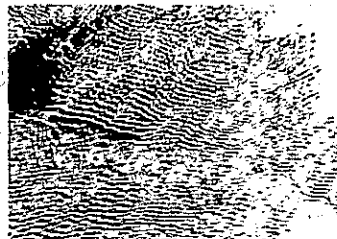
است. همچنین، ابرهای استراتوکومولوس می توانند مانند موج های ریل مارک تپه های شنی ظاهر شوند که در تصویر ۶ تهیه شده از دریای «بارنتس»^۸ در نزدیکی شبه جزیره ی «کولا»^۹ به خوبی نشان داده شده است [پیشین].

تصویر ۴. تصویر ابرهای حلقوی در ساحل های کالیفرنیا

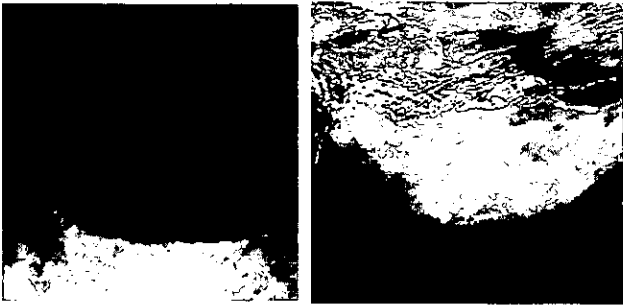

تصویر ۵. ابرهای استراتوکومولوس در تصویرهای لندست

تصویر ۶. ابرهای استراتوکومولوس موج دار

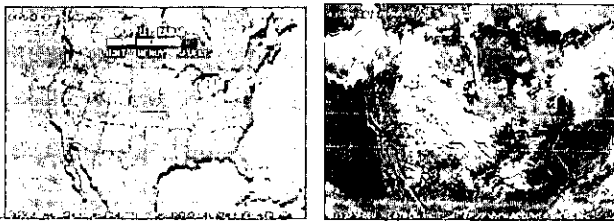
تصویر ۷، یکی دیگر از کاربردهای ماهواره ی «HCMM» را در شناسایی خصوصیات توده های هوا نشان می دهد. تصویر ۷-الف محلی را در محدوده ی مادون قرمز نزدیک (۵/۱۰ تا ۱/۱ میکرومتر) و تصویر ۷-ب، همان محل را در محدوده ی طیف مادون قرمز خرازی (۵/۱۰ تا ۱۲/۵ میکرومتر) نشان می دهد [پیشین]. با نگاهی اجمالی به تصویر ۷-الف، چنین استنباط می شود که توده ی متراکم ابر بر فراز سطحی سرد و بدون شکل گسترش یافته است که این اتفاق می تواند در هر جای سطح اقیانوس رخ دهد. ولی تصویر ۷-ب نشان می دهد که مناطق تیره خشکی هستند و سطح ابرها به طور یکسانی سرد شده اند. در تصویر ۷-الف، سطح خشکی به صورت یکنواختی سرد و بنابراین فاقد شکل مشخص است. در تصویر ۷-ب، مرز بین خشکی و ابر سرد با استفاده از تفاوت بین توده ی هوای سردتر در شمال و هوای گرم تر در جنوب بارزتر شده است.

الف

تصویر ۷. تصویر ماهواره ی HCMM در دو طیف متفاوت مادون قرمز

در سال های اخیر، «سازمان ملی جو و اقیانوس آمریکا» سرویس هواشناسی ملی را با استفاده از رادار ایجاد کرده است. شبکه ی «NEXRAD» شامل رادارهای بانده S در ۱۶۴ نقطه ی آمریکاست. این سیستم، قابلیت شناسایی و هشدار در زمینه ی توفان های سهمگین، گردبادهایی مانند تورنادو و سیلاب های سهمگین را داراست. تصویر ۸، وضعیت پراکنش ابر و بارندگی را در ۴۸ ایالت آمریکا نشان می دهد [daac.gsfc.nasa.gov].

تصویر ۸. وضعیت پراکنش ابر و بارندگی در ۴۸ ایالت آمریکا

در این بخش، به تاریخچه ای از موارد استفاده ی ماهواره ها در مشاهده ی روزانه ی تغییرات سیستم های جوی اشاره شد. در بخش بعدی، به ابزارهای رایج ماهواره های هواشناسی پرداخته می شود.

۲. ابزارهای رایج ماهواره های هواشناسی

از رایج ترین ابزار مشاهدات ماهواره های هواشناسی، سنجنده هایی هستند که تصویرهای آن ها در طیف مرئی تهیه شده اند و مهم ترین هدف آن ها نیز ابرها (شامل نوع، پراکنش، اندازه، سرعت و جهت حرکت آن ها) هستند. ابرها و سایر اجزای سیستم هوا و همچنین اقیانوس ها در طیف های متفاوت مادون قرمز، به خوبی قابل شناسایی اند. آب و گازها در این محدوده ی طیفی، جذب قابل توجهی دارند. به طور کلی، در بحث هواشناسی ماهواره ای، هنگام صحبت از محدوده ی طیف مادون قرمز، توجه به بانده مادون قرمز حرارتی معطوف می شود که در محدوده ی ۴-۱۰ میکرومتر است. در حالی که در محدوده ی ۵-۳ میکرومتر نیز به دلیل سردتر بودن ابرها از خشکی، و مشخص بودن محدوده ی آب از آن ها، از

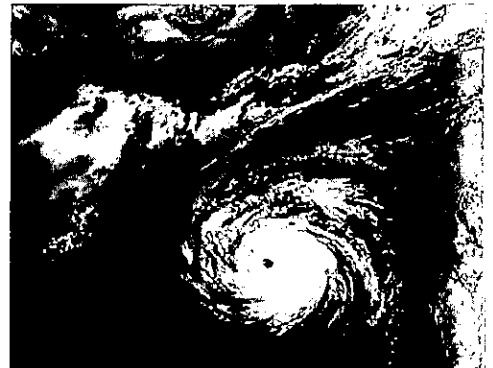
باند مادون قرمز استفاده‌ی فراوانی می‌شود.

در ۲۵ سال اخیر، سنجنده‌ی تصویربرداری اکثر ماهواره‌های هواشناسی، «AVHRR»^{۱۱} (تأش سنج پیشرفته با توان تفکیک بسیار بالا) است. این سنجنده پنج باند دارد که مشخصات آن‌ها در جدول ۱ آمده است. سنجنده‌ی مذکور هم‌اکنون روی ماهواره‌ی مدار قطبی «NOAA» و سری‌های ماهواره‌ی «GOES» نصب شده است. [goes. noaa.gov, last Retrieved.; nws. noaa.gov, last Retrieved]

قدرت تفکیک زمینی آن در نقطه‌ی نادیر با زاویه‌ی دید ۱/۴ میلی‌رادیان با ارتفاع ۸۳۰ کیلومتر، ۱۱۰۰ متر است و مساحتی برابر ۲۴۰۰ کیلومتر مربع را پوشش می‌دهد. تصویر ۹، گردباد دایانا در ساحل‌های شرقی آمریکا را نشان می‌دهد که با این سنجنده در طیف مرئی برداشت شده است [nws. noaa.gov, last Retrieved].

جدول ۱. ویژگی‌های سنجنده‌ی AVHRR

شماره‌ی باند	طول موج (میکرومتر)	استفاده رایج
۱	۰/۵۸-۰/۶۸	ابره‌های روز و نقشه‌برداری سطحی
۲	۰/۷۲۵-۱/۱۰۰	مرزهای آب و خشکی
3A	۱/۵۸-۱/۶۴	شناسایی برف و یخ
3B	۳/۵۲-۳/۹۳	نقشه‌برداری ابر شب، دمای سطح دریا
۴	۱۰/۳۰-۱۱/۲۰	نقشه‌برداری ابر شب، دمای سطح دریا
۵	۱۱/۵۰-۱۲/۵۰	دمای سطح دریا و بخار آب

تصویر ۹. باند مرئی سنجنده AVHRR

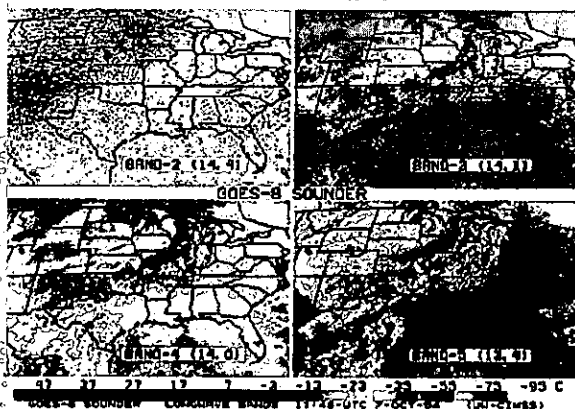
از سایر سنجنده‌هایی که در ماهواره‌های هواشناسی از آن‌ها استفاده می‌شود، می‌توان به اسکن‌کننده‌ی خطی دو کاناله «OLS»^{۱۲} نصب شده روی ماهواره‌ی «DMSP»^{۱۳}، اسکن‌کننده‌ی شش کاناله‌ی رنگی نواحی ساحلی «CZCS»^{۱۴} نصب شده روی «نیمبوس-۷»^{۱۵} و طیف‌سنج نقشه‌بردار ازن «TOMS»^{۱۶} در چندین ماهواره، اشاره کرد [rsd.gsfc.nasa.gov/goes] و [allmetsat.com]. همچنین از سنجنده‌های مایکروویو فعال^{۱۷} (رادار) و غیرفعال^{۱۸} نیز در برخی از ماهواره‌های هواشناسی استفاده شده است. از این سنجنده‌ها در شناسایی و ردیابی شکل‌های گوناگون بارندگی، مانند قطر ذرات، در سطح گسترده‌ای استفاده می‌شود.

از سنجنده‌های راداری که روی «سی‌ست»^{۱۹} و «سری‌های «SIR»^{۲۰} نصب شده‌اند، در مطالعات مخصوص اقیانوس‌شناسی استفاده می‌شود [allmetsat.com]. ضمن این‌که ماهواره‌های نیمبوس-۵ و ۶ از «طیف‌سنج

مایکروویو اسکن‌کننده‌ی الکتریکی»^{۲۱} (ESMR) استفاده می‌کنند. در ماهواره‌ی نیمبوس-۷، از سنجنده‌ی دیگری با نام «طیف‌سنج مایکروویو اسکن‌کننده‌ی چند کاناله»^{۲۲} (SMMR) استفاده می‌شود. همچنین، سنجنده‌ی مایکروویو «SSM/I»^{۲۳} روی ماهواره‌ی «DMSP» مشغول برداشت داده است. سایر ماهواره‌های ژاپنی، اروپایی و کانادایی نیز سیستم‌های رادار و مایکروویو دارند [rst.gsfc.nasa.gov/sect14].

«ژرفاسنج»^{۲۴} ابزار دیگری است که داده‌های مفیدی را به صورت سه‌بعدی از اعماق متفاوت جمع‌آوری می‌کند و توانایی مشاهده‌ی سطوح جو به صورت عمودی و از راه دور، به خصوص از سطح زیر جو را دارد. سنجنده‌های گوناگونی در این مورد وجود دارند، از جمله ژرفاسنج مادون قرمز با توان تفکیک بالا^{۲۵} (HRIS) که با ۲۰ کانال از طیف مرئی تا ۱۵ میکرومتر را با توان تفکیک ۴۲ کیلومتر تحت پوشش قرار می‌دهد. از دیگر ژرفاسنج‌ها نیز می‌توان به «واحد ژرفاسنج مایکروویو»^{۲۶} (MSU) و «ژرفاسنج آزمایشی گازها و آئروسول استراتوسفر»^{۲۷} (SAGE) اشاره کرد [jpl.nasa.gov/education].

ژرفاسنج‌ها ابزار مناسبی برای تهیه‌ی داده‌هایی چون دما، تبخیر آب، ازون و روندیابی گازها هستند. آن‌ها می‌توانند سطح‌های متفاوتی از جو را ارزیابی کنند. برای مثال، در تصویر ۱۰ که از ژرفاسنج ماهواره‌ی GOES-8 تهیه شده است، نقشه‌ی دما در طول موج‌های گوناگون نشان داده شده است. هر نقشه‌ی دمایی، از طول موج‌های متفاوتی تشکیل شده است و هر کدام از این طول موج‌ها، بیانگر دمای ساطع شده از سطح‌های متفاوت ارتفاعی جو هستند. تسلسل نقشه‌ها از بالا سمت راست تا پایین سمت چپ، روندی از کاهش ارتفاع در یک سطح مشخص را نشان می‌دهد. نکته‌ی دیگر در تصویرها، روند افزایش دما از شمال غربی تا جنوب شرقی در هر یک از نقشه‌هاست [ghcc.msfc.nasa.gov/GOES].

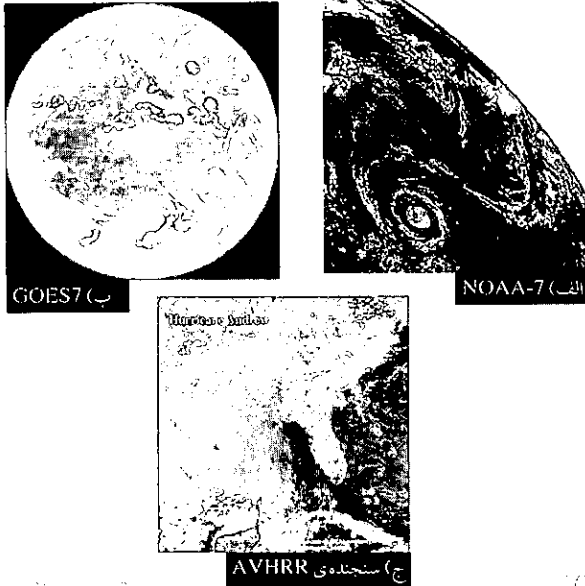
تصویر ۱۰. تصویرهای تهیه‌شده از ژرفاسنج GOES-8

۳. طبقه‌بندی ماهواره‌های هواشناسی

ماهواره‌های هواشناسی بر اساس ویژگی نوع مدار، به دو گروه اصلی تقسیم بندی می‌شوند. گروهی از آن‌ها ماهواره‌های زیست‌محیطی مدار قطبی^{۲۸} (POES) هستند که با انحراف زیادی

ابرها در این گردباد تا به حال در هیچ توفان دیگری دیده نشده است. تصویر ۱۲-ج، تصویر ترکیبی از سنجندهی «AVHRR» است که در آن، رنگ قرمز باند ۴/۹ میکرومتر، رنگ سبز باند ۱/۵ میکرومتر و رنگ آبی باند ۳/۵ میکرومتر را نشان می‌دهد. در این تصویر، ساختار تکامل یافته‌ی گردباد و چرخش بر خلاف جهت ساعت سیستم و منطقه‌ی کم فشار آن به خوبی مشخص است.

تصویر ۱۲. تصویرهای گردباد آندرو با استفاده از ماهواره‌ی:

۴-۲. تهیه‌ی نقشه‌ی پراکنش برخورد صاعقه

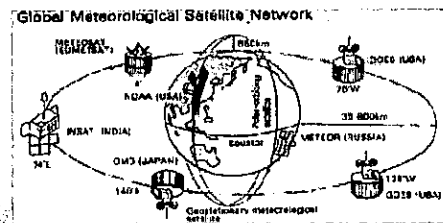
خطر برخورد صاعقه، یکی دیگر از خطراتی به شمار می‌رود که اغلب با توفان‌های سهمگین همراه و برخی اوقات کشنده است. سالانه هزاران تخریب‌ی صاعقه صورت می‌گیرد. تصویر ۱۳، توزیع جغرافیایی میانگین تعداد برخورد صاعقه را در دوره‌ی پنج ساله، از سال ۱۹۹۵ تا ۲۰۰۰، در سطح جهان نشان می‌دهد [rst.gsfc.nasa.gov/sect14]. داده‌های حاصل با استفاده از آشکارگر عبور صاعقه‌ی سازمان ناسا^{۱۱} و نیز سنجنده‌ی تصویربرداری نوری^{۱۲} ماهواره‌ی «TRMM» تهیه شده‌اند. همان‌طور که در نقشه مشخص است، بیش‌ترین برخورد صاعقه، در مرکز قاره‌ی آفریقا و آمریکای جنوبی اتفاق افتاده است. همچنین، می‌توان نقشه‌ی جهانی ماهانه‌ی برخورد صاعقه را تهیه کرد (تصویر ۱۴) که با نقشه‌ی پنج ساله مطابقت دارد [پیشین].

تصویر ۱۳. نقشه‌ی پراکنش جهانی میانگین پنج ساله‌ی برخورد صاعقه

نسبت به مدار گردش زمین به فضا پرتاب می‌شوند. این ماهواره‌ها که با نام «ماهواره‌های خورشید آهنگ» نیز شناخته می‌شوند، بنابراین ویژگی‌های مداری، سرعت زاویه‌ای و میزان انحراف، از هر مکان در یک ساعت محلی معین تصویربرداری می‌کنند. از کاربردهای این ماهواره‌ها می‌توان به تهیه‌ی موزاییک‌های روزانه اشاره کرد که وضعیت کلی زمین را نشان می‌دهند [allmetsat.com].

گروه دیگری از ماهواره‌ها، «ماهواره‌های زیست محیطی زمین آهنگ»^{۱۸} (GOES) که همراه با زمین حرکت می‌کنند. بدین معنی که مدار آن‌ها هم‌زمان با گردش نسبی کره‌ی زمین است؛ یعنی در ۲۴ ساعت گردش یک مدار کامل می‌شود. برای چنین حالتی، این ماهواره‌ها باید با سرعتی برابر ۳/۰۷ کیلومتر در ثانیه، در ارتفاع ۳۵۷۸۰ کیلومتری از سطح زمین قرار بگیرند. بنابراین، ماهواره‌ی یک نقطه‌ی زمین ثابت می‌شود و بدون هیچ تغییری نسبت به سطح زمین، شروع به تصویربرداری می‌کند. تصویر ۱۱، شبکه‌ی ماهواره‌های هواشناسی را در دو طبقه بندی ذکر شده نشان می‌دهد [rst.gsfc.nasa.gov/sect14] و [ghcc.msfc.nasa.gov/GOES].

تصویر ۱۱. انواع ماهواره‌های هواشناسی

۴. بررسی برخی از کاربردهای عملی ماهواره‌های هواشناسی

۴-۱. پیش‌بینی گردبادهای سهمگین

در اواخر آگوست ۱۹۹۲، توفان «آندرو» که یکی از چهار گردباد سنگین تاریخ آمریکا است، اتفاق افتاد. اگرچه این گردباد قطر کوچکی داشت، ولی بسیار سهمگین بود (سرعت ۲۴۰ کیلومتر در ساعت). با استفاده از تصویرهای ماهواره‌های هواشناسی، شدت و جهت آن تخمین زده و هشدارهای لازم در مورد آن به مردم داده شد. اگرچه میزان خسارات مالی این توفان بسیار زیاد بود (۳ میلیارد دلار)، ولی به دلیل هشدارهای به موقع، از میزان خسارات انسانی به میزان قابل توجهی کاسته شد.

تصویر ۱۲، این توفان را با استفاده از سه سنجنده‌ی متفاوت نشان می‌دهد [rst.gsfc.nasa.gov/sect13]. تصویر ۱۲-الف، تصویر ماهواره‌ی «NOAA-2» است که برخورد گردباد را با ساحل‌های فلوریدا نشان می‌دهد. تن‌های تیره در تصویر بیانگر میزان شدت است. تصویر ۱۲-ب، منظره‌ای از سطح کامل زمین را با استفاده از ماهواره «GOES-7» در ۲۵ آگوست ۱۹۹۲، هنگامی که گردباد به نواحی نیواورلئان رسیده است، نشان می‌دهد. این منظره مقیاس پراکنش گردباد را در قوی‌ترین حالت خود نشان داده است. گسترش

همچنین با استفاده از سنجنده‌ی گرمایی ماهواره‌ی آرپ‌ویو-۲ نیز می‌توان SST را به دست آورد [jpl.nasa.gov/education]. تصویر ۱۶، نقشه‌ی SST حوالی کانال پاناما را نشان می‌دهد. در این تصویر، آب‌های گرم اقیانوس اطلس (حاصل از جریان گلف استریم) و آب‌های سرد اقیانوس آرام (سمت چپ) به خوبی مشخص هستند.

تصویر ۱۶. نقشه‌ی دمای سطح دریا با استفاده از ماهواره‌ی آرپ‌ویو-۲

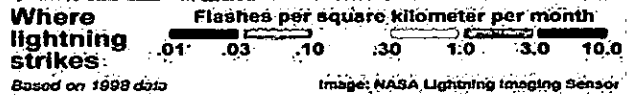
۴-۳-۲. مشخص کردن جریان‌های اقیانوسی با استفاده از SST
جریان‌های اقیانوس‌ها مانند گلف استریم، از توزیع مجدد آب‌های گرم مناطق گرمسیری که به سمت آب‌های سرد عرض‌های بالاتر می‌روند، به وجود می‌آیند [ghcc.msfc.nasa.gov/GOES]. تصویر ۱۷-الف، تصویر رنگی شده‌ی حرارتی «HCMM» را نشان می‌دهد که در آن جریان گلف استریم در ساحل‌های «ویرجینیا» به خوبی مشخص است. تصویر ۱۷-ب، مشابه این تصویر را در ساحل‌های شرقی، همراه با دمای سطح آب که با استفاده از الگوریتم‌های خاص، و نیز کانال‌های گوناگون سنجنده‌ی «AVHRR» ماهواره‌ی «NOAA-۱۴» تهیه شده است، نشان می‌دهد. تصویر ۱۷-ج نیز نشان‌دهنده‌ی همان منطقه با استفاده از سنجنده‌ی «MODIS» ماهواره‌ی «Terra» در محدوده‌ی بانده‌ی ۱۱ تا ۱۲ میکرون است. در این تصویر، اختلاف دما بین جریان اصلی گلف استریم (رنگ قرمز) و آب‌های اطراف آن به خوبی مشخص است.

تصویر ۱۷. تشخیص جریان گلف استریم در ساحل‌های آمریکا با استفاده از

سنجنده‌های HCMM (الف)، AVHRR (ب)، و MODIS (ج)

الف

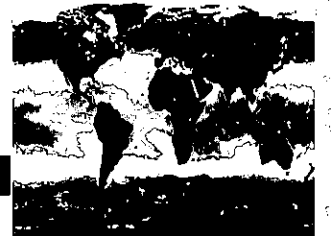
تصویر ۱۴. نقشه‌ی پراکنش جهانی میانگین ماهانه‌ی برخورد صاعقه

۴-۳-۱. تعیین دمای سطح دریا

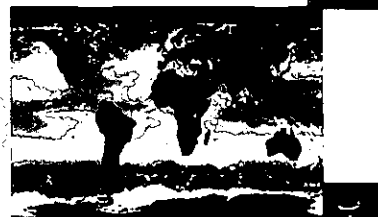
یکی دیگر از کاربردهای ماهواره‌های هواشناسی، مشاهده‌ی تغییرات اقیانوس‌هاست. انواع داده‌های اخذ شده توسط سنجنده‌ی ماهواره‌ها از اقیانوس‌ها عبارتند از: دمای سطح دریا^{۱۵} (SST)، الگوی جریان‌های اقیانوسی^{۱۶}، شکل گرداب‌ها، وضعیت آب‌های بالادست، رفتار بادهای سطحی، حرکت موج‌ها، رنگ اقیانوس‌ها (که بیانگر تراکم فیتوپلانکتون‌هاست) و وضعیت یخ‌های دریا در عرض‌های بالاتر.

۴-۳-۱. تعیین دمای سطح دریا
با استفاده از تصویرهای ماهواره‌ای می‌توان دمای روزانه‌ی سطح آب را به دست آورد که به آن دمای سطح دریا نیز گفته می‌شود. تصویر ۱۵، نمونه‌ای از نقشه‌ی SST روزانه را نشان می‌دهد [new.noaa.gov,last Retrieved]. با ترکیب داده‌های روزانه، می‌توان دمای ماهانه‌ی SST را برای ماه‌های متفاوت به دست آورد. تصویر ۱۵-الف، SST ماهانه در ماه ژانویه و تصویر ۱۵-ب، SST ماهانه در ماه جولای را نشان می‌دهد. در این تصویرها، رنگ‌های قرمز و زرد، آب‌های گرم و رنگ‌های آبی و ارغوانی، آب‌های سرد را نشان می‌دهند. با نگاهی اجمالی و کلی به تصویر ۱۵ می‌توان چنین برداشت کرد که بین دمای سطحی دریاها در فصل‌های گوناگون، تفاوت‌های زیادی وجود ندارد. ولی با نگاه دقیق‌تر و عمیق‌تر تفاوت‌ها مشخص می‌شوند. به طور کلی، دمای اقیانوس‌ها در حدی متوسط حفظ می‌شود و تغییرات اندکی در دمای آن به وجود می‌آید.

تصویر ۱۵. دمای سطحی دریا در ماه ژانویه (الف) و (ب) با استفاده از سنجنده‌ی AVHRR ماهواره‌ی NOAA و ماه جولای

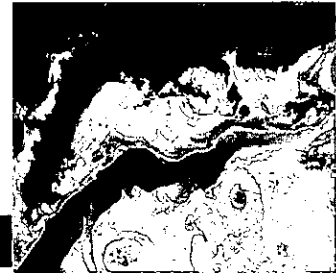
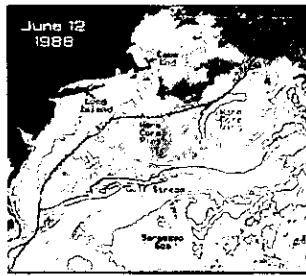

الف

ب

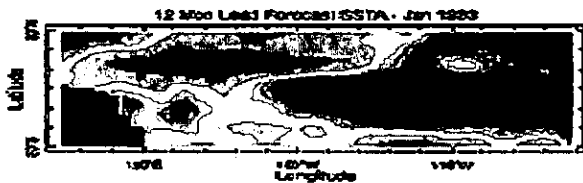
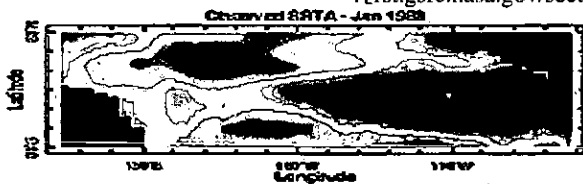
داده‌های آن‌ها مانند سنجنده‌ی «AVHRR» ماهواره‌ی «NOAA» به روز و ساعت در اختیار کاربران قرار دارد، می‌توان با استفاده از داده‌های آن‌ها، تغییرات اتمسفری را به صورت دقیق و به‌روز در اختیار داشت. ضمن این‌که با گسترش استفاده از سنجنده‌های گوناگون و در اختیار داشتن تجربیات دیگران، می‌توان با داده‌های آن‌ها، بررسی پدیده‌های متفاوت و خاص جوی مانند بررسی پراکنش صاعقه و پیش‌بینی سیل و... را انجام داد. علاوه بر این پیشنهاد می‌شود، سایر سنجنده‌های هواشناسی همچون «TRMM» و یا «SSM/I» نیز در تحقیقات آب و هواشناسی کشور به کار گرفته شوند.

۴-۳-۴. تشخیص پدیده‌ی ال نینو

از کاربردهای دیگر SST، تشخیص پدیده‌ی ال نینو^{۳۳} است. این پدیده که به زبان اسپانیایی به معنای «کودک کوچک» است، در نیمکره‌ی جنوبی زمین و هنگام کریسمس تشکیل می‌شود. ال نینو به علت تغییرات فشار جوی شرق اقیانوس آرام، و گرم شدن آب‌های نیمکره‌ی جنوبی به وجود می‌آید. این پدیده می‌تواند تغییراتی را در رژیم جوی آمریکا ایجاد کند؛ از جمله بارش‌های غیرمعمول و وقوع سیل در برخی از ایالت‌های آمریکا. توفان «فروکیوس»^{۳۴} که یکی از گردبادهای فصلی به‌شمار می‌رود، حاصل همین پدیده‌ی هواشناسی است. تصویر ۱۸، تغییرات دمای سطح دریا را بین استرالیا و آمریکای جنوبی در ماه ژانویه نشان می‌دهد که تغییرات دمایی، بیانگر تشکیل آهسته‌ی پدیده‌ی ال نینو و حرکت آن به سوی ساحل‌های آمریکاست

[rst.gsfc.nasa.gov/sect3]

تصویر ۱۸. تغییر SST و تشکیل پدیده‌ی ال نینو

۵. نتیجه‌گیری و پیشنهادها

با استفاده از تصویرهای ماهواره‌ای و سنجنده‌های گوناگون آن‌ها که بیش ترشان بزرگ مقیاس هستند و همچنین، با توجه به این‌که

زیرنویس

1. TIROS-1
2. National Aeronautics and Space Administration
3. National Oceanic and Atmospheric Administration
4. Spunik
5. Aerobee
6. Spiral swirl
7. Orb View2
8. Barents
9. Kola
10. Advanced Very High Resolution Radiometer
11. Operational Line Scanner
12. Defense Meteorological Satellite Program
13. Coastal Zone Color Scanner
14. Nimbus-7
15. Ozone Mapping Spectrometer
16. Active Microwave
17. Passive Microwave
18. Seasat
19. Shuttle Imaging Radar
20. Electrically Scanning Microwave Radiometer
21. Scanning Multichannel Microwave Radiometer
22. Special Sensor Microwave Imager
23. Sounder
24. High Resolution Infrared Sounder
25. Microwave Sounder Unit
26. Stratospheric Aerosol and Gas Experiment
27. Polar Orbiting Environmental Satellite
28. Geostationary Operational Environmental Satellite
29. NASA's Optical Transient Detector
30. Lightning Imaging Sensor
31. sea-surface temperature
32. oceanic-current patterns
33. El Nino
34. Ferocious

منابع

1. http://www.allmetsat.com/en/sat_geo.html, Last Retrieved: 06-05-2005
2. http://daac.gsfc.nasa.gov/CAMPAIGN_DOCS_8, Last Retrieved: 21-05-2005
3. <http://www.ghcc.msfc.nasa.gov/GOES>, Last Retrieved: 26-07-2005
4. <http://www.geos.noaa.gov>, Last Retrieved: 26-07-2005
5. <http://www.nws.noaa.gov>, Last Retrieved: 26-07-2005
6. <http://www.rsd.gsfc.nasa.gov/goes>, Last Retrieved: 02-01-2005
7. http://rst.gsfc.nasa.gov/Intro/Part2_1b.html, Last Retrieved: 26-07-2005
8. <http://rst.gsfc.nasa.gov/Sect3>, Last Retrieved: 21-06-2005
9. <http://rst.gsfc.nasa.gov/Sect14>, Last Retrieved: 02-01-2005
10. <http://www.jpl.nasa.gov/education>, Last Retrieved: 17-05-2005

رتبه بندی سطح توسعه یافتگی شهرستان های استان سمنان

دکتر علی اکبر امین بیدخت*
دانشگاه سمنان

چکیده

پژوهش حاضر به منظور تعیین سطح توسعه یافتگی بخش های گوناگون اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی شهرستان های استان سمنان و رتبه بندی آن ها بر اساس میزان توسعه یافتگی، برای هدایت برنامه ریزان و سیاستمداران در تعیین اولویت سرمایه گذاری در شهرستان ها انجام گرفت. بدین منظور، ۱۴۲ شاخص برای هر یک از شهرستان های استان سمنان (سمنان، دامغان، شاهرود، گرمسار) در ۹ بخش به تفکیک طی سال های ۱۳۷۴ تا ۱۳۷۹، به عنوان متغیرهای قابل استفاده در امر تحقیق مورد استفاده قرار گرفت. این بخش ها عبارتند از جمعیت و اشتغال، آموزش، فرهنگ و هنر، عمران شهری، عمران روستایی، بهداشت و درمان، حمل و نقل و ارتباطات، صنعت و معدن.

جمع آوری اطلاعات از طریق تحقیقات کتابخانه ای، بررسی اسناد و مدارک موجود، مراجعه به «آمارنامه ی استان سمنان» در سال های ۱۳۷۴ تا ۱۳۷۹ و سایر اسناد و مدارک مستند اطلاعات کمی هر یک از متغیرها انجام گرفت. داده های به دست آمده با استفاده از تحلیل عاملی (روش مؤلفه ی اصلی) و نرم افزار SPSS تحلیل و تفسیر شدند. نتایج حاصل نشان داد، شهرستان سمنان با فاصله ی زیادی نسبت به شهرستان های دیگر در رتبه ی اول، شهرستان شاهرود در رتبه ی دوم، شهرستان گرمسار در رتبه ی سوم و شهرستان دامغان با فاصله ی نسبتاً زیادی در رتبه ی چهارم قرار دارد.

واژگان کلیدی: سطح توسعه یافتگی، تولید ناخالص ملی، رفاه اقتصادی، شاخص های اجتماعی، رتبه بندی

۱. مقدمه

توسعه، تغییری بنیادی در متغیرهای اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی هر جامعه محسوب می شود و تحقق آن، مستلزم ایجاد هماهنگی بین ابعاد گوناگون آن است. توسعه ی اقتصادی پایدار بدون توسعه ی فرهنگی، اجتماعی و سیاسی امکان پذیر نیست و توسعه ی فرهنگی، اجتماعی و سیاسی نیز بدون نگرش منطقی و علمی به مسأله ی توسعه ی اقتصادی در بلند مدت، راه به جایی نخواهد برد. از طرف دیگر، برای هماهنگی هدف های ملی و بخشی با واقعیات منطقه ای، لازم است که در چارچوب سیاست های توسعه ی کلان و بخشی، سیاست های توسعه ی منطقه ای و ناحیه ای (شهرستان) نیز مورد توجه قرار گیرند تا بتوان سیاست های کلان را با قابلیت های اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی منطقه ای سازگار کرد. همچنین، در فرایند اجرای برنامه ی سوم توسعه، می باید به توزیع مناسب بین فعالیت ها بر اساس قابلیت سنجی، مزیت نسبی و محدودیت های شهرستان ها نسبت به یکدیگر همت گماشت.

در مجموع می توان گفت، اگر توزیع منابع بر اساس بررسی قابلیت ها و مزیت های نسبی بالفعل و بالقوه ی منطقه ای انجام پذیرد، هدف های ملی و استانی نیز قابلیت حصول بیش تری خواهند داشت. باید پذیرفت، قابلیت ها و مزیت های موجود ریشه در فعالیت های مستمر و دراز مدت نهادهای اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی دارند که باید در زمان های خاص (برنامه های پنج ساله)، اثرات این فعالیت ها در مناطق (شهرستان ها) ارزیابی شوند. غفلت

از بررسی دقیق اثر این فعالیت‌ها که فرایند توسعه‌ی منطقه‌ای را محقق می‌سازند، به مرور زمان سبب عدم تعادل منطقه‌ای خواهد شد و عواقب و تأثیرات ناخوشایندی، نه تنها از نظر اجتماعی، بلکه از لحاظ دستیابی به هدف‌های توسعه خواهد داشت.

برای فراهم آوردن بستر توسعه‌ی منطقه‌ای، مقایسه‌ی شاخص‌ها در شهرستان‌های یک استان در بخش‌های گوناگون اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی در ابتدا و انتهای هر برنامه، امری ضروری است و این مهم به شناسایی وضع موجود همه‌ی شاخص‌های توسعه در هر یک از شهرستان‌ها و رتبه‌بندی آن‌ها از نقطه نظر توسعه یافتگی یا محرومیت با استفاده از روش‌های علمی نیاز دارد. تعیین و اندازه‌گیری سطح توسعه یافتگی شهرستان‌های استان می‌تواند، موقعیت‌ها و نارسایی‌های موجود را مشخص کند. همچنین، پرداختن به علل عقب‌ماندگی و شناخت بخش‌های توسعه نیافته‌ی برخی مناطق باعث می‌شود، برنامه‌ریزان در تخصیص بهینه‌ی اعتبارات و حرکت به سوی عدالت اجتماعی که از جمله هدف‌های برنامه برای برطرف کردن ناهماهنگی‌های توسعه بین شهرستان‌هاست، توفیق‌یابند. از طرف دیگر، شناخت وضعیت برخورداری شهرستان‌ها، مسؤلان برنامه‌ریزی استان را قادر می‌سازد، تا در سیاست‌گذاری‌ها و تعیین اولویت سرمایه‌گذاری‌ها اصلاحات لازم را به عمل آورند.

در این تحقیق تلاش بر این است که سطح توسعه یافتگی بخش‌های گوناگون اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی شهرستان‌های استان سمنان مشخص شود و برای استفاده‌های بعدی و هدایت برنامه‌ریزی (برای مثال در تعیین اولویت‌های سرمایه‌گذاری در شهرستان‌ها)، این شهرستان‌ها براساس میزان توسعه یافتگی رتبه‌بندی می‌شوند.

به منظور شناسایی وضع موجود، شاخص‌هایی مرتبط با توسعه‌ی هر شهرستان در نظر گرفته شد و سپس این شاخص‌ها با استفاده از روش‌های ریاضی به منظور رتبه‌بندی شهرستان‌ها از نقطه نظر توسعه یافتگی یا محرومیت، با یکدیگر ترکیب شدند. در نتیجه، در این تحقیق، تعیین سطح توسعه یافتگی بخش‌های مختلف در شهرستان‌های استان سمنان و همچنین رتبه‌بندی آن‌ها، براساس میزان توسعه یافتگی صورت گرفته است. این رتبه‌بندی ابزاری است که می‌تواند، هشدارهای لازم را در جهت‌گیری‌های تخصیص منابع مالی و انسانی ارائه دهد.

۲. بررسی مبانی نظری تحقیق

۲-۱. مروری بر دیدگاه‌های نظری

برای مقایسه و رتبه‌بندی شهرستان‌ها از نظر سطح توسعه یافتگی یا عدم برخورداری، که متضاد با توسعه است، ابتدا باید تعریف دقیق و روشنی از معنای توسعه و هدف‌های آن ارائه شود؛

زیرا فرایند صفات متعددی که به صورت شاخص‌های کمی بیان می‌شوند، موجب توسعه‌ی مناطق می‌گردد. در نتیجه، ابتدا سعی می‌کنیم، تعریفی از توسعه ارائه دهیم:

۱-۱-۲. معنای توسعه

۱- توسعه‌ی اقتصادی به زبان ساده عبارت است از: رشد اقتصادی همراه با تغییرات و تحولات کیفی.

۲- توسعه به معنی ارتقای مستمر کل جامعه و نظام اجتماعی به سوی زندگی بهتر و انسانی‌تر است.

۳- توسعه فرایند بهبود بخشیدن به کیفیت زندگی تمامی مردم است.

سه جنبه‌ی مهم توسعه عبارتند از:

الف) ارتقای سطوح زندگی مردم، یعنی سطح درآمد و مصرف مواد غذایی آن‌ها. سطح خدمات پزشکی، سطح آموزش و غیره، از طریق فرایندهای مناسب رشد اقتصادی.

ب) ایجاد شرایطی که موجب رشد «عزت نفس» مردم شود، از طریق استقرار نظام‌ها و نهادهای اجتماعی، سیاسی و اقتصادی که متناسب با شأن و احترام انسانی باشد.

ج) افزایش آزادی‌های مردم در انتخاب، از طریق وسعت بخشیدن به حدود متغیرهای انتخاب آن‌ها؛ برای مثال: افزایش در تنوع کالاها و خدمات مصرفی (تودارو، ۱۳۷۲، ص ۸۴۷).

۲-۱-۲. هدف‌های توسعه

الف) امکان دسترسی بیش‌تر به کالاهای تداوم بخش زندگی، مانند: غذا، مسکن، بهداشت، امنیت و توزیع گسترده‌تر این گونه کالاهای.

ب) افزایش سطح زندگی، از جمله درآمد بالاتر، تأمین اشتغال بیش‌تر، آموزش بهتر و توجه بیش‌تر به ارزش‌های فرهنگی و انسانی؛ یعنی تمام آنچه که نه فقط به پیشرفت مادی کمک می‌کند، بلکه احترام به نفس شخصی و ملی بیش‌تری نیز ایجاد می‌کند.

ج) گسترش دامنه‌ی انتخاب اقتصادی و اجتماعی افراد و ملل از طریق رهایی آنان از قید بردگی و وابستگی، نه تنها نسبت به سایر افراد و کشورها، بلکه همچنین نسبت به نیروی جهل و بدبختی بشری (تودارو، ۱۳۷۲، ص ۱۳۹).

۲-۱-۳. اندازه‌گیری توسعه‌ی اقتصادی

توسعه‌ی اقتصادی را از طریق اندازه‌گیری میزان افزایش چهار عامل می‌توان تشخیص داد:

الف) درآمد یا تولید ناخالص ملی (G.N.P). در طول یک دوره‌ی بلند مدت اقتصادی.

ب) درآمد ناخالص سرانه ملی. میری^۱ در تعریف توسعه‌ی اقتصادی می‌گوید: «توسعه‌ی اقتصادی روندی است که در طول آن، درآمد حقیقی سرانه در بلند مدت افزایش می‌یابد.» اگر بخواهیم نشان دهیم که اقتصادی رشد داشته است، حتماً باید نرخ رشد درآمد واقعی سرانه بیش‌تر از نرخ رشد جمعیت باشد.

ج) رفاه اقتصادی. توسعه‌ی اقتصادی جریانی است که در طول آن، مصرف کالا و خدمات به‌طور فردی، افزایش می‌یابد.

د) شاخص‌های اجتماعی. این شاخص‌ها که عبارتند از: بهداشت تغذیه، آموزش و پرورش، اشتغال، حمل‌ونقل، مسکن، استفاده از تسهیلات زندگی روزمره، تفریحات سالم، امنیت اجتماعی و غیره، بر تغییرات کیفی در روند توسعه‌ی اقتصادی تأکید دارند (قره‌باغیان، ۱۳۷۰، ص ۸).

شاخص‌هایی که علت و موجب توسعه‌اند، در مقابل شاخص‌هایی که از آثار و نتایج توسعه هستند و یا به بیان دیگر، معلول توسعه‌اند. البته بیان این نکته لازم است که در اکثر موارد، تعیین دقیق این که شاخص مورد نظر از جمله علت‌هاست یا معلول‌ها، کار ساده‌ای نیست. از طرف دیگر، شاخص‌های انتخابی باید تا حد امکان همسو باشند تا بتوان نوعی رابطه‌ی علیت بین آن‌ها و توسعه‌ی اقتصادی برقرار کرد. بنابراین، شاخص‌ها به نحوی تنظیم شده‌اند که بزرگ بودن عدد شاخص امتیاز محسوب می‌شود و نشان‌دهنده‌ی اهمیت بیش‌تر و یا برخورداری بیش‌تر، از عامل مورد نظر است. در رابطه با انتخاب شاخص‌ها دو مشکل دیگر نیز وجود دارد:

الف) وابستگی شاخص‌های انتخاب شده؛

ب) عدم مشخص بودن ضریب اهمیت هر شاخص در مقوله‌ی توسعه.

۲-۲. شناسایی متغیرها و شاخص‌های مناسب

کوهن^۲، در کتاب خود درباره‌ی خصوصیات لازم برای شاخص «خوب»، «مطلوب» و یا «موجه» که در بحث توسعه مطرح است، به موارد زیر اشاره کرده است:

الف) شاخص و یا اطلاعاتی که بر پایه‌ی آن شاخص مورد نظر محاسبه می‌شود، باید از پیش مهیا باشد.

ب) شاخص خوب به سادگی قابل درک است.

ج) برای این که شاخص، کارایی داشته باشد، باید درباره‌ی پدیده‌ای باشد که قابل اندازه‌گیری است.

از آن‌جا که در مطالعات توسعه، از یک طرف تنوع شاخص‌ها مطلوب است و از طرف دیگر، اگر بتوان بیش‌ترین تفاوت‌های موجود بین دو منطقه را با انتخاب کم‌ترین شاخص توضیح داد، خود از جمله محاسن تحلیل به‌شمار می‌رود، به منظور حل مشکلات فوق، فکر استفاده از شاخص‌های تلفیقی و روش‌های تحلیل عاملی در ادبیات طبقه‌بندی مطرح شد.

۳- روش تحقیق

با توجه به این که هدف از انجام این تحقیق، تعیین میزان توسعه یافتگی و سطح رفاه نسبی در شهرستان‌های استان سمنان و همچنین، رتبه‌بندی سطح توسعه یافتگی شهرستان‌هاست، روش تحقیق موردی و زمینه‌ای را برگزیدیم. در این روش، موقعیت قبلی و فعلی شاخص‌های مؤثر بر سطح توسعه یافتگی شهرستان‌ها بررسی می‌شود و بین بخش‌های گوناگون اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی شهرستان‌ها مقایسه‌های موردی صورت می‌پذیرد. برای انجام این مطالعه از تئوری تحلیل عاملی (روش مؤلفه‌های اصلی) استفاده شده و برای انجام محاسبات از نرم‌افزار SPSS کمک گرفته شده است.

۳-۱- روش تحلیل عاملی

در این قسمت، پس از معرفی روش تحلیل عاملی و بیان دلایل استفاده از آن، مراحل انجام روش تحلیل عاملی را روی داده‌های موجود بررسی می‌کنیم.

روش تحلیل عاملی، یک مدل ریاضی است که می‌کوشد، همبستگی بین مجموعه‌ی بزرگی از متغیرها را، برحسب تعداد کمی از عامل‌های اصلی بیان کند. فرض اصلی در تحلیل عاملی این است که مشاهده‌ی مستقیم عامل‌هایی که منبع اصلی تغییرات

د) هر شاخص وقتی بسیار سودمند است که بر پایه‌ی اطلاعاتی ساخته شده باشد که بتوان آن را برای مقایسه‌ی مناطق گوناگون جغرافیایی متفاوت مورد استفاده قرار داد. از طریق این شاخص باید بتوان، تصویری مناسب از توزیع توسعه یافتگی به دست داد. نظر به این که واژه‌ی توسعه، به‌طور کلی و یا به صورت‌های توسعه‌ی انسانی و توسعه‌ی پایدار، مفهومی است انتزاعی، نمی‌توان آن را به‌طور مستقیم اندازه گرفت. براساس این تعریف از توسعه که توسعه فرایندی است چند بعدی، اندازه‌گیری آن مستلزم گزینش و انتخاب شاخص‌ها و معیارهایی است که دامنه‌ی هرچه گسترده‌تری از فرایندهای توسعه را پوشش دهند. اصولاً در تعریف شاخص عنوان می‌کنند، ابزاری است که خصوصیات‌های عموماً کیفی را در قالب کمیت بیان و آنان را قابل بررسی و ارزشیابی می‌کند. در هر حال، با توجه به مفهوم توسعه‌ی انسانی و توسعه‌ی پایدار و با در نظر گرفتن این مطلب که در بحث توسعه اصولاً انسان مطرح است، در این تحقیق سعی شده است، تا حد امکان شاخص‌هایی انتخاب شوند که به‌طور مستقیم و یا غیرمستقیم با رفاه فرد، خانوارها و گروه‌های اجتماعی ارتباط داشته باشند، و یا شاخص‌ها به گونه‌ای تعدیل شوند که این مقصود حاصل آید.

در طبقه‌بندی شاخص‌ها دو نوع شاخص قابل شناسایی است:

هستند، امکانپذیر نیست. در عین حال، متغیرهایی که به این عامل‌ها بستگی دارند، در معرض خطاهای تصادفی هستند. چنین فرضی خصوصاً برای موضوعاتی مانند روان‌شناسی مناسب است، چون اندازه‌گیری دقیق مفاهیم مورد نظر در روان‌شناسی امکانپذیر نیست (مثل «هوش» و در اغلب موارد، نحوه‌ی تعریف این مفاهیم نیز مبهم است (طباطبایی، ۱۳۷۳، ص ۲۹۷).

در این پژوهش، عواملی مثل میزان توسعه‌یافتگی و یا سطح رفاه نسبی که دارای مقادیر عددی قابل مشاهده نیستند، به وسیله‌ی متغیرهایی مناسب در شهرستان‌های متفاوت شناسایی می‌شوند. در اجرای تحلیل عاملی فرض می‌شود که کلیه‌ی متغیرهای منتسب به یک عامل، با یکدیگر کاملاً همبسته‌اند، در حالی که متغیرهای سازنده‌ی هر عامل نسبت به متغیرهای سازنده‌ی عامل دیگر، هیچ وابستگی یا یکدیگر ندارند. هرچه این فرض با قدرت بیش‌تری برقرار باشد، مدل تحلیل عاملی بهتر عمل می‌کند.

۳-۲-۲. مراحل انجام تحلیل مؤلفه اصلی

۳-۲-۱. تشکیل ماتریس داده‌ها

ماتریس داده‌ها عبارت است از ماتریسی که ستون‌های آن شامل متغیرها و هر یک از سطرهای آن مربوط به یک مشاهده است. در این پژوهش، در ستون‌ها تعداد ۱۴۲ متغیر و در ۲۴ سطر آن، ۴ شهرستان استان سمنان در سال‌های ۱۳۷۴ تا ۱۳۷۹ قرار می‌گیرند.

۳-۲-۲. محاسبه‌ی ماتریس واریانس-کواریانس و ماتریس ضریب همبستگی

برای انجام محاسبات در مراحل بعدی و برآورد پارامترهای مدل، به ماتریس ضرایب همبستگی یا ماتریس واریانس-کواریانس نیاز است. در ماتریس واریانس-کواریانس، در آیه‌های روی قطر اصلی، اعدادی مثبت (واریانس متغیرها) قرار دارند، اما در ماتریس همبستگی در آیه‌های روی قطر اصلی، همگی اعداد یک هستند. در سایر آیه‌های ماتریس همبستگی، اعدادی بین یک و منهای یک قرار می‌گیرند؛ چون هر عدد در این ماتریس نشان‌دهنده‌ی همبستگی بین دو متغیر است. با وجود تمام این تفاوت‌ها، این دو ماتریس مقدار یکسانی از اطلاعات را دارند، چون با یک سلسله‌ی اعمال سطری یا ستونی روی ماتریس واریانس-کواریانس، می‌توان ماتریس همبستگی را به دست آورد. در نتیجه، محاسبات براساس دو ماتریس مذکور تفاوتی ندارند.

۳-۲-۳. محاسبه‌ی مقدار بارگذاری متغیرها روی هر یک از عامل‌ها

برای محاسبه‌ی مقدار بارگذاری هر یک از متغیرها روی

عامل‌های (مؤلفه‌های) ساخته شده، ابتدا مقادیر ویژه را برای ماتریس همبستگی به دست می‌آوریم و سپس بردارهای ویژه را برای تمامی مقادیر ویژه‌ی غیر صفر محاسبه می‌کنیم. بردارهای ویژه‌ی حاصل، در حقیقت مقدار بارگذاری متناظر با هر متغیر برای عامل مربوطه هستند. البته تکنیک‌های دیگری برای اجرای روش تحلیل عاملی وجود دارند که هر یک با روش‌های متفاوت، پارامترها را در مدل تحلیل عاملی برآورد می‌کنند، اما بحث اصلی ما حول مؤلفه‌های اصلی است.

۳-۲-۴. دوران عامل‌ها

اگر هر متغیر قویاً روی حداکثر یک عامل حمل شود، و یا اگر همه‌ی محموله‌های عاملی بزرگ و مثبت و یا برخی محموله‌های عاملی نزدیک صفر، برخی دیگر بزرگ باشند، کار تفسیر عوامل ساده خواهد بود. اما اگر محموله‌های عاملی شامل مقادیر متوسط روی چندین عامل باشند، کار تفسیر عامل‌ها سخت خواهد بود. برای رسیدن به حالت مطلوب می‌توان از دوران عامل‌ها استفاده کرد و تفسیر عواملی را که دارای مقادیر متوسط اثرگذاری متغیرها هستند، ساده کرد. دوران عوامل، هیچ تأثیری بر اعتبار مدل ندارد و مختار هستیم، با توجه به نوع داده، هر دورانی را که مناسب است، اعمال کنیم.

از بین دوران‌های متعارف می‌توان به دوران «واریماکس-کواریماکس» و «اکوماکس» اشاره کرد که برای مثال، دوران واریماکس به‌طور مختصر معرفی می‌شود. با اعمال دوران واریماکس، مقادیر کوچک بارگذاری به صفر نزدیک و در عمل حذف می‌شوند و مقادیر بزرگ‌تر بارگذاری متغیرها روی عوامل، در داخل عامل مربوطه، با قدرت بیش‌تری اعمال نفوذ می‌کنند. در استفاده از دوران باید نوع داده‌ها، تعداد متغیرها و تعداد عامل‌های ساخته شده را نیز در نظر داشت تا بتوان دورانی مناسب را اختیار کرد.

۳-۲-۵. محاسبه‌ی ارقام برای عامل‌های ساخته شده

از آن‌جا که مشاهده‌ی مقدار عددی برای عوامل در عمل میسر نیست، از بحث تحلیل عاملی استفاده می‌کنیم و مقادیری برای عوامل می‌یابیم که قابل مقایسه با یکدیگر باشند. برای محاسبه‌ی مقدار عددی هر عامل، از روش رگرسیون استفاده شده است.

۳-۳. جامعه‌ی آماری و روش جمع‌آوری اطلاعات

در این تحقیق، از ۱۴۲ شاخص برای هر یک از شهرستان‌های استان سمنان (سمنان، دامغان، شاهرود و گرمسار) به تفکیک طی سال‌های ۱۳۷۴ تا ۱۳۷۹ استفاده شده است (این شاخص‌ها در جدول ۱ خلاصه شده‌اند).

در شهرستان‌های استان باشند. سپس این شاخص‌ها هم جهت شدند تا امکان به کارگیری آن‌ها در الگوی تحلیل عاملی فراهم آید.

۴. رتبه بندی کلی شهرستان‌ها با استفاده از تحلیل عاملی به منظور رتبه بندی شهرستان‌های استان ۹ بخش عمده‌ی زیر در نظر گرفته شدند:

۱. جمعیت و اشتغال، شامل ۳۲ شاخص
۲. آموزش، شامل ۱۸ شاخص
۳. فرهنگ و هنر، شامل ۵ شاخص
۴. عمران شهری، شامل ۱۶ شاخص
۵. عمران روستایی، شامل ۷ شاخص
۶. بهداشت و درمان، شامل ۵ شاخص
۷. حمل و نقل و ارتباطات، شامل ۹ شاخص
۸. کشاورزی، شامل ۳۹ شاخص
۹. صنعت و معدن، شامل ۱۱ شاخص

ابتدا براساس روش مؤلفه‌ی اصلی، برای هر یک از بخش‌ها، رتبه‌ی شهرستان‌ها را طی سال‌های مورد مطالعه محاسبه کردیم. سپس در رتبه بندی کلی شهرستان‌های استان سمنان، نتایج حاصل از ۹ بخش با رتبه‌ی آن‌ها جمع بندی شد و رتبه بندی کلی هر یک از شهرستان‌ها به دست آمد که در جدول ۲ ارائه شده است. براین اساس، شهرستان سمنان با فاصله‌ی زیادی نسبت به شهرستان‌های دیگر در رتبه‌ی اول، شهرستان شاهرود رتبه‌ی دوم، شهرستان گرمسار رتبه‌ی سوم و شهرستان دامغان نیز با فاصله‌ی نسبتاً زیادی در رتبه‌ی چهارم جای گرفتند.

بیش از ۱۷ نوع ماده‌ی معدنی در سطح شهرستان اشاره کرد. براساس شاخص‌های مدنظر قرار گرفته، شهرستان شاهرود رتبه‌ی دوم را بین شهرستان‌های استان حاصل کرده است. شاخص‌های بخشی آن نیز نشان می‌دهد، در بخش جمعیت، عمران روستایی و کشاورزی حائز رتبه‌ی اول، در بخش عمران شهری رتبه‌ی دوم و در بخش حمل و نقل و ارتباطات، و صنعت و معدن رتبه‌ی سوم و در بخش آموزش، فرهنگ و هنر، بهداشت و درمان رتبه‌ی چهارم را دارد. از جمله عوامل مؤثر در اخذ رتبه‌ی دوم این شهرستان می‌توان از وجود امکانات و تأسیسات زیربنایی تقریباً مناسب در مناطق شهری و روستایی، وجود اقلیم‌های مناسب برای توسعه‌ی کشت محصولات گرمسیری و سردسیری، وجود جمعیت دامی قابل توجه و زمینه‌ی مساعد برای افزایش تولید گوشت قرمز، غنی بودن شهرستان از معادن زیرزمینی نظیر کرومیت، مس، روی و ذغال سنگ، نزدیکی به بازارهای مصرف استان‌های خراسان و گلستان، وجود راه‌های مناسب جاده‌ای و راه‌آهن برای ارتباط با استان‌ها و شهرستان‌های همجوار، برخورداری از ذخایر طبیعی و زیست محیطی، وجود ۶ مرکز آموزش عالی با بیش از ۱۰ هزار دانشجو، وسعت زیاد شهرستان (بزرگ‌ترین شهرستان کشور) و وجود زمین‌های حاصلخیز برای توسعه‌ی کشاورزی نام برد. البته، مواجه بودن با پراکندگی وسیع کانون‌های زیستی و تراکم پائین جمعیت آن‌ها، عدم گسترش مطلوب مشاغل و فعالیت‌های صنعتی، ضعف زیرساخت‌های تولیدی و صنعتی به ویژه در صنایع تبدیلی و فرآورده‌های خام دامی و صنایع وابسته به کشاورزی، کمبود آب شرب و کشاورزی، عدم توسعه‌ی صنایع فراوری مواد معدنی موجود، تخریب مراتع و فرسایش خاک به دلیل عدم تناسب دام و مرتع و خشکسالی‌های متوالی، از مشکلات شهرستان محسوب می‌شوند که موانعی در برابر توسعه و پیشرفت به وجود آورده‌اند.

بررسی شاخص‌های بخش شهرستان گرمسار که رتبه‌ی سوم را در مقایسه با شهرستان‌های دیگر به دست

جدول ۲. نتایج رتبه بندی شهرستان‌ها در بخش‌های گوناگون

بخش	شهرستان	دامغان	سمنان	شاهرود	گرمسار
جمعیت و اشتغال	استان	۱۷۷۴۸۵	۲/۴۰۳۷	۶/۱۵۰۰۲	۱۰۰۳۰۲۲
	رتبه‌ی برخورداری	۳	۴	۱	۵
آموزش	استان	۲/۰۰۶۲	۷/۲۲۷۳	۱۰/۸۷۳۱	۱۲/۱۰۶۵
	رتبه‌ی برخورداری	۴	۳	۲	۱
فرهنگ و هنر	استان	۸/۸۵۷۱	۳/۲۲۸۷۳	۱۰/۹۶۲۹	۵/۵۹۳۱
	رتبه‌ی برخورداری	۱	۳	۲	۴
عمران شهری	استان	۷/۷۵۰۲	۱۰/۲۲۲۳	۱۰/۱۰۹۲	۰۰/۵۲۲۲
	رتبه‌ی برخورداری	۲	۱	۳	۴
عمران روستایی	استان	۱/۵۸۷۵	۱/۵۵۶۱	۳/۹۹۰۳	۱/۸۲۶۸
	رتبه‌ی برخورداری	۴	۳	۱	۲
بهداشت و درمان	استان	۰/۳۰۳	۱/۵۷۱۵	۱/۱۰۶۵	۰/۲۶۷۷
	رتبه‌ی برخورداری	۳	۱	۲	۴
حمل و نقل و ارتباطات	استان	۰/۱۰۰۷	۱/۲۱۶۱	۱/۶۹۲۷	۰۰/۸۲۲۰
	رتبه‌ی برخورداری	۴	۱	۳	۲
کشاورزی	استان	۸/۳۴۲۸	۱/۰۵۵۸	۸/۵۶۹۳	۱/۸۵۶۷
	رتبه‌ی برخورداری	۲	۳	۱	۴
صنعت و معدن	استان	۶/۵۲۱۹	۹/۲۱۹۹	۵/۱۳۳۳	۲/۲۴۵۲
	رتبه‌ی برخورداری	۲	۱	۳	۴
کل بخش‌ها	استان	۹/۵۳۱۸	۷/۵۷۶۵	۱/۲۱۱۷	۰/۵۲۲۶
	رتبه‌ی برخورداری	۲	۱	۳	۴

منبع: براساس اطلاعات جمع آوری شده با استفاده از نرم افزار SPSS برآورد شده است.

بررسی شاخص‌های بخشی شهرستان سمنان نشان می‌دهد، این شهرستان در شاخص‌های عمران شهری، بهداشت و درمان، حمل و نقل و ارتباطات، صنعت و معدن رتبه‌ی اول، بخش جمعیت و اشتغال رتبه‌ی دوم و در بخش آموزش، فرهنگ و هنر، عمران روستایی و کشاورزی رتبه‌ی سوم را دارد و در مجموع بخش‌ها، رتبه‌ی اول را به خود اختصاص داده است که از جمله عوامل مهم این موضوع می‌توان به وجود بیش از ۵۴۰ واحد صنعتی فعال، برخورداری از ۹ مرکز آموزش عالی با بیش از ۱۱ هزار دانشجو، وجود شبکه‌ی راه دوپانده در مسیر شهرستان، برخورداری از شبکه‌ی پست انتقال برق ۴۰۰ کیلو ولت، امکان دسترسی مناسب و سریع به مراکز اقتصادی کشور، برخورداری همه‌ی شهرهای شهرستان از شبکه‌های گاز طبیعی و تنوع مواد معدنی با

آورده، مبین آن است که شهرستان گرمسار در بخش آموزش حائز رتبه‌ی اول، در بخش فرهنگ و هنر، بهداشت و درمان، کشاورزی، و صنعت و معدن حائز رتبه‌ی دوم، در بخش عمران شهری رتبه‌ی سوم و در بخش جمعیت و اشتغال، عمران روستایی، و حمل و نقل و ارتباطات رتبه‌ی چهارم را دارد.

مهم‌ترین عوامل پیشرفت شهرستان را می‌توان بر خورداری از شبکه‌ی حمل و نقل راه آهن دوخطه و جاده‌ی دوبانده‌ی تهران مشهد، بر خورداری از سه شهرک صنعتی فعال و رو به گسترش، موقعیت جغرافیایی ممتاز برای دسترسی به مرکز سیاسی، تجاری و اقتصادی کشور، وجود تنها رودخانه‌ی دائمی استان در آن، تولید کشت‌های متراکم و گلخانه‌ای خارج از فصل، وجود اراضی بدون معارض برای تأسیس امکانات زیربنایی گوناگون، وجود معادن منحصر به فرد مانند سولفات سدیم، سولستین و... دانست. البته تنگناها و مشکلاتی از قبیل: کیفیت نامناسب آب شرب و کشاورزی، عدم بر خورداری از فضاهای بهداشتی و درمانی مجهز، پیشروی کویر و حرکت شن‌های روان، گسترش سازندهای تبحیری گچ و نمک در محدوده‌ی شهرستان که باعث افت کیفیت آب می‌شود، عدم توسعه‌ی شاخص‌های عمران شهری و امکانات رفاهی، کافی نبودن طرح‌های آبخیزداری برای اصلاح خاک‌های شور و قلیایی، عدم توسعه‌ی شاخص‌های مناسب واحدهای فراوری مواد معدنی، و سیر صعودی روند تخریب مراتع به دلیل خشکسالی‌های متعدد، مانع توسعه‌ی مناسب شهرستان گرمسار شده است.

کسب رتبه‌ی چهارم، حاصل نتایج بررسی شاخص‌ها برای شهرستان دامغان است. بررسی شاخص‌های بخشی آن نیز نشان می‌دهد، در بخش فرهنگ و هنر رتبه‌ی اول، در بخش آموزش، عمران روستایی، و حمل و نقل و ارتباطات رتبه‌ی دوم، در بخش جمعیت و اشتغال و بهداشت و درمان رتبه‌ی سوم و در بخش‌های عمران شهری، کشاورزی و صنعت و معدن رتبه‌ی چهارم را دارد. عوامل گوناگونی، از جمله عدم توسعه‌ی عمران شهری و امکانات رفاهی شهرهای شهرستان، عدم وجود صنایع بسته‌بندی مناسب برای محصولات کشاورزی و فراورده‌های دامی، کمبود آب شرب و کشاورزی و صنعت، تهدید کویر و حرکت‌های شن‌های روان، عدم توسعه‌ی مناسب واحدهای صنعتی فراوری مواد معدنی، روند رو به تزاید تخریب و فرسایش مراتع به دلیل کاهش نزولات جوی و خشکسالی، و کافی نبودن طرح‌های آبخیزداری و تغذیه‌ی مصنوعی برای کنترل سیلاب‌ها و روان‌آب موجود خارج از فصل، از مهم‌ترین مشکلات و بازدارنده‌های توسعه‌ی شهرستان دامغان هستند.

۵. نتیجه‌گیری و پیشنهادها

هدف از اجرای این تحقیق، ارزیابی سطح توسعه‌یافتگی شهرستان‌های استان سمنان بوده است و در این راستا، موقعیت‌ها

و نارسایی‌های موجود مشخص شده‌اند. شهرستان سمنان با فاصله‌ی زیادی نسبت به شهرستان‌های دیگر در رتبه‌ی اول، شهرستان شاهرود رتبه‌ی دوم، شهرستان گرمسار رتبه‌ی سوم و شهرستان دامغان نیز با فاصله‌ی نسبتاً زیادی در رتبه‌ی چهارم جای گرفته‌اند. از آن‌جا که پرداختن به علل عقب‌ماندگی و شناخت بخش‌های توسعه نیافته‌ی برخی مناطق، در تخصیص بهینه‌ی اعتبارات و حرکت به سوی عدالت اجتماعی که از جمله هدف‌های برنامه‌ریزان است، نتایج حاصل از این تحقیق مسؤولان برنامه‌ریزی استان را قادر می‌سازد، اصلاحات لازم را در سیاست‌ها و تعیین اولویت در سرمایه‌گذاری‌ها به عمل آورند تا ناهماهنگی‌های توسعه‌ی بین شهرستان‌ها برطرف شود.

۵ عضو هیأت علمی مدیریت بازرگانی دانشگاه سمنان

منابع

۱. سریواستاوا و کارتر. آمار چند متغیره‌ی کاربردی. ترجمه‌ی بزرگ‌نیا، ابوالقاسم و ارقامی، ناصر رضا. بنیاد فرهنگی رضوی. مشهد. ۱۳۷۰.
۲. آمارنامه‌ی استان سمنان. سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی استان سمنان، سال‌های ۷۹-۱۳۷۴.
۳. سیمای اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی (شهرستان‌های دامغان، سمنان، شاهرود و گرمسار) سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی استان سمنان. ۱۳۷۹.
۴. گزارش اقتصادی استان سمنان. سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی استان سمنان، سال‌های ۷۹-۱۳۷۴.
۵. گزارش مقدماتی برنامه‌ی سوم توسعه‌ی اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی استان سمنان. جلد اول و دوم. سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی استان سمنان. ۱۳۷۹.
۶. عملکرد برنامه‌ی دوم توسعه‌ی اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی استان سمنان. سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی استان سمنان. ۱۳۷۹.
۷. ماردیا، کانتی؛ کنت، جان و بی‌بی، جان. تحلیل چندمتغیره. ترجمه‌ی سید محمد مهدی طباطبایی. مرکز نشر دانشگاهی. تهران. ۱۳۷۶.
۸. سرشماری عمومی نفوس و مسکن سال ۱۳۷۵ (شهرهای دامغان، سمنان، شاهرود و گرمسار). مرکز آمار ایران. تهران. ۱۳۷۶.
9. Casin, A. generalization of principal component analysis to K sets of variables. *Computational Statistics & Data Analysis*. 35 (2001) 417-428.
10. Durbin, J. and G.S. Watson. *Testing for Serial Autocorrelation in Least-squares Regression, I*. *Biometrika*. 37 (1950), 409-428.
11. Durbin, J. and G.S. Watson. *Testing for Serial Autocorrelation in Least-squares Regression, II*. *Biometrika*. 38 (1951), 159-178.
12. Richard A. Johnson & Dean W. Wichern. *Applied Multivariate Statistical Analysis*. Prentice Hall International, Inc.-Secend Editon- New Jersey (1988).

زیرنویس

1. Meier
2. Kohen

آیا برنامه ریزی شهری به مثابه

سوسیالیسم خرنده است؟

نویسنده: راندال اوتول - اقتصاددان ارشد مؤسسه ی تورتو
مترجمان: دکتر اکبر پرهیزگار - عضو هیئت علمی گروه جغرافیای دانشگاه تربیت مدرس
علی یوسفی - کارشناس ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری

جالب آن که شکست برنامه ریزی های قبلی، در حکم مقدمه ی موج جدیدی از برنامه ریزی هاست که به نام های گوناگون خوانده می شود؛ نظیر شهرگرایی، سنت گرایی نوین یا رشد عقلایی. طراحان رشد عقلایی در نواحی شهری ما، مشکلات عدیده ای را مشاهده می کنند که شامل این موارد می شود: تراکم، آلودگی هوا، توسعه ی بی رویه ی شهر، احداث خانه های مقرون به صرفه، امحای فضاهای باز، و خدمات شهری گران قیمت. آن ها این مشکلات را به نسل های قبلی شهرسازان نسبت می دهند که به عقیده ی طراحان رشد هوشمند، دچار سوء تفاهم بودند. البته راه حل مشکل عبارت است از تفویض اختیارات بیش تر و بی سابقه به نسل فعلی برنامه ریزان چون ادعا می کنند، علت مشکلات را فهمیده اند.

تجویز راه حل های عقلایی

راه حل های عقلایی شامل دستورالعمل هایی راجع به موضوعات متفاوت است:

- نواحی کلان شهری باید متراکم تر از حد کنونی باشند. این هدف در مناطق در حال رشد باید با محدودیت یا ممنوع سازی ساخت و سازهای جدید در زمین های خارج از حاشیه ی شهری، و در عوض، تشدید تراکم در نواحی توسعه یافته ی موجود همراه باشد.
- در امور حمل و نقل باید بر وسایل عمومی، پیاده روی و دوچرخه سواری به جای اتومبیل تأکید شود. این راهبرد به منزله ی سرمایه گذاری جزئی یا پرهیز از سرمایه گذاری در ظرفیت جاده، توأم

سوسیالیسم معمولاً مالکیت دولت بر وسایل تولید تعریف می شود. اما در شکل مالکیت دولتی، به استثنای معدودی خدمات که به عنوان انحصارات طبیعی تلقی می شود (مثل تأسیسات آب و فاضلاب)، سوسیالیسم به عنوان شیوه ی مالکیت دولتی، هرگز در ایالات متحده ی آمریکا غالب نشد. در عوض، دولت های گوناگون در آمریکا در پی راه هایی برای تحقق همان هدف هایی که سوسیالیست ها مدعی شان هستند (یعنی کارایی، مساوات و کنترل عوامل مؤثر بر صرفه های برون داد)^۱، متکی بر مقررات بوده اند. اگر این خط مشی سوسیالیسم تلقی شود، در این صورت برنامه ریزی شهری از حدود سال ۱۹۲۰، معرف نوعی سوسیالیسم خرنده بوده است. اما باید اذعان داشت که این روند اخیراً تسریع شده و اکنون به جای خرندن در حال دویدن است! به علاوه، چنان پیشرفتی دارد که عاشقان آزادی ممکن است حتی قادر به متوقف ساختن نباشند، چه رسد به این که روند آن را بازگردانند.

برنامه ریزی شهری مبتنی بر این عقیده است که ساکنان شهر، موجب تحمیل عوامل خارجی متعدد به همدیگر می شوند و برنامه ریزی می تواند این عوامل را به حداقل برساند. برنامه ریزان، بهر غیر ادعای داشتن تخصص علمی، اغلب اطلاع چندانی از این کار ندارند. چون شهرها به قدری پیچیده اند که قابل درک یا کنترل نیستند. در نتیجه، تاریخ برنامه ریزی، داستان یک سلسله هوسبازی است که غالباً مبدل به فاجعه شده اند و دو نمونه ی بارزشان عبارتند از: نوسازی شهری، و احداث واحدهای مسکونی برای عموم.

با سرمایه‌گذاری قابل ملاحظه در حمل و نقل عمومی، به خصوص حمل و نقل ریلی است. سرمایه‌گذاری در جاده‌ها با هدف تقلیل ظرفیتشان صورت می‌گیرد و این مفهوم موسوم است به: تعدیل ترافیک.

● برنامه‌ریزی کاربری ارضی باید بر مطلوب‌تر شدن مناطق برای حمل و نقل عمومی، پیاده‌روی و دوچرخه‌سواری تمرکز داشته باشد. یک روش اصلی برای تحقق این هدف مبتنی بر استفاده از طرح‌های عمران حمل و نقل عمومی است که به معنای طرح‌های عمران شهری پرتراکم توأم با کاربری مختلط در حوالی ایستگاه‌های قطار یا در امتداد مسیرهای ترانزیتی است.

● طرح‌های عمرانی باید برای عابران مناسب باشند. از جمله باید خیابان‌های کم‌عرض و پیاده‌روهای عریض احداث شوند. همچنین، ویژگی‌های مغازه‌ها به جای آن‌که مثلاً پشت یک پارکینگ باشد، کنار خیابان قرار گیرد.

رشد عقلایی در ژانویه‌ی ۱۹۹۹ مورد اقبال عمومی قرار گرفت؛ چنان‌که مؤسسات برنامه‌ریزی کلان شهری در اقصا نقاط آمریکا در صدد ملاحظه یا اتخاذ سیاست‌های رشد عقلایی مزبور یا مشابه آن برآمده‌اند. سازمان حفاظت از محیط‌زیست هم تهدید کرده است، شهرهایی را که چنین برنامه‌هایی را به تصویب نرسانند، از سوبسیدهای حمل و نقل و سایر بودجه‌های فدرال محروم خواهد کرد.

رشد عقلایی در جهت خنثی‌سازی دو فرایند قوی قرن بیستمی تلاش می‌کند. اولین فرایند عبارت است از افزایش کاربرد وسایط نقلیه‌ی موتورسیکلی. با افزایش درآمدها، افرادی که سابقاً پیاده‌تردد می‌کردند یا سوار وسایل نقلیه‌ی عمومی می‌شدند، به خرید و استفاده از ماشین شخصی روی آورده‌اند. فرایند دوم که با اولی مرتبط است، افزایش تقاضا برای فضای زندگی شخصی در قالب مساحت زیربنای خانه و مساحت پارکینگ است. با کم‌خرج‌تر شدن هزینه‌ی ایاب و ذهاب به لطف اتومبیل، مردم از نقاط مرکزی شهر نقل مکان کرده و پارکینگ‌های وسیعی را برای خانه‌هایشان خریده‌اند. این فرایندها به خصوص در آمریکا آشکارند، ولی بدان اختصاص ندارند. در تمام دنیا با ازدیاد درآمد، مردم به خریدن اتومبیل و اثاث‌کشی به حومه‌های کم‌ازدحام اقدام می‌کنند. در آمریکا، حامیان رشد هوشمند این قبیل فرایندها را به سوبسیدهای دولتی نظیر بودجه‌های تخصصی‌یافته برای احداث اتوبان و تضمین‌های وثیقه‌ای وام و رهن اختصاص می‌دهند. ولی روندهای مشابهی در کشورهای اروپای غربی نیز مشاهده می‌شوند؛ حتی در کشورهایی که سوبسیدها را به وسایل نقلیه‌ی عمومی و طرح‌های توسعه‌ی واحدهای مسکونی (پروژه‌های مسکن) پرتراکم تخصیص داده‌اند و مردم به خاطر خرید اتومبیل و مسکن‌های کم‌تراکم جریمه می‌شوند.

از سال ۱۹۲۲ بود که فرانک لویدرایت متوجه شد، فناوری‌های جدید در حال تمرکززدایی از شهرها هستند. به عقیده‌ی وی، در عصر

برق، اتومبیل و تلفن، تمرکز در شهرها حکم نوعی ازدحام غیرلازم و مخصصه را دارد [فیلمن، ۱۹۸۸]. اگر رایت در قید حیات بود، هوایم‌ای جت و اینترنت را هم به فهرست فناوری‌های تمرکز زداینده‌اش اضافه می‌کرد. در آمریکا سرانه‌ی رانندگی اتومبیل در هر ده سال به طور مستمر بین ۲۰ تا ۲۵ درصد افزایش داشته است که معدل سه تا دو درصد افزایش در سال را حداقل از دهه‌ی ۲۰ میلادی نشان می‌دهد. به موازات آن، مردم به نحو فزاینده‌ای به نواحی کم‌تراکم از لحاظ جمعیت نقل مکان کرده‌اند، به نحوی که در حال حاضر تقریباً نیمی از آمریکاییان ساکن حومه‌ی شهرها هستند و بقیه هم در نواحی روستایی و شهرک‌های کم‌جمعیت سکونت دارند.

از دهه‌ی ۱۹۵۰ به بعد، منتقدان شهری این ایراد را مطرح کرده‌اند که نواحی حومه‌ای عقیم، بی‌روح و بی‌هویت هستند. جان کیتز، حومه‌ی شهرها را به غلط طراحی شده، تعمیم یافته به واسطه‌ی طمع و حرص، و فرساینده‌ی هرچه که با آن سروکار دارند، توصیف کرده است (۱۹۵۶). در یک آواز دهه‌ی ۱۹۵۰ موسوم به «جعبه‌های کوچک» که توسط مالوینا ریئالدز، نویسنده‌ی اهل برکل سروده شد و پیت سیگریدان آن را محبوبیت بخشید، مناطق حومه‌نشین، نواحی احداث شده با مصالح نامرغوب نامیده شدند. اخیراً هم جیمز کونستلر، حومه را یک سکونتگاه بشری مضحک، آشغالی و فاقد آینده خواند (۱۹۹۳). او در جایی دیگر، به عبارت «رعشه‌های روبه احتضار» و «فرهنگ مبتلا به مرگ مغزی» متوسل شده است. ولی این قبیل ایرادات، عمدتاً ماهیتی سطحی و ظاهرنگرانه داشتند و موجب توقف نقل مکان مردم به نواحی دارای تراکم جمعیتی کم‌تر نشدند.

از دهه‌ی شصت میلادی به بعد، منتقدان عرصه‌ی حمل و نقل هشدار دادند که اتومبیل‌ها در حال نابود کردن شهرها هستند. اکیو موبرای (۱۹۶۹) متذکر شد که حامیان احداث اتوبان قصد دارند، کل کشور را با آسفالت بپوشانند. جین هولتز کی (۱۹۹۷) هم مدعی شد که اتومبیل نه فقط باعث افت کیفیت حمل و نقل شده، بلکه کیفیت زندگی را هم تنزل داده است. با این وصف، مردم به خرید ماشین ادامه می‌دهند. رشد عقلایی، معرف تلفیقی از نهضت‌های ضداتومبیل‌سواری است که طرفدارانش به منظور خنثی‌سازی فرایندهای ماشین شخصی سواری و حومه‌گرایی، در صدد تحمیل مقررات سختگیرانه به اهالی شهرها هستند. این مقررات شامل الزامات حداقل تراکم، ضوابط طراحی دقیق و محدودیت‌های پارک و عبور و مرور می‌شود.

ضوابط حداقل تراکم

تعیین ضوابط تراکمی، اقدام منطقی بعدی در عرصه‌ی منطقه‌بندی است که شهرهای آمریکا از چند سال قبل از ۱۹۲۰ به آن دست زدند. ابتدا هدف از منطقه‌بندی حفظ ارزش املاک در مقابل عوامل مؤثر خارجی بود [نلسن، ۱۹۷۷]. هیچ‌کس مایل به سکونت در کنار یک

کارخانه‌ی کثیف و متعفن نیست. بدین خاطر، اهالی خیلی از نواحی مسکونی در مقابل اجرای طرح‌های تجاری مقاومت کردند و سکنه‌ی محلات دارای خانه‌ی دربست، به مخالفت با احداث آپارتمان در محله‌شان پرداختند. ابتدا چهار منطقه مورد تأیید شهرها قرار گرفتند: صنعتی، تجاری، مسکونی، دربست (یک خانواده) و مسکونی آپارتمانی (چند خانواده). منطقه‌بندی اولیه حالتی تجمعی داشت تا بر این، در نواحی صنعتی هر کاربری مجاز بود. در نواحی تجاری هم هر نوع کاربرد غیر از صنعتی اشکال نداشت و مانند این‌ها. در نهایت، طبقات منطقه‌بندی تعدیلی وضع شدند؛ نظیر واحدهای مسکونی تک خانواده در طبقات زمین ربع جریبی یا نیم جریبی و غیره. ولی ماهیت تجمعی حفظ شد. در صورتی که یک نفر اقدام به ساخت و ساز در یک قطعه زمین نیم جریبی در منطقه‌ای می‌کرد که به قطعات ربع جریبی اختصاص داشت، اعتراضی شنیده نمی‌شد.

بعد از جنگ جهانی دوم، منطقه‌بندی به نحو فزاینده‌ای بین چهار منطقه‌ی پایه انحصاری شد و قرار شد که یک منطقه‌ی مثلاً صنعتی فقط تأسیسات صنعتی داشته باشد و هیچ نوع ساخت و ساز تجاری در آن مجاز نباشد. البته زیر طبقات، حالت تجمعی خود را حفظ کردند.

بدین ترتیب ممکن است منطقه‌بندی، تراکمات حداکثر را مشخص کند، ولی این امر در مورد تراکمات حداقل صدق نمی‌کند. برعکس، منطقه‌بندی رشد عقلایی، تجویزی است. کاملاً جنبه‌ی انحصاری دارد و شامل تراکمات حداقل و حداکثر می‌شود. اضافه بر آن، واجد الزامات طرحی به مراتب بیش تری است که بعداً در مورد آن بحث می‌کنیم. شرط حداقل تراکم می‌تواند به دگرگونی سریعی در هر محله بینجامد، به خصوص وقتی که منطقه‌ی مزبور از یک منطقه‌ی مسکونی

تک خانواده به چند خانواده، تغییر کاربری می‌یابد. این گونه تجدید منطقه‌بندی در «پرتلند داورگن» مرسوم است. چند سال پیش در این ناحیه‌ی شهری، دولت محلی یک طرح رشد عقلایی را اتخاذ کرد.

حومه‌ی غربی پرتلند موسوم به «اورنکو»، بعد از این که خط ترن سبک در آن حوالی احداث شد، به تراکمات خیلی بالای منطقه‌بندی مبدل شد. خیلی از ساکنان، مالک قطعات بزرگ زمین یا قطعات زمین ثانوی در جوار منزلشان بودند. عده‌ای قصد احداث خانه‌ی دوم را در آن اراضی، برای سکونت فرزندان یا صرفاً برای فروش را داشتند.

ولی قانون جدید منطقه‌بندی در عوض مقرر می‌داشت که باید منازل چهار واحدی یا سایر واحدهای مسکونی مختص چند خانوار را احداث کنند و احداث یک خانه‌ی منفرد قدغن بود. در «گریشام» واقع در کناره‌ی شرقی خط آهن پرتلند، محله‌ی مختص واحدهای مسکونی

تک خانوار، به چند خانوار تغییر کاربری یافت و در صورتی که مثلاً خانه‌هایی طعمه‌ی حریق می‌شدند، قانون منطقه‌بندی، مالک را ملزم به بازسازی آن در شکل آپارتمان می‌کرد. سکنه‌ای که در صدد فروش منازلشان برآمدند، به زودی دریافتند که خریداری یافت نمی‌شود؛ چون بانک‌ها ثابت منازلشان که بعد از حریق مجاز به بازسازی نبودند،

وامی نمی‌دادند.

تبدیل یک محله از منازل تک خانوار به چند خانوار می‌تواند فوق‌العاده سخت باشد. افزایش تعداد مردم باعث ازدحام می‌شود.

ماهیت موقتی سکونت در آپارتمان ممکن است به جرم و جنایت منجر شود یا قیمت مستغلات را کم کند. جالب آن که ابتدا منطقه‌بندی به واسطه‌ی حکم دیوان عالی در سال ۱۹۲۶ توجیه شد که به محلات

مختص منازل تک خانوار، امکان توسل به نیروی انتظامی ایالتی به منظور ممانعت از احداث مجتمع آپارتمانی را می‌داد. این رأی برای کلیه‌ی معاملات ملکی واحدهای آپارتمانی در محلات مختص منازل تک خانوار (واحدهای آپارتمانی در محیط‌های دیگر نه فقط کاملاً

موجه، بلکه شدیداً مطلوب هم بودند) حکم یک عامل مزاحم را پیدا کرد. نواحی رشد عقلایی اجازه‌ی احداث واحدهای مسکونی دربستی را می‌دهند، ولی معمولاً الزامی را برای احداث این قبیل منازل در قطعات کوچک زمین قائل می‌شوند. در جایی که اندازه‌ی زمین شهری

متعارف حدود پنج هزار فوت^۲ مربع (۱۰۰ × ۵۰) است و مساحت قطعات زمین حومه‌ای احتمالاً خیلی از آن تجاوز می‌کند، اندازه‌ی قطعات زمین توجیه شده برای رشد عقلایی ممکن است فقط ۲۵۰۰ فوت مربع (۵۰ × ۵۰) یا حتی کوچک‌تر از این باشد. رشد عقلایی،

مشوق احداث خانه‌های متحدالشکل هم ردیف هم هست؛ اگرچه در پرتلند، اخیراً برنامه‌ریزان خاطر نشان کرده‌اند که حتی این قبیل منازل هم تراکم مطلوب را باعث نمی‌شوند و در نتیجه آن‌ها آپارتمان و مجتمع‌های مستغلاتی (غیر مشاعی) را ترجیح می‌دهند.

ضوابط دقیق طراحی

علاوه بر الزامات تراکمی، ضوابط منطقه‌بندی رشد عقلایی ممکن است واجد ضوابط طراحی بسیار سختگیرانه‌ای باشد. ادعا می‌شود که برخی طرح‌ها، مروج کاربرد اتومبیل و کاهش حس مشارکت در محله هستند. ضوابط جدید طراحی با هدف تشویق

راه‌های جانشین استفاده از اتومبیل شخصی و ترویج احساس هم‌زیستی وضع شده‌اند. یک هدف اصلی ضوابط طراحی سکونتی عبارت است از احداث خانه‌ای که جلوی گاراژ نباشد. احداث پارکینگ در عقب، و ایوان در جلوی خانه، بنا به فرض موجب تشویق

اهالی به راه رفتن به جای استفاده از ماشین سواری می‌شود. در ضمن ممکن است که ضابطه‌ی طراحی، وجود حیاط‌های کوچک جانبی و جلویی را الزامی کند و باعث محدودسازی شدید فضای پارکینگ اهالی شود.

در مورد طرح‌های عمران بزرگ‌تر که در آن‌ها خیابان هم مثل خانه ساخته می‌شود، این ضوابط صرفاً اجازه‌ی احداث خیابان‌های باریک را می‌دهند و پارک کردن را فقط به یک طرف خیابان محدود می‌کنند.

ضوابط طراحی تجاری هم به نحوی مشابه، پارک اتومبیل را محدود می‌سازند. در حالی که سوپرمارکت‌ها و مراکز خرید پیاده، معمولاً

پارکینگ‌های وسیعی بین خیابان و فروشگاه دارند، ضوابط طراحی منطبق با رشد عقلایی مستلزم آن است که ویرترین مغازه‌ها مستقیماً در کنار خیابان‌ها باشد. پارکینگ، حتی در صورتی که احداث آن مجاز باشد، باید در عقب فروشگاه مخفی شود. هدف از این آرایش، راحتی دسترسی عابران به مغازه و احتمالاً اجتناب از تردد یا ترافیک اتومبیل‌هاست. منطقه‌بندی رشد عقلایی علاوه بر تعیین شرایطی برای تراکم و طراحی، ممکن است امکان طرح‌های مختلط را هم بدهد. برای مثال، یک ضابطه‌ی پیشنهادی در حومه‌ی پرتلند مستلزم احداث ساختمان‌های چهار و پنج طبقه است که در آن‌ها، طبقه‌ی تحتانی به مصرف‌های تجاری و خرده‌فروشی، و طبقات بالا به مصرف‌های مسکونی اختصاص دارند. ساکنان امکان پیاده رفتن برای خرید و احتمالاً حتی به محل کار را دارند.

محدودیت‌های پارکینگ و حمل و نقل

رشد عقلایی از راه‌های دیگری نیز می‌کوشد، مردم را از استفاده از اتومبیل شخصی منصرف کند. شهرداری پرتلند کلیه‌ی مراکز تجاری و اداری مهم را ملزم به کاهش ده درصدی فضای پارکینگ موجودشان کرده است تا روش‌هایی را برای کاهش ده درصدی تردد کارکنان خود با اتومبیل شخصی بیابد. یک رویه‌ی دیگر که در ایالت متحده رواج یافته، در اختیار عموم قرار دادن اتوبان و خیابان است. اگرچه خیلی از اتوبان‌های قرن نوزدهمی جاده‌های عوارض خصوصی بودند، ولی دغدغه‌های قرن بیستمی در رابطه با انحصارات موجب شدند که آمریکاییان اداره‌ی تقریباً همه‌ی جاده‌ها را به ایالت‌ها و شهرداری‌ها محول کنند. بودجه‌ی اغلب جاده‌ها از عوارض اخذشده از اتومبیل‌داران، به ویژه مالیات بر سوخت تأمین می‌شد. به کمک اخذ این قبیل حق‌ترده‌ها، جاده‌ها عمدتاً خودکفا شدند، ولی قیمت‌گذاری‌ها هنوز هم تناسبی ندارند. از جمله عوارض عبور، چه زمانی که رانندگان از جاده‌ی خاکی تردد کنند و چه موقعی که از یک اتوبان بین‌ایالتی عملاً رد شوند،

مساوی است. در ضمن، برای نیمه‌شب و اوج ساعت عبور و مرور هم فرقی نمی‌کند. قیمت‌گذاری مطلوب‌تری می‌تواند باعث کاهش ترافیک شود، ولی این امر استدلالی بر ضد رانندگی با اتومبیل شخصی محسوب نمی‌شود.

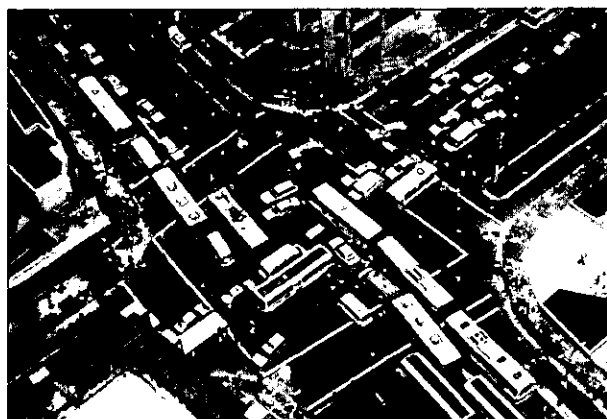
در بخش اعظم قرن بیستم، مهندسان ترابری، به نظارت بر سیاست‌های جاده‌ای می‌پرداختند و هر جا لازم بود،

جاده‌سازی می‌کردند. ولی برنامه‌ریزان تابع رشد هوشمند معتقدند، احداث جاده‌های بیش‌تر صرفاً موجب تشدید ترافیک ماشین‌ها می‌شود. در عوض، هدف آن‌ها عبارت است از منصرف کردن مردم از راندن اتومبیل شخصی با کاهش ظرفیت جاده‌ای. به این راهبرد تعدیل ترافیک اطلاق می‌شود که عبارت است از نصب سرعت‌گیر در جاده‌ها به منظور تقلیل سرعت یا ظرفیت جریان. در حال حاضر، یک جاده‌ی شریانی مهم حومه‌ای ممکن است در هر طرف، دو خط عبور و یک خط عبور چپگرد میانی ممتد و خطوط عبور راست‌گرد کمکی، نرسیده به هر تقاطع داشته باشد. خطوط عبور چپگرد امکان دسترسی ترافیکی به خیابان‌های جانبی و پارکینگ واحدهای تجاری را می‌دهد و خطوط عبور راست‌گرد، کاهش سرعت و پیچیدن بدون معطل کردن اتومبیل عقبی را برای رانندگان مقدور می‌سازد. تعدیل بار ترافیک ممکن است باعث تبدیل این جاده‌ی شریانی به یک بلوار شود؛ یعنی یک جاده‌ی چهارخطه با چمن‌کاری در وسط. چپگردها محدود به تقاطع‌های معینی می‌شوند و بار ترافیکی راست‌گرد موجب تأثیر در تردد اتومبیل‌های عقب می‌شود. نتیجه‌ی کار عبارت است از کاهش سرعت و ظرفیت. شهرداری پرتلند سالی دو میلیون دلار زیادت تعدیل ترافیک خرج می‌کند.

اثرات رشد عقلایی

دنیل شیرو (۱۹۹۱) مدعی است، در صورت موفقیت اقتصادی کمونیسیم، اهالی اروپای شرقی وجود محدودیت‌های شدید در آزادی‌شان را به هر صورت تحمل می‌کردند: «در صورتی که وعده‌ی اصلی رو به تحقق می‌بود، تقریباً هر چیز دیگری تحمل می‌شد» نه همین ترتیب، اهالی شهر پرتلند و سایر شهرها، مقررات رشد عقلایی را تحمل می‌کنند، چون به آن‌ها قول داده شده است که این قبیل مقررات موجب ارتقای سطح سکونت‌پذیری شهرشان شود. ولی آیا چنین مقرراتی عملاً این امر را محقق می‌سازند؟ قابلیت سکونت، مثل دوام‌پذیری و هم‌زیستی اجتماعی که دو وعده‌ی دیگر رشد عقلایی هستند، مفهومی بی‌ثبات

است. مروری بر منابع مربوط به رشد هوشمند نشان می‌دهد که سکونت‌پذیری مرکب از ازدحام کم‌تر، هوای پاک‌تر و مسکن‌مقرون به صرفه‌تر، مخارج خدمات شهری نازل‌تر، فضای بازتر و یک حس قوی‌تر مربوط به اجتماعی فرض می‌شود. نظر به سوابق برنامه‌ریزی تمرکز در سایر کاربردها، تعجبی ندارد که رشد عقلایی تقریباً در تمامی این آزمون‌ها ناموفق عمل می‌کند.

همه ی موارد مذکور به جز آخری، قابل تبدیل به عدد دو رقم هستند و شواهد موجود نشان می دهند، رشد عقلایی دقیقاً خلاف آنچه را که وعده می دهد، ایجاد می کند.

ازدحام اتومبیل ها (ترافیک)

کلوپ سیرا (۱۹۹۸) و سایر حامیان رشد عقلایی مدعی هستند، توسعه ی شهری (اصطلاح تحقیر بار برای حومه نشینی کم تراکم) موجب تشدید ازدحام اتومبیل ها می شود. چون مردم مجبورند برای رسیدن به مقصدشان مسافت طولانی تری را با اتومبیل طی کنند. همان طور که پیتر گوردون و هری ریچادسون (۱۹۹۷) از استادان شهرسازی دانشگاه کالیفرنیا ی جنوبی خاطر نشان می کنند، حومه نشینی به ساز و کار غالب و موفق تقلیل ترافیک تبدیل شده است.

ادعای حامیان رشد عقلایی در رابطه با تقلیل ازدحام اتومبیل ها مبتنی بر مطالعاتی است حاکی از این که مردم ساکن نواحی کم تراکم و دارای خدمات اتوبوسرانی شهری خوب، کم تر از اتومبیل های شخصی استفاده می کنند. ولی این قبیل تحقیقات از روند خود انتخابی غافلند که به موجب آن، افرادی که چندان مایل به رانندگی نیستند، نقاطی را برای

سنگین انتخاب می کنند که امکان تردد بدون اتومبیل شخصی را به آن ها بدهد. حتی اگر این مطالعات صحیح بودند، رشد عقلایی هنوز موجب ازدیاد ترافیک می شد. دو برابر شدن تراکم یک ناحیه فقط در صورتی شلوغی ترافیک را کم می کند که هر فرد ساکن متعارف ناحیه ی مزبور، بیش از ۵۰ درصد از میزان رانندگی اش بکاهد. در حالی که تحقیقات رشد عقلایی نشان می دهد، دو برابر شدن تراکم جمعیتی فقط به میزان ۱۰ تا ۳۰ درصد از سرانه ی رانندگی کم می کند و در نتیجه باعث افزایش فاحش ترافیک می شود.

طرح رشد عقلایی پرتلند مستلزم ازدیاد تراکم جمعیت، اسکان هر چه بیش تر افراد در آپارتمان ها یا طرح های عمرانی مبتنی بر گرایش به حمل نقل عمومی، و احداث جمعیاً ۱۲۰ خط ریلی، ولی فقط معدودی جاده های جدید است.

به رغم آن که طرفداران رشد عقلایی، ترافیک را مستمسک قرار می دهند تا افراد جدیدی را به خود جلب کنند، ولی به وضوح مشاهده می شود که هدف تحقق یافته صرفاً افزایش فاحش ازدحام اتومبیل ها است. برخی از آن ها به طور محرمانه ابراز امیدواری می کنند، از دیاد ترافیک باعث شود که مردم کم تر برانند، در حالی که آثار خلاف آن را نشان می دهد [مترو، ۱۹۹۰]. ارل بلومنور که سابقاً یکی از اعضای عالی رتبه ی شهرداری پرتلند بود و اکنون نمایندگی آن را در کنگره ی آمریکا به عهده دارد، به رادیوی محلی گفته بود، ترافیک هیجان بخش است، چون به معنای رونق کار کسبه است. ظاهراً

اشاره ی او به این نکته بود که رانندگان مایوس از ترافیک، توقف می کنند و به خرید می پردازند [انسیک، ۱۹۹۷]. شورای شهر کلانشهرها ممنوعیتی بیست ساله را در رابطه با احداث اتوبان اعلام کرد و مشخصاً امیدوار است که با تشدید بار ترافیک، روش های جانشین تردد، شامل سیستم اتوبوسرانی که اتفاقاً توسط آن شورا اداره می شود نیز جذاب تر گردند [شورای کلانشهر، ۱۹۹۶].

آلودگی هوا

یکی از اعتقادات اصلی حامیان رشد عقلایی این است که هر چه مسافت کم تری با اتوبوس طی شود، الزاماً آلودگی هوای کم تری به وجود خواهد آمد. ولی آلودگی مسأله ای فراتر از این حرف هاست. وقتی اتومبیل ها سرد باشند، آلودگی بیش تری دارند، چون مبدل های کاتالیزوری تا زمانی که گرم نشوند، فعال نمی گردند. بنابراین، موتور اتومبیل باید شدید کار کند و موقع شتابگیری، باعث آلودگی بیش تری می شود. در مورد برخی آلاینده ها، حد آلودگی تا ۴۵ مایل^۲ در ساعت، و در مورد برخی دیگر، تا ۵۰ مایل در ساعت است و در سرعت های بالاتر از این حد، آلودگی اتومبیل کم تر خواهد بود. بنابراین،

هر سیستم ترابری که موجب سفرهای کوتاه مدت متعدد با سرعت نازل در یک جریان ترافیک منقطع می شود، آلودگی خیلی بیش تری را نسبت به سیستمی ایجاد می کند که موجب سفرهای طولانی تری در یک ترافیک روان و با سرعت متوسط ۴۵ مایل در ساعت می شود. چون رشد عقلایی به احتمال قوی باعث شرایط قبلی می شود، کیفیت هوا را به مراتب بیش تر تنزل می دهد. برنامه ریزان پرتلندی پیش بینی می کنند، طرحشان به ده درصد افزایش مه دود منجر شود [مترو، ۱۹۹۸]. جدول یک نشان دهنده ی وجود رابطه ی نزدیک بین تراکمات

جدول ۱. تراکم متوسط جمعیت نواحی شهری بر حسب درجه بندی آلودگی هوایی EPA

درجه بندی آلودگی	تراکم جمعیت (نفر در مایل مربع)
فوق العاده بالا	۵۳۸۱
شدید	۳۰۲۷
جدی	۲۳۷۸
متوسط	۲۰۷۷
جزئی	۱۷۴۴
صفر	۱۵۰۵

شهری و آلودگی هوا بر درجات آلودگی EPA است. بدترین آلودگی با بیش ترین تراکم جمعیت همراه است و شهرهایی که دارای کم ترین آلودگی هستند، نازل ترین تراکم جمعیتی را دارند. متراکم ترین ناحیه ی شهری در آمریکا، یعنی لوس آنجلس، تنها شهری است که دارای وخیم ترین آلودگی، درجه بندی شده است.

مسکن ارزان قیمت

رشد عقلایی فرض می‌کند که با احداث آپارتمان و مجتمع‌های مسکونی بیش‌تر در قطعات کوچک زمین، مسکن ارزان قیمت تأمین می‌شود. ولی اگر اهالی مایل به زندگی در این نوع خانه‌ها نباشند، در این صورت استطاعت خریدشان متفتی است. نظرسنجی‌ها و داده‌های بازار نشان می‌دهند، مردم خانه‌سازی روی قطعات نسبتاً بزرگ زمین را ترجیح می‌دهند [انجمن ملی خانه‌سازان، ۱۹۹۹]. در اکثر بورس‌های مسکن، هزینه‌ی زمین جزء کوچکی از مخارج خانه است. در نتیجه، وجود قطعات بزرگ زمین باعث نمی‌شود که مردم استطاعت خرید مسکن را از دست بدهند. ولی حد و مرزهای رشد شهری و سایر ابزار تراکم رشد هوشمند موجب خلق کمبود مصنوعی زمین، و افزایش فاحش هزینه‌ی ساخت انواع خانه‌هایی می‌شود که مردم طالب آن‌ها هستند. انجمن ملی خانه‌سازان به تخمینات فصلی (سه ماهه) در مورد استطاعت خرید مسکن در بازارهای بزرگ شهری دست می‌زند. این برآوردها مبتنی بر سهم مسکن در بازار بورس آن و درآمدزایی کافی برای خرید یک خانه‌ی متوسط قیمت در بازار هستند.

وقتی پرتلند و سایر شهرهای ایالت اورگن در سال ۱۹۷۹ به تعیین حد و مرزهای رشد شهری شان اقدام کردند، این نواحی به طور تقریبی برای ۲۰ سال زمین متروکه داشتند که تا سال ۱۹۸۹ بخش اعظم آن هنوز ساخته نشده بود و نرخ خرید مسکن شهری در اورگن، از جمله موارد مقرون به صرفه در آمریکا محسوب می‌شد. ولی به تدریج اراضی خالی کاهش یافتند و تا سال ۱۹۹۶، قیمت زمین در منطقه‌ی پرتلند شاهد افزایش شش برابری بود. به این ترتیب، پرتلند در زمره‌ی پنج شهر گران قیمت از لحاظ مسکن در آمریکا قرار گرفت.

در سال ۱۹۹۸، سه منطقه از چهار منطقه‌ی شهری اورگن که توسط انجمن ملی خانه‌سازان درجه‌بندی شدند، در زمره‌ی ده منطقه‌ی گران قیمت مسکن قرار داشتند و منطقه‌ی چهارم در بین ۲۰ منطقه‌ی گران قیمت جای گرفت. شهرهای ایالت اورگن مسلماً در دهه‌ی ۹۰ میلادی توسعه یافته‌اند، ولی این امر در مورد سایر شهرها هم صدق می‌کند. لاس وگاس، رنو، بوئیس و فونیکس از جمله شهرهایی هستند که سریع‌تر از شهرهای اورگن رشد کرده‌اند. ولی بازار مسکن در آن‌ها این قدر از مقرون به صرفگی فاصله ندارد. شهرداری پرتلند به منظور مقابله با افزایش نرخ

مسکن، قانونی را تصویب کرد که به موجب آن مقرر شد، از هر طرح عمرانی اجرا شده که دارای بیش از ده واحد مسکونی باشد، حداقل ۲۰ درصد واحدهای آن به اقشار کم درآمد اختصاص داده شود. برنامه‌ریزان پرتلندی تخمین زده‌اند، این مصوبه به احداث حدود ۱۶۰۰ واحد ارزان قیمت در سال بینجامد. ولی با این سرعت، متجاوز از ۶۵ سال طول می‌کشد تا همه‌ی خانوارهای کم درآمد فعلی خانه‌دار شوند. در این میان، به عقیده‌ی شرکت مشاوره‌ای هابسون-جانسون در پرتلند، قانون مزبور موجب بالا رفتن هزینه‌ی مسکن برای همه‌ی اقشار خواهد شد؛ به خصوص اقشار کم درآمدی که فرصت خرید فوری یک واحد ارزان قیمت را از دست می‌دهند.

هزینه‌ی خدمات شهری

یک ادعای مهم دیگر رشد عقلایی این است که توسعه‌ی حومه‌نشینی کم تراکم، بار مالی بیش‌تری نسبت به طرح‌های عمرانی پرتراکم، به جامعه تحمیل می‌کند و علت آن هم هزینه‌ی بالای گسترش خدمات شهری (فاضلاب، آبرسانی، جاده‌سازی و مدرسه‌ها) به نواحی کم تراکم است. ولی تحقیقات هزینه‌ی بسط شهری دلالت بر آن دارد که ظاهراً این نسبت‌ها همگی بر اساس داده‌های فرضی بنا نهاده شده‌اند [شرکت تحقیقات راجع به اموال غیر منقول، ۱۹۷۴]. دکتر هلن کد (۱۹۹۲)، از دانشگاه دوک، به مقایسه‌ی هزینه‌های عملی خدمات شهری بخش آمریکا پرداخت. او دریافت، در تراکم‌های جمعیتی بالای ۲۰۰ نفر در مایل مربع (تقریباً تراکم جمعیت نواحی روستایی ایالت کنتیکات)، تراکم بیش‌تر به مخارج خدمات شهری بالاتر منجر می‌شود. در مطالعات مخارج توسعه‌ی شهری، مخارج فرضی یک طرح عمرانی پرتراکم با یک طرح کم تراکم در اراضی بایز نیز مقایسه شد. اما طرح رشد عقلایی برای باز عمرانی محلات کم تراکم فعلی به تراکم‌های بالاتر، موضوعی کاملاً متفاوت است. این نوع باز عمرانی می‌تواند بسیار پرخرج تمام شود، چون اغلب مستلزم برچیدن زیرساخت فعلی به منظور تعبیه‌ی امکانات عرضه‌ی خدمات پر ظرفیت‌تر است.

در سال ۱۹۸۰ در «سن دیگو» طرحی به تصویب

رسید که مشوق توسعه‌ی مرکز شهر و نهی‌کننده‌ی توسعه‌ی کم تراکم در حومه‌ها بود. در سال ۱۹۹۰،

اتوبان افراد را جابه‌جا می‌کنند [کاکس، ۱۹۹۹].

حفظ فضای باز

مزیت اصلی عمران پرتراکم به عقیده‌ی سیراکلاب که به طبیعت گرایش دارد، این است که باعث حفاظت از مزرعه‌ها، جنگل‌ها و فضای باز می‌شود. ولی فضای باز خارج شهری در آمریکا کم نیست. طبق آمار مرکز خدمات حفاظت منابع طبیعی (۱۹۹۵)، مساحت اراضی عمران شده، اعم از شهری و روستایی، فقط ۵۰ درصد مساحت ۴۸ ایالت داخل آمریکا را اشغال می‌کند و به موجب آمار سال ۱۹۹۰، زمین‌های شهری فقط ۲ درصد مساحت آمریکا را تشکیل می‌دهند. اما آنچه در حقیقت کم است، فضاهای باز شهری مثل: پارک، زمین گلف، مزرعه‌های داخل شهر، و حتی محوطه‌های بزرگ مورد استفاده‌ی تفریحی شهرنشینان است. رشد عقلایی این قبیل فضاهای باز را برای عمران مدنظر دارد. برای مثال، در منطقه‌ی شهری پرتلند، بخش «کلا کامانس» مشغول بررسی امکان بازسازی یک زمین گلف است که به عنوان فضای باز برای ۱۱۰۰ خانگی مسکونی و ۲۵۰ هزار فوت مربع فضای اداری در نظر گرفته شده است. ولی همه‌ی موارد زیر برای تحقق هدف‌های تراکمی منطقه لازم بوده‌اند:

- شهرداری پرتلند عملاً اقدام به فروش اراضی پارک‌های شهری به متولیان ساخت و ساز مشروط به احداث نواحی پرتراکم مسکونی توسط آن‌ها کرده است.
 - متجاوز از ۱۰ هزار جریب اراضی زراعی مرغوب برای طرح‌های عمرانی در نظر گرفته شده‌اند.
 - حدود ۳۶ محله، عمدتاً مشتمل بر خانه‌های تک‌خانواده، برای بازسازی و تبدیل به مراکز پرتراکم در نظر گرفته شده‌اند [مترو، ۱۹۹۸]. حیاط‌خلوت‌های وسیع این خانه‌ها همگی به عنوان مکان‌های قابل ساخت تلقی می‌شوند.
- به رغم اتخاذ این قبیل تدابیر، هنوز مسلم نیست که رشد عقلایی موجب صیانت از فضاهای باز بزرگ شهری در مقابل ساخت و ساز بی‌ضابطه شود. اگر رشد هوشمند به تأسیس شهرهای شلوغ و آلوده بینجامد، خیلی از سکنه به نواحی روستایی فرار خواهند کرد. چند صد سایت خانه‌های خارج شهری ۱۰ تا ۴۰ جریبی، مساحتی معادل با هزاران قطعه زمین ربع جریبی حومه‌ای دارند.

حس هم‌زیستی

مشکل بتوان این حس را با عید و رقم نشان داد، ولی حداقل هر

شهرداری با کمبود تأسیسات زیربنایی معادل یک میلیارد دلار مواجه شد، چون شبکه‌ی آبرسانی فاضلاب و سایر تأسیسات زیربنایی قادر به مدارا با تراکم‌های جدید و بیش‌تر نبودند [کالاوتیا، ۱۹۹۷].

مخارج خدمات شهری، به دلیل ضوابط منطقه‌بندی رشد عقلایی که از لحاظ تجاری واقع‌بینانه نیستند، به مراتب بیش‌تر می‌شود. اکثر نواحی شهری، به اندازه‌ی کافی محلات مسکونی پرتراکم برای جوابگویی به تقاضا را ندارند. متولیان عمران از اقدامات مسکن جدید برای یک بازار ضعیف اکراه دارند. دولت‌های محلی به منظور عملی کردن طرح‌های عمرانی حمل و نقل عمومی گرا، باید سوبسید و تخفیف مالیاتی قائل شوند.

شهرداری پرتلند در ارگن به ایجاد خطوط آهن سبک دست زد، به این امید که حمل و نقل ریلی، محرک توسعه باشد؛ به ویژه توسعه در مناطق پرتراکم، ده سال بعد از آن که احداث اولین خط آهن به پایان رسید. چارلز هیلز که از طرفداران رشد عقلایی و یک مشاور شهرداری پرتلند بود، دریافت که در امتداد خط آهن مزبور، ساخت و ساز چندانی صورت نمی‌گیرد. بنابراین شورای شهر را، برای دادن معافیت ده سال مالیات بر دارایی متولیان بنیادینت و بساز متقاعد کرد. «شرگیشام»، واقع در منتهاالیه شرق خط آهن پرتلند، برای یک مجری عمران، یک سلسله تخفیفات مالیاتی به میزان ۴۰۰ هزار دلار و کمک‌های بلاعوض برای تولید نوعی

ساختار آیار تمانی پرتراکم تر از حدی که متولی عمران در نظر داشت، منظور کرد. در انتهای غرب خط آهن شهری پرتلند هم، شهر بیورتون قرار داشت که شهرداری آن، نه میلیون دلار تخفیف مالیاتی و سوبسیدهای اساسی برای یک طرح عمرانی دارای گرایش به حمل و نقل عمومی موسوم به «بیورتون راند» تخصیص داد. ولی چون متولی طرح قادر به یافتن مشتری نشد، در معرض ورشکستگی قرار گرفت و ۳/۴ میلیون دلار سوبسید اضافه به او داده شد [فتنرس، ۱۹۹۹].

ترانزیت ریلی مستلزم سوبسیدهای بالاست. جان فرگونز، از برنامه‌ریزان پرتلندی، عقیده دارد که خط آهن در صورتی که فقط حمل و نقل را مدنظر داشته باشیم، به زحمتش نمی‌ارزد، بلکه هدف باید توسعه‌ی محلات پرتراکم باشد. ۱۹۹۵. به رغم آن که ترانزیت ریلی ابتدا از آن ترانزیت تلقی و تبلیغ می‌شد، ولی پروژه‌های مربوط به حمل و نقل ریلی که در متجاوز از ۶۰ شهر آمریکایی مدنظر قرار دارند، معمولاً حدود ۵۰ میلیون دلار در دو مایل خرج برمی‌دارند که مساوی است با مخارج احداث ۲/۵ مایل اتوبان چهار خطه. ترانزیت ریلی غالباً دارای ظرفیت حمل و نقلی معادل اتوبان هشت خطه تلقی می‌شود، ولی اکثر خطوط آهن سبک آمریکایی، کم‌تر از یک خط

جامعه‌شناس شهری مطمئن است که شهرهای پرتراکم (از لحاظ جمعیت) موجب احساس هم‌زیستی اجتماعی بیش‌تر نسبت به حومه‌های کم‌جمعیت نمی‌شوند. در دهه‌ی ۵۰ میلادی، هربرت گانز دو سال تمام را در یک محله‌ی پرجمعیت شهرنشین گذراند و بعداً دو سال در شهر «لوینگتون» نیوجرسی اقامت کرد [گانس، ۱۹۶۷] و شاهد مشارکت اجتماعی شدید در لوینگتون بود؛ به خصوص در رابطه با تقسیمات مربوط به منطقه‌بندی و شهرسازی. اما او (۱۹۸۲) هیچ نوع احساس مودت اجتماعی قوی را در محله‌ی «وست اندیستن» مشاهده نکرد و در واقع به این نتیجه رسید که ساکنان این محله، به‌رغم احساس تعلق شدید به منشأ قومی یا قشر اجتماعی‌شان، برای محله‌ی خود اهمیتی قائل نیستند.

به علاوه گانز (۱۹۶۱) به مخالفت با افرادی که مدعی «بی‌روحی» حومه‌ی شهر بودند، پرداخت و نظر داد که در محلات کارگری مرکز شهر، خانه به خانواده اختصاص دارد. پس بخش اعظم حیات اجتماعی در خارج از منزل اتفاق می‌افتد... در این حالت، حیات خارج از خانه، مغازه‌های کوچک که به‌طور سنتی مایحتاج اقلیت‌های قومی و سایر اقلیت‌های فرهنگی را عرضه می‌کنند، و حال و هوای غیر بومی منطقه، باعث جلب گردشگران و مراجعان بدان محله‌ها می‌شود. در حالی که در محلات حومه‌ای طبقه‌ی متوسط، زندگی خیابانی وجود ندارد و همه‌ی فعالیت‌های اجتماعی داخل منزل اتفاق می‌افتند. در نتیجه این قبیل محلات به خصوص از نظر ساکنان بی‌روح جلوه می‌کنند و احیاناً فاقد طراوت هم‌تایان اقلیت‌نشین و فقیرتر خود به‌نظر می‌رسند. ولی حال و هوای ظاهری، تنها ملاک نشاط اجتماعی محسوب نمی‌شود و مناطقی که برای یک گردشگر غیر خدایتند، ممکن است در نظر اهالی کاملاً با طراوت باشند.

دستورات پنهان

اگر رشد عقلایی چنین ضعف‌هایی را بروز داده است، پس چرا همه از آن حمایت می‌کنند؟ یک بررسی دقیق وضعیت طرفداران این رویه نشان می‌دهد که اکثرشان مقاصد پنهانی در سر دارند. حامیان اصلی این رویه، عبارتند از: مسؤولان شاغل در مراکز شهر که مشتاق به‌عبارت دیگر یا استمرار تفوق شهرهایشان بر حومه هستند، شرکت‌های مالی مستقر در مرکز شهر که مایلند رکود کسبشان را نسبت به رونق کسب و کار در حواشی شهر و مراکز خرید (پاساژهای) حومه‌ای جبران کنند، شرکت‌های حمل و نقلی و کارکنانشان که درصدد جلب بودجه‌های هرچه بیش‌تر به‌رغم تنزل استفاده از روش‌های حمل و نقل عمومی شهری توسط مردم هستند، برنامه‌ریزان شهری جدید که به‌محکازدن نظریاتشان در شهرهای گوناگون علاقه‌مندند، طرفداران محیط‌زیست شهری که با احداث اتوبان و کلاً اتومبیل شخصی مخالفت دارند، و شرکت‌های مهندسی و ساختمانی که درصدد جذب بودجه‌ی فدرال برای صرف در تأسیسات عمومی شهری نظیر حمل و

نقل ریلی هستند.

تمام این گروه‌ها از ازدحام اتومبیل‌ها در حومه‌ی شهر نفع می‌برند، چون شلوغی حومه باعث جذابیت بیش‌تر نواحی مرکزی و هسته‌ای شهر می‌شود. به‌علاوه، ازدحام به‌عنوان مستمسکی برای توجیه لزوم صرف بودجه‌ی بیش‌تری برای حمل و نقل عمومی عنوان می‌شود؛ به‌رغم آن‌که سهم حمل و نقل عمومی در اکثر شهرها به‌قدری کم است (معمولاً زیر پنج درصد سفرهای شهری) که تأثیر خفیفی بر ترافیک می‌نهد. افزایش ترافیک، به تقاضا برای برنامه‌ریزی شهری و تأسیسات جدید عمومی برای حل این مشکل منجر می‌شود. طرفداران محیط‌زیست که از اتومبیل‌نفرت دارند، امیدوارند که ازدحام اتومبیل‌ها باعث شود، مردم سایر راه‌های عبور و مرور را انتخاب کنند. بدین ترتیب، ترافیک یکی از هدف‌های طبیعی رشد عقلایی است. در نتیجه، وقتی طرفداران رشد عقلایی نظر می‌دهند که ازدحام اتومبیل‌ها نشانه‌ی توسعه‌ی شهری مثبت است، نباید تعجب کنیم.

حرکت به سوی حکومت ناحیه‌ای

در اکثر شهرهای آمریکا، ائتلاف طرفداران رشد عقلایی که در بخش قبل بدان اشاره شد، قدرت سیاسی زیادی در حومه‌ها ندارد و اکثر نواحی حومه، سابقه‌ی طولانی مقاومت در مقابل انضمام یا الحاق به شهرهای مربوطه را دارند. به‌منظور غلبه بر این مقاومت، طرفداران رشد هوشمند از مؤسسات دولتی منطقه‌ای که هم بر حومه و هم داخل شهر نفوذ دارند، حمایت کرده‌اند.

برخی محققان تصریح می‌کنند، هدف حکومت ناحیه‌ای ممانعت از مقاومت دموکراتیک مناطق محلی در مقابل هدف‌های رشد عقلایی است. داگلاس پرتر (۱۹۹۱)، از اعضای انیستتوی اراضی شهری، مطالبی راجع به تفاوت بین روش زندگی روزمره‌ی باب طبع اکثر آمریکاییان، و روشی که اکثر شهرسازان و مهندسان ترافیک مناسب تشخیص می‌دهند، نوشته است. او طرفدار سازمان‌های منطقه‌ای صاحب اختیارات وسیع برای تأثیر بر روند تصمیم‌گیری محلی در مورد موضوعات کاربری اراضی است و شرکت متروی پرتلند را به عنوان یک نمونه‌ی چنین مؤسسه‌ای ذکر می‌کند. این شرکت در سال ۱۹۹۲ با نوعی رأی‌گیری مخفی تأسیس شد که به غلط محدودکننده‌ی حکومت منطقه‌ای تلقی گشت. این مؤسسه اختیارات نهایی برنامه‌ریزی کاربری اراضی و حمل و نقلی در ۲۴ شهر و سه بخش را به عهده دارد و از اختیاراتش به‌منظور تعیین حد نصاب‌های جمعیتی برای شهرها و بخش‌های مزبور استفاده کرده است که بنابینا منطقه‌بندی مجدد محلات فعلی و قائل شدن تراکمات بیش‌تر، آن‌ها را تحقق بخشند.

آنتونی داوونز، اقتصاددان عضو «انیستتوی بروکینگز»، به‌رغم آن‌که از حامیان رشد عقلایی نیست، ولی اذعان دارد که یک دولت ناحیه‌ای مرکب از نمایندگان دولت‌های محلی می‌تواند مواضع

بحث انگیزی اتخاذ کند؛ بدون آن که باعث شود، اعضایش تعهدی به آن مواضع داشته باشند. هر عضو می‌تواند ادعا کند که اتفاق ناخواسته، تقصیر تشکیلات سایر اعضا بوده است [داونز، ۱۹۹۲].

تعریف داونز با آنچه در پرتلند اتفاق افتاد، سنخیت دارد. یک حقیقت بدیهی در عرصه‌ی برنامه‌ریزی این است که اکثر آحاد جامعه تا وقتی که قضیه بر محله‌ی خودشان تأثیر نگذارد، مداخله نمی‌کنند. شرکت مترو توانست بدون جلب توجه عمومی یا با مشارکت جزئی آن، به طرح‌ریزی برای منطقه‌ی پرتلند دست بزند. ولی شهرداری‌ها در مقابل مخالفت‌های شدید محلاتی قرار دارند که مایل به تراکم شدن نیستند و می‌گویند، مترو آن‌ها را مجبور به تراکم شدن می‌کند. مترو هم جواب داده است که اجباری برای تراکم‌سازی برخی محلات خاص از طرف شهرداری‌ها وجود ندارد و فقط باید هدف‌های معینی را تحقق بخشند.

ساکت‌ان محلات در مورد نحوه‌ی توقف روند منطقه‌بندی مجدد احساس تردید و سردرگمی می‌کنند. در یک حومه‌ی شهری، رأی‌دهندگان به استیضاح شهردار و اعضای انجمن شهر اقدام کردند، ولی انجمن جدید شهر هم باید حدنصاب‌های مترو را تأمین کند. یک حومه‌ی دیگر، به توجه نکردن به هدف‌های مقرر مترو رأی داد، ولی این رأی‌گیری فاقد وجهه‌ی قانونی بود.

موفقیت رأی‌گیری مخفی شرکت مترو در سال ۱۹۹۰ تا حدی بدین دلیل حاصل شد که حامیانش وعده دادند، یک مؤسسه‌ی برنامه‌ریزی منطقه‌ای مانع از تبدیل پرتلند به شهری مثل لس‌آنجلس خواهد شد که شلوغ‌ترین شهر آمریکا از لحاظ تراکم جمعیت محسوب می‌شود [انیستیتی ترابری تگزاس، ۱۹۹۸]. فقط دو سال بعد بود که متولیان برنامه‌ریزی در شرکت مترو به مقایسه‌ی پنجاه شهر بزرگ آمریکا دست زدند تا ببینند، کدامشان تشابه هدف‌های بیش‌تری با پرتلند دارند (تراکم‌های بالا توأم با میزان سرانه‌ی اتوبان کم‌تر). و دریافتند، لس‌آنجلس تراکم‌ترین ناحیه‌ی شهری در آمریکا، با تراکمی ۳۰ درصد بیش‌تر از ناحیه‌ی شهر نیویورک است (که شامل نیوجرسی در شمال شرق و کنتیکات در جنوب غرب می‌شود). به علاوه، لس‌آنجلس سرانه‌ی اتوبان کم‌تری دارد که حدود ۵۰ مایل برای دو میلیون نفر در قیاس با معدل حدود ۱۲ مایل برای مناطق شهری آمریکا می‌شود. ازدحام ماشین‌ها توأم با اتوبان‌های ناکافی، توجیه‌کننده‌ی شلوغی لوس‌آنجلس است.

مترو (۱۹۹۴) اذعان کرد، ما از مباحثات عمومی این استنباط کلی را به دست می‌آوریم که لوس‌آنجلس نشانه‌ی آینده‌ای است که باید از آن اجتراز کنیم. درحالی‌که طرح تقلید از لوس‌آنجلس در پرتلند را به تصویب رسانده است، اهالی حومه‌ی پرتلند از پذیرفتن محدودسازی آزادی‌شان مبتنی بر رشد عقلایی اکراه دارند، چون اجرای این طرح مشکل‌تر از حد انتظار از کار درآمده است. ماسیک میکا کورمیک (۱۹۹۷)، مؤلف «مقررات رشد عقلایی» که اخیراً

توسط مجلس ایالتی واشنگتن به تصویب رسید، در یک کنفرانس در ونکور در کانادا، نسبت به وجود این نوع مقاومت‌ها اظهار تأسف و اعتراف کرد، من از اهالی استان «بریتش کلمبیا» کانادا، از اشتیاقشان برای قانون مهندسی، خوشم می‌آید. آن‌ها این قوانین را می‌پذیرند.

«سازمان حفاظت از محیط‌زیست» (EPA) معتقد است، روش غلبه بر حومه‌نشینی را که برای قرار گرفتن تحت سلطه‌ی دولت محلی رغبتی ندارند، می‌داند. هریت ترگونینگ (۱۹۹۸)، مدیر دایره‌ی امور شهری EPA، حامی دولت منطقه‌ای است و توصیه می‌کند، آن را از طریق محدودسازی بودجه‌ی حمل و نقل دولت‌های محلی که همکاری نمی‌کنند، تقویت کنیم. در این میان، کمک‌های مالی تخصیص‌یافته به فضاهای باز که توسط ال‌گور، معاون زیست‌جمهوری پیشنهاد شده‌اند، حکم جایزه‌هایی را دارند که صرفاً به جوامع اجراکننده‌ی سیاست‌های رشد عقلایی تعلق می‌گیرند.

نتیجه‌گیری

رشد عقلایی به مثابه تهدیدی برای آزادی انتخاب، حق مالکیت خصوصی، تحرک و حق حاکمیت محلی است. با وجود این‌که سیاست‌های رشد عقلایی اساسی به نظر می‌رسند، ولی در واقع به منزله‌ی گسترش طبیعی همان قوانین منطقه‌بندی اتخاذ شده توسط شهرداری‌ها از دهه‌ی ۱۹۲۰ میلادی به بعدند. این مقررات منطقه‌بندی، به مرور زمان به طور فزاینده‌ای محدودکننده‌تر شده‌اند و رشد عقلایی، آن‌ها را حتی سختگیرانه‌تر می‌کند. رشد عقلایی به وضوح نمونه‌ای از نظارت اجتماعی خزننده است؛ اگر آن را سوسیالیسم خزننده فرض نکنیم.

نکته: ناحیه‌ی شهری (شده) یک اصطلاح خاص اداره‌ی آمار است که شامل هسته‌ی مرکزی یک ناحیه‌ی کلان‌شهری، به اضافه‌ی کلیه‌ی اراضی مجاورش می‌شود و تراکم جمعیتی بالای هزار نفر در هر مایل مربع دارد.

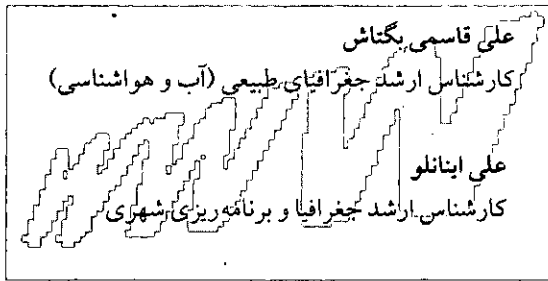
زیرنویس

۱. صرفه‌های برون‌داد ترجمه‌ی کلمه‌ی (exexternalitiv) است؛ یعنی مجموعه عواملی که موجب می‌شوند، هزینه‌ها پائین بیایند و بهره‌وری بیش‌تر شود.
۲. هر فوت حدود ۰/۳۰ متر است.
۳. هر مایل حدود ۱/۶ کیلومتر است.

منبع

The Independent Review, Vol.IV, N.4, Spring 2000, pp 501-516.

اینترنت و کاربرد آن در علم جغرافیا

مقدمه

در قرن حاضر، ارتباطات فرامرزی فصل تازه‌ای از نظام ارتباطی را در جهان رقم زده‌اند و در واقع، جهان وارد عصر حاکمیت رایانه شده است. در این عصر، یکی از اهرم‌های مهم برای دستیابی به توسعه و پیشرفت، به دست آوردن آسان اطلاعات و دانش روز است. در کشور ما در زمینه بهره‌گیری از امکانات و دانش رایانه، گام‌های مهمی برداشته شده است، اما در مقایسه با توسعه‌ی روزافزون و شتابناک علوم رایانه‌ای در جهان، تا رسیدن به مرحله‌ی برتر دسترسی به جریان اطلاعات مورد نیاز، باید تلاش‌های بیش‌تری به عمل آوریم.

اینترنت، به عنوان یکی از آورده‌های جدید رایانه‌ای در زمینه‌های گوناگون می‌تواند کاربرد داشته باشد، و جغرافیا نیز به عنوان یکی از علوم کاربردی، می‌تواند از اینترنت استفاده‌ی مطلوب ببرد. آنچه که اینترنت به علم جغرافیا هدیه می‌دهد، همانند هر موضوع دیگری، سرعت، دقت و انبوهی از اطلاعات است. جغرافیا، به دلیل ماهیت اطلاعاتی‌اش، می‌تواند بیش‌ترین بهره را از این ابعاد نصیب خود کند. به روز کردن اطلاعات جغرافیایی و ثبت آخرین تغییرات، به عنوان دو رکن مهم در مسائل جغرافیایی، می‌تواند انگیزه‌ی لازم را به جغرافیدانان برای روی آوردن به این پدیده‌ی جدید بدهد.

در گذشته‌های دور حاصل سفرهای پرزحمت و پرهزینه، گردآوری اطلاعات اولیه‌ای بود که بر مبنای آن، بناهای علمی جغرافیا ساخته می‌شد. اکنون شما در منزل خود می‌توانید، چنین تجربه‌هایی

را به دست آورید، آن هم با سرعتی باورنکردنی و غیرقابل تصور. برای دستیابی به این منظور لازم است، هر کسی که به موضوعات علوم جغرافیایی علاقه دارد، اطلاعات جامعی از نحوه‌ی استفاده از فناوری اینترنت و کاربرد آن در علم جغرافیا کسب کند تا بتواند، به نحو مطلوب و با صرف کم‌ترین وقت و هزینه، از این امکانات بهره‌مند شود. برای دستیابی به این مهم، گزیده‌ای از مطالب مرتبط با اینترنت و نحوه‌ی استفاده‌ی جغرافیدانان از آن‌ها را شرح می‌دهیم و مهم‌ترین سایت‌های علوم جغرافیایی و علوم زمین را برای استفاده‌ی علاقه‌مندان به این موضوعات، معرفی می‌کنیم.

اینترنت در حقیقت مجموعه‌ای از میلیون‌ها رایانه است که در سراسر جهان پراکنده‌اند و توسط خطوط ارتباطی یا مخابراتی به هم متصل شده‌اند. از نظر علمی، اینترنت به مجموعه‌ای از منابع انسانی، مالی، اطلاعاتی و سخت‌افزاری گفته می‌شود که توسط یک استاندارد جهانی با هم در ارتباط هستند و می‌توانند، از منابع یکدیگر استفاده کنند. بیش‌تر مردم از اینترنت برای به دست آوردن اطلاعات گوناگون استفاده می‌کنند، و برای جغرافیدانان نیز، اینترنت منبع عظیم اطلاعات است و آن‌ها می‌توانند، در جهت پویایی علم جغرافیا، از اطلاعات موجود در اینترنت استفاده کنند. متأسفانه آمار استفاده‌کنندگان از اینترنت در کشور ما نشان می‌دهد، این فناوری جدید هنوز در کشور ما توسعه‌ی چندانی نیافته است. اگر این رقم را برای دبیران و متخصصان جغرافیا هم محاسبه کنیم، بدون شک درصد استفاده‌کنندگان بسیار پائین‌تر خواهد آمد.

جدول ۱ و ۲، درصد استفاده‌کنندگان کشورهای گوناگون از

اینترنت را تا پایان سال ۲۰۰۱ میلادی نشان می دهد. این جدول شامل مهم ترین کشورهای صنعتی، کشورهای هم منطقه با ایران و خود ایران می شود. اطلاعات جدول به صورت نزولی مرتب شده است.

جدول ۱. درصد استفاده کنندگان (نسبت به کل جمعیت) از اینترنت در چند کشور جهان

کشور	درصد	کشور	درصد	کشور	درصد	کشور	درصد
آمریکا	۵۵	انگلستان	۳۳	روسیه	۱۷	کویت	۵
سوئد	۵۱	آلمان	۲۲	فرانسه	۱۶	ایران	۴
فنلاند	۴۴	ژاپن	۲۱	آذربایجان	۱۵	ترکیه	۳
کانادا	۴۲	ایتالیا	۲۰	پاکستان	۸	عربستان	۲

می توان هم زمان با گشت زنی در وب، مکالمه ی تلفنی هم انجام داد. این خطوط تمام دیجیتال هستند؛ به این معنا که لازم نیست داده ها به سیگنال آنالوگ تبدیل شوند و آن سروصدای غیرعادی که از مودم ها شنیده می شوند، در این خطوط وجود ندارد. سرعت آن ها معمولاً دو برابر مودم آنالوگ است و تقریباً سرعتی معادل ۱۲۸ کیلو بیت در ثانیه دارند. برای اتصال از این طریق، به یک آداپتور (ISDN) نیاز است که به مودم شباهت دارد و هزینه ی آن به تعداد دقایق استفاده بستگی دارد. هزینه ی استفاده در ساعت های اداری بالاتر است.

خط استیجاری. این خط، از نوع خط

تلفنی است که سازمان ها برای اتصال به دفترها و شرکت های خود به کار می برند که دارای سرعت های متفاوتی است. هزینه ی این خط معمولاً گران تر است.

اتصال های اینترنت کابلی (HFC): در این

نوع اتصال، داده ها با سرعت حیرت انگیز ۳۰

مگابیت در ثانیه می رسند، ولی سرعت ارسال به کیفیت خط وابسته است و فقط شرکت های بزرگ از عهده ی هزینه آن بر می آیند.

اتصال های ماهواره ای (DSS): سیستم ماهواره ای دیجیتال یا ماهواره ای بخش مستقیم، این امکان را فراهم می کند که اطلاعات اینترنت از طریق ماهواره دریافت شود. برای اتصال از یک آنتن ۲۴ اینچی، یک کابل هم محور، یک کارت آداپتور pc و نرم افزارهای مبتنی بر ویندوز استفاده می شود. هزینه و سرعت این خط نیز بسیار بالاتر از سایر انواع اتصال است.

اتصال های بی سیم، WAP: برای راه اندازی آن به یک مودم رادیویی نیاز است.

مفاهیم مقدماتی در اینترنت

الف) میزبان^۱: به رایانه هایی که اطلاعات متفاوتی ارائه می دهند و همچنین رابط اصلی چند رایانه با اینترنت هستند، رایانه ی میزبان گفته می شود.

ب) کاربر^۲: به رایانه هایی که اطلاعاتی را دریافت می کنند و به رایانه های میزبان متصل می شوند، رایانه ی کاربر گفته می شود. برای مثال، رایانه ی شما زمانی که به اینترنت متصل است، کاربر محسوب می شود.

امکانات موجود در اینترنت برای استفاده ی جغرافیادانان

۱. استفاده از اینترنت به عنوان وسیله ای برای آموزش

الکترونیکی^۳

۲. عضویت در گروه های خبری^۴

جدول ۲. پهنای باند کل اینترنت در کشورهای خاورمیانه و نیز آمریکا

کشور	پهنای باند (Mb/S)	کشور	پهنای باند (Mb/S)	کشور	پهنای باند (Mb/S)
کویت	۶۰	مصر	۲۸۰	آمریکا	۶۷۰
لبنان	۱۵	ایران	۸۵	عربستان	۳۲۰

انواع اتصال های اینترنت

برای اتصال به اینترنت، رایانه ی خود را به یک رایانه ی متصل به اینترنت وصل کنید که این کار معمولاً توسط یک شرکت ارائه دهنده ی خدمات اینترنتی (isp) صورت می گیرد. انواع اتصال ها از این قرارند:

اتصال های شماره ای: با استفاده از خط تلفن شماره ای می توانید رایانه ی خود را به اینترنت وصل کنید. این همان روشی است که اغلب کاربران خانگی در کشور ما از آن استفاده می کنند. برای اتصال به این روش، به یک مودم نیاز دارید. مودم را به فیش تلفن متصل می کنیم و به اینترنت وصل می شویم. اکثر isp ها از مودم های دارای سرعت های ۲۸/۸ و ۵۶ کیلو بیت در ثانیه (kbps) پشتیبانی می کنند.

اتصال خط مشترک دیجیتال (DSL): این خط از خانواده ی خطوط تمام دیجیتال با سرعت بالاست که از سیم های تلفن عادی با مودم های ویژه در هر دو انتها استفاده می کنند. سرعت انتقال داده ها از اینترنت به رایانه در این روش، از ۷۶۸ کیلو بیت در ثانیه تا ۸ مگا بیت در ثانیه (Mbps) نوسان دارد، ولی در واقع سرعت ها به مراتب پایین ترند. با این خط می توان رایانه را به اینترنت وصل کرد و هم زمان با همان خط تلفن، ارتباط تلفنی برقرار کرد. با این حال، وقتی از تلفن استفاده می شود، سرعت اینترنت افت می کند. هزینه های این خطوط از هزینه های خطوط عادی بالاتر است. مودم DSL را شرکت مخابرات تهیه می کند.

خطوط شبکه ی دیجیتال سرویس های مجتمع (ISDN): این خطوط، خط تلفن ارتقا یافته هستند که می توان برای دسترسی سریع تر به اینترنت و برای مکالمه های تلفن عادی، از آن ها استفاده کرد.

۳. ارتباط با سایر جغرافیدانان به وسیله ی پست الکترونیکی^۵
۴. بخش افکار، عقاید و مقالات بین گروه های هم فکر و جغرافیدانان به وسیله ی وبلاگ^۶
۵. شرکت در کنفرانس های گفتاری و تصویری
۶. خدمتگذارهای فایل^۷
۷. استفاده از صفحات وب^۸

آموزش الکترونیکی چیست؟

امروزه اینترنت به خاطر صرفه جویی در هزینه، زمان، رفت و آمدها و... در اکثر زمینه ها نظیر تجارت، ارتباطات و آموزش، جایگاه ویژه ای پیدا کرده است؛ به طوری که استفاده از اینترنت در اکثر زمینه ها امری اجتناب ناپذیر می نماید. در حال حاضر، انقلاب فناوری عمیقاً نحوه ی تفکر درباره ی عمل و بسیاری از فرایندهای کاری را در زندگی ما تغییر داده است و تحولات بزرگ جامعه ی بشری، ما را به سویی می کشاند که آموزش از راه دور، امری اجتناب ناپذیر خواهد شد. بازگه در این عرصه می توان فرصت هایی را یافت که نتیجه ی فرایند آموزش را غنی تر می کند و چه بسا با در اختیار گرفتن امکانات کمک آموزشی دیداری و شنیداری پیشرفته در این نوع آموزش، درس ها و ارائه ی مطالب بسیار جذاب تر شود.

آموزش الکترونیکی عبارت است از ارائه ی محتوای آموزشی و تجربیات استادان مجرب هر رشته، از طریق فناوری الکترونیک به دانشجویان. این دانشجویان می توانند در هر نقطه ی جهان از این آموزش ها بهره مند شوند. از نگاهی دیگر، آموزش از راه دور، کاری جدید و هنرمندانه، و راه حلی جامع است که به مؤسسات خواهان حرکت در مسیر فناوری روز و تغییر روش ها و محیط های آموزشی، امکان دستیابی به شیوه های نوین آموزشی را می دهد. اصطلاح «آموزش الکترونیکی»، شامل فهرست بزرگی از کاربردها و عملکردها، از جمله آموزش مبتنی بر وب^۹، آموزش مبتنی بر رایانه، کلاس های مجازی^{۱۰} و همکاری های الکترونیکی^{۱۱} است.

آموزش از راه دور هم اکنون سال هاست که در دنیا متداول و رایج است. اما ترکیب این نوع آموزش با اینترنت، به ابداع روش جدیدی از نحوه ی تدریس به نام e-learning منجر شده است، آموزش الکترونیکی، هم بسیار مؤثر و کارآمد است، و هم مقرون به صرفه. به علاوه، برای تمامی افراد از هر قشر و موقعیتی به سرعت قابل دسترسی است. در این روش، با استفاده از ارتباط دوطرفه در اینترنت، مشکل محدودیت زمانی مرتفع می شود و ارتباط میان استاد و دانشجو و همچنین هم کلاسی ها، مستقل از زمان و مکان خواهد بود. در این سیستم آموزشی، دانشجویان می توانند از طریق اینترنت در مرکز ثبت نام کنند، از میان درس های ارائه شده واحد برگزینند، جزوه ی درس مورد نظر را مطالعه کنند، از جلسات درس استاد بهره بگیرند، و در آخر دوره نیز امتحان بدهند. همچنین، می توانند هر

روز و هر لحظه که اراده کنند، با استاد و هم کلاسی های خود ارتباط بگیرند و به تبادل نظر و مباحث گروهی پیرامون مفاد درسی و یا تمرین های داده شده از طرف استاد، پردازند. در این جا، تعریف آموزش الکترونیکی توسط چند تن از کارشناسان را ارائه می کنیم: هاوارد بلاک^{۱۲} می گوید: «آموزش الکترونیکی توجه به یادگیری از طریق اینترنت است.»

تراندسن الیت^{۱۳} می گوید: «آموزش الکترونیکی نیروی شبکه را به کار می برد و کسانی که به فناوری های اینترنتی تکیه دارند. هنگام کار با شبکه، قادر به یادگیری می شوند.»

الیوت میس^{۱۴} می گوید: «آموزش الکترونیکی، فناوری شبکه را برای طراحی، انتخاب، اداره کردن و بسط دادن آموزش به کار می برد.»

دست اندرکاران سیستم های Cisco معتقدند: «آموزش الکترونیکی، نوعی یادگیری اینترنتی است که می تواند شامل رساندن مطلب در چندین شکل، مدیریت آموزش و یک مجموعه ی شبکه شده از دانش آموزان و تعدادی توسعه دهندگان و کارشناسان خبره باشد. همچنین، آموزش الکترونیکی یادگیری را سریع تر و با هزینه ای کم تر میسازد. به علاوه، دستیابی به آموزش را برای همه، و شرکت همگان در فرایند یادگیری را میسر می سازد.»

وگن کورنلیا^{۱۵} می گوید: «آموزش الکترونیکی عبارت است از رساندن مطلب از طریق تمام رسانه هایی که اینترنت و اکسترانت ها، به همراه broadcast، نوار صوتی/تصویری، تلویزیون محاوره ای و سی دی رام فراهم می کنند.»

پریست گری^{۱۶} از شرکت آموزش الکترونیکی «Smart Force» موارد زیر را در تعریف آموزش الکترونیکی بیان می کند:

● آموزش الکترونیکی پویاست. امروزه محتوای آن کاملاً به روز است و کارشناسان خبره می توانند به صورت آنلاین^{۱۷}، بهترین منابع را در اختیار بگیرند. آموزش الکترونیکی به صورت real-time عمل می کند: شما نیازتان را هر زمان که بخواهید، می گیرید.

● آموزش الکترونیکی نوعی تشویک مسابقی است، زیرا هر فرد از چندین نفر یاد می گیرد و نیز دانش آموزان با افراد حرفه ای و خبره ی این علم آشنا می شوند.

● آموزش الکترونیکی متعلق به تک تک افراد است. هر دانش آموز فعالیت مورد نظرش را انتخاب می کند و سپس می تواند، ساعتی در آن مورد، اطلاعات کسب کند.

● آموزش الکترونیکی جامع و فراگیر است. زیرا یادگیری را از منابع بسیار زیادی فراهم می کند و دانش آموز را قادر می سازد، مدل آموزشی خاصی را انتخاب کند.

ارتباط با سایر جغرافیدانان به وسیله ی پست الکترونیکی

امروزه برای برقراری کوچک ترین ارتباط، یک گام فراتر از

شماره‌ی تلفن، نشانی پست الکترونیکی مطرح است. اما پست الکترونیکی چیست؟ نامه‌ی الکترونیکی، پیامی است که به شکل الکترونیک از یک رایانه به رایانه‌ی دیگر ارسال می‌شود. با امکانات موجود در اینترنت می‌توانیم، پیامی را در رایانه‌ی خود بنویسیم و آن را به هر رایانه‌ی دیگری در اینترنت بفرستیم. با ثبت یک نشانی پست الکترونیکی به نام خود، در واقع آن را منحصر به خود کرده‌ایم. این نشانی در تمامی دنیا فقط متعلق به خود ما خواهد بود. بنابراین، هر کسی در هر جای دیگر دنیا پیام‌هایی را به این نشانی بفرستد، به دست ما خواهد رسید.

پست الکترونیکی چه مزایایی برای یک جغرافیدان دارد؟ جغرافیدان، به عنوان متخصص جغرافیا، با داشتن آدرس پست الکترونیکی می‌تواند نامه‌های خود را بسیار سریع‌تر، ارزان‌تر و حتی رایگان و در هر زمان و در هر مکان دریافت کند و یا به سایر جغرافیدانان یا دوستان خود، چه در داخل کشور و چه در خارج کشور، بفرستد.

همچنین، جغرافیدان با داشتن آدرس پست الکترونیکی می‌تواند به عضویت یکی از گروه‌های خبری درآید و همه‌ی خبرها و اطلاعات مربوط به موضوعات جغرافیایی مورد علاقه‌ی خود را، به شکل نامه‌ی الکترونیکی به طور خودکار دریافت کند و یا می‌تواند، خبرها و پیشنهادهای خود را برای سایر اعضای گروه‌های خبری بفرستد.

پخش افکار، عقاید و مقالات بین گروه‌های هم‌فکر و جغرافیدانان به وسیله‌ی وبلاگ

از دستاوردهای اینترنت، ایجاد گروه‌های هم‌فکر و هم‌اندیش است که در قالب مشخصی با یکدیگر ارتباط برقرار می‌کنند و توانمندی‌های فکری، اجتماعی و... خود را به اشتراک می‌گذارند. این کار، محیطی صمیمی و دوستانه ایجاد می‌شود که شاید در هیچ‌یک از جوامع بشری دیده نشود.

یکی از راه‌های این ارتباط، وبلاگ (معادل فارسی آن تارنگاشت) است. وبلاگ ترکیبی از دو کلمه‌ی web و log به معنی ثبت روزانه‌ی وقایع در وب است. وبلاگ محیطی در اینترنت است که به جغرافیدانان اجازه می‌دهد، مقالات، افکار، عقاید و هر آنچه را که دوست دارند، دیگران بخوانند، در اینترنت منتشر کنند؛ آن هم بدون وجود محدودیت‌هایی از قبیل هزینه‌ی چاپ و نشر، و مشکلات مربوط به توزیع.

برای ایجاد یک وبلاگ نویسی، باید مراحل متفاوتی، از جمله عضویت در یکی از سایت‌های ارائه‌دهنده‌ی سرویس رایگان وبلاگ و تکمیل فرم‌های مخصوص به آن و... را طی کرد. معروف‌ترین سایت‌های ارائه‌دهنده‌ی سرویس رایگان وبلاگ به زبان فارسی، سایت «پرشین بلاگ» است که آدرس آن به همراه سایت‌های جغرافیایی در این نوشتار آورده شده است.

خدمتگذارهای فایل

جغرافیدانان می‌توانند، اطلاعات مورد نیاز خود را از سایت‌های ftp به دست آورند این سایت‌ها شامل فایل‌هایی هستند که می‌توانند، زوی بارگیری^{۱۸} شوند. (به انتقال کامل اطلاعات به صورت فایل از اینترنت روی رایانه‌ی کاربر، بارگیری یا «دانلود» گفته می‌شود).

استفاده از صفحات وب

متداول‌ترین شکل ارائه‌ی اطلاعات در اینترنت، صفحات وب هستند که دارای اطلاعات متنی، تصویری، تصویرهای متحرک^{۱۹}، هایپرلینک (اتصالات) و... هستند. به این صفحات توسط آدرسی می‌توان دست یافت و آدرس آن‌ها از قانون مشخصی پیروی می‌کند. به هر گروه از web pag‌های وابسته به هم که همگی دارای یک آدرس اصلی دارند، یک وب‌سایت^{۲۰} یا پایگاه وب، و به مجموعه‌ی تمامی این پایگاه‌ها «شبکه‌ی جهانی وب»^{۲۱} گفته می‌شود یا با عبارت مخفف، «www» می‌گویند.

آدرس‌های صفحات وب معمولاً از سه قسمت یا بیش‌تر تشکیل می‌شود.

الف) www که اولین قسمت آن، و مشخص‌کننده‌ی آدرس مربوط به یک صفحه‌ی وب است و بلافاصله پس از سه حرف www، نقطه‌ای قرار می‌گیرد.

ب) پس از نقطه، نام شرکت یا شخصی که دارنده‌ی صفحه است، بیان می‌شود.

ج) سومین قسمت یک کلمه‌ی سه حرفی، نشان‌دهنده‌ی حوزه‌ی فعالیت سایت است و معمولاً از انواع زیر تشکیل می‌شود:

com: برای آدرس‌هایی استفاده می‌شود که حوزه‌ی فعالیت آن‌ها تجاری است.

net: نشان‌دهنده‌ی سایت‌هایی است که دارای شبکه‌هایی هستند و برای اطلاع‌رسانی بیش‌تر از آن‌ها استفاده می‌شود (Network).

org: برای سایت سازمان‌ها^{۲۲} مورد استفاده قرار می‌گیرد.

Gov: برای مشخص کردن سایت‌های حکومتی^{۲۳} است.

Edu: نشان‌دهنده‌ی سایت‌های علمی و آموزشی^{۲۴} است.

مثلاً سایت www.nasa.gov متعلق به سازمان ناسای ایالات متحده آمریکا، و یک سایت حکومتی است و در آن، تصاویرهای ماهواره‌ای و اطلاعات دیگر نشان داده می‌شود.

علاقه‌مندان به علم جغرافیا و موضوعات جغرافیایی به نحو مطلوب می‌توانند، از صفحات وب موجود در اینترنت استفاده کنند.

در ادامه، تعدادی از سایت‌های متداول جغرافیایی را معرفی می‌کنیم.

گزیده‌ای از مهم‌ترین سایت‌های جغرافیایی
۱. سیستم اطلاعات جغرافیایی

<http://www.Geocomm.com/>

این پایگاه وب، فراهم کننده‌ی داده‌های سامانه‌ی اطلاعات جغرافیایی (Gis) با قابلیت‌های بارگذاری رو به پائین ابزارهای نرم افزاری، برنامه‌های تسهیلاتی، و محل بحث و مذاکره درباره‌ی Gis است.

۲. اطلاعات عمومی جغرافیایی

<http://www.Traveleye.com/>

ارائه کننده‌ی اطلاعات عمومی درباره‌ی جغرافیای سراسر جهان است.

۳. انجمن علمی جغرافی

<http://www.Nationageogvaphic.com>

پایگاه وب انجمن ملی جغرافیای جهان که در زمینه‌های: جغرافیا و نقشه‌نگاری (کارتوگرافی و اکتشاف زمین) در جهان پیشروست.

۴. بانک اطلاعات جغرافیایی

<http://www.Silverplatter.com/eqtaloglelgo.htm>

یک بانک اطلاعاتی جامع که دربردارنده‌ی مراجع کتاب‌شناسی و خلاصه‌ی مقالات فراوان درباره‌ی اطلاعات، مطالب و موضوعات گوناگون جغرافیایی است.

۵. پرسش و پاسخ‌های جغرافیایی

<http://www.Census.gov/geo/www/fag-index.html>

پرسش و پاسخ درباره‌ی سامانه‌های اطلاعات جغرافیایی (Gis) که توسط اداره‌ی سرشماری ایالات متحده آمریکا ارائه شده است.

۶. سایت مرکز سنجش از دور ایران

<http://www.iran-irsc.com>

اطلاعاتی در زمینه علم سنجش از دور و تصاویر ماهواره‌ای ایران

۷. دانشنامه‌ی کوه‌های جهان

<http://www.peakware.com>

اطلاعات مرجعی درباره‌ی کوه‌های جهان نظیر ارتفاع، موقعیت، اولین فتح قله، عکس‌ها، پیوندهای وب، راه‌های صعود به قله و مطالب فراوان دیگری درباره‌ی صدها کوه جهان در یک قالب قابل جست‌وجو عرضه می‌دارد.

۸. فرهنگ مصور اصطلاحات جغرافیایی

<http://www.geology.iastde.edu/new-loggossary.html>

فرهنگ تشریحی اصطلاحات جغرافیایی همراه با تصویرها و عکس‌های مرتبط با اصطلاحات است.

۹. فرهنگ‌نامه‌های جغرافیا

<http://maps.esvi.com/scripts/esrimap.dll?name=gazhttp//>

اصطلاحات جغرافیایی توضیح داده شده‌اند.

۱۰. مرکز منابع جغرافیایی

<http://colorado.edu/geography/virtdept/resourees/contents.html>

دربدارنده منابع اینترنتی برای جغرافیدانان است.

۱۱. مقالات تحقیقی جغرافیای طبیعی

<http://geography.abut.com/education/geography/library/weekly/topicsub7.htm>

نمایه‌ای از مقالات تحقیقی راجع به صرفه‌جویی در روشنایی روز، چرخه‌ی آب‌شناسی (هیدرولوژی)، پدیده‌ی ال-نینو، رودخانه‌ها، دوره‌های یخندان و بسیاری موضوعات جغرافیای طبیعی ارائه می‌کند.

۱۲. نام‌های مکان‌های جغرافیایی

<http://www.net-link-net/vauseslk/muskral/place-names.html>

توضیحاتی درباره نام اماکن جغرافیایی جهان ارائه می‌کند.

۱۳. اطلس جهان

<http://www.amiglobe.com>

نقش‌های مفصل قاره‌ها و کشورهای دنیا را از این سایت می‌توان دریافت کرد.

۱۴. اطلس کامل جهان

<http://www.sitesatlas.com/alas/polatlas/polatlas-htm>

یک اطلس کامل جهان که ارائه‌کننده‌ی هزاران نام مکان‌های گوناگون و نقشه‌های تمام رنگی و دقیق است.

۱۵. اقیانوس اطلس (آتلانتیک)

<http://geography.miningco.com/libvy/maps/blatlantic.html>

نقشه‌های روی خطی مقیاس پائین از سراسر اقیانوس اطلس که توسط راهنمای شرکت میتینگ پشتیبانی می‌شود.

۱۶. راهنمای جامع نقشه‌های شهرهای دنیا

<http://www.mapquest.com>

از طریق این مکان می‌توانید فهرست‌های راهنما و توضیحات مربوط به میلیون‌ها شهر و شهرک سراسر دنیا را بیابید. کاربران می‌توانند، اطلاعاتی راجع به محل اقامت، رستوران‌ها، مکان‌های تجاری، نقشه‌های خیابان‌ها و... به دست آورند.

۱۷. نقشه‌ی زمین‌شناسی ایران (Gis)

<http://www.gsi-iran.org/>

سایت سازمان مسؤل مطالعات زمین‌شناختی و کشف معادن، به جز معادن نفتی در ایران است. در این مکان می‌توانید، عکس‌هایی از ایران،

آخرین اخبار، چارت سازمانی و پروژه‌ها و فعالیت‌های سازمان GIS را بیابید.

۳۰. مؤسسه‌ی تحقیقاتی زیست بوم بیابان (زیست بان)
<http://www.istt.org>

۱۸. نقشه‌های سیاسی و طبیعی

۳۱. سایت سازمان زمین شناسی کشور کانادا
<http://www.nrcan.gc.ca/gse/>

<http://www.atlapedia.com>
نقشه‌های سیاسی و طبیعی/کاملاً رنگی به انضمام اطلاعات کلیدی و آماری درباره‌ی کشورهای گوناگون جهان ارائه می‌کند.

۳۲. سایت دانشگاه میشیگان آمریکا
<http://geo.mtu.edu/volcanoes>

۱۹. موضوعات جغرافیای جمعیت

۳۳. سایت آتشفشان‌های جهان
<http://volcano.und.edu/>

<http://www.un.or>
به بخش مطالعات جمعیت‌شناسی سازمان ملل در مورد جمعیت‌شناسی، بهداشت و مهاجرت تعلق دارد.

این سایت بیش تر تصویرهای آتشفشانی را نشان می‌دهد.

۲۰. سازمان بهداشت جهانی ملل متحد:

۳۴. سایت شکل‌های گوناگون ژئومرفولوژی
<http://www.prenhall.com/>

<http://www.wheo.ch/>

۲۱. موضوع جغرافیای زبان‌ها و مذاهب

۳۵. دپارتمان جغرافیای دانشگاه اینبورگ
<http://geo.ed.ac.uk/quakes.html>

<http://www.tradenet.it:80/links/arsoeu/religion.html>
راهنمای اینترنتی مذهب در جهان.

این سایت نقشه‌های جدیدی در مورد زلزله نیز دارد.

۲۲. مرکز فائو، مرکز اطلاعات کشاورزی جهانی سازمان کشاورزی و غذای سازمان ملل

۳۶. جغرافیای طبیعی در اینترنت
<http://geography.abut.msubmenuz.ht>

<http://fao.org>

برگزیده‌ی جامعی از پیوندها با مکان‌های وب مربوط به سطح زمین، شامل مخاطرات طبیعی، و... است.

۲۳. موضوعات شهرها و شهرنشینی

۳۷. این سایت اطلاعات ارزشمندی درباره‌ی آب و هوای جهان ارائه می‌دهد.

<http://www.citysearch.com/>
مرکز تحقیقات شهری.

<http://www.worldclimate.com/>

۲۴. مرکز تحقیقات مجله‌ی جغرافیایی Gis

۳۸. این سایت اطلاعاتی را درباره‌ی وضعیت اتمسفر، محیط و آب و هوا ارائه می‌دهد.

<http://www.geoworld.routledge.com>

۲۵. مجلات خارجی مرتبط با موضوعات جغرافیایی کشور انگلستان
<http://www.tandf.co.uk/journals>

<http://www.acc.mmu.ac.uk/kids>

۳۹. سایت اقلیم‌شناسی نوآ

۲۶. موضوعات گوناگون جغرافیایی

<http://aoml.noaa.gov/>

http://www.acslink.aone.net.au/a_sit

۴۰. سایت سازمان هواشناسی جمهوری اسلامی ایران
www.irjmet.net

۲۷. موضوعات گوناگون هواشناسی

۴۱. سایت پایگاه ملی داده‌های علوم زمین
www.ngdir.ir

<http://www.intellicast.com/>

۲۸. مخاطرات محیطی

۴۲. سایت شبیه‌سازی اجرام سماوی
<http://sci.esa.int>

<http://www.usgs.gov/>

۲۹. تصویرهای ماهواره‌ای

<http://www.nasa.gov/>

10. Virtual carom
11. cooperation Digital
12. Howard block
13. trondsen Elif
14. Elliott.masie
15. weggen Cornelia
16. priest Greg
17. on-line
18. Donload
19. Animation
20. web site
21. world wide web
22. Organization
23. Government
24. Education

۴۳. سایت شرکت اینترنتی ESRI

www.esri.com

انستیتو تحقیقات سیستم محیطی مربوط به آرک ویو ویک سایت عالی برای سیستم اطلاعات جغرافیایی

۴۴. سایت اقلیم شناسی دولت انگلستان

www.met-office.gov.uk/

۴۵. سایت اینترنتی مجله‌ی رشد آموزش جغرافیا

www.roshdmag.org

۴۶. سایت پرشین بلاگ

www.persianblog.com

یکی از سایت‌های پرطرفدار برای ارائه‌ی مقالات، اطلاعات، افکار، عقاید و همچنین اخذ مطالب گوناگون علمی و... است.

۴۷. سایت دانشکده‌ی جغرافیای دانشگاه تهران

www.geography.ut.ac.ir

۴۸. سایت کمیته‌ی بین‌الدول تغییر اقلیم جهانی

www.ipcc.ch/

۴۹. سایت علوم محیطی

www.esd.ornl.gov/

موضوعاتی چون آلودگی‌های جوی و گرم شدن اقلیم کره‌ی زمین و... را دربرمی‌گیرد.

۵۰. سایت برنامه‌های هواشناسی دانشگاه‌های معتبر دنیا

http://wxp.atms.purdue.edu/

۵۱. سایت تغییرات آب و هوای کره‌ی زمین

www.rff.org/

۵۲. سایت اطلاعات جامع جمعیتی جهان

www.popexpo.net/eaujourdhui.html/

منابع

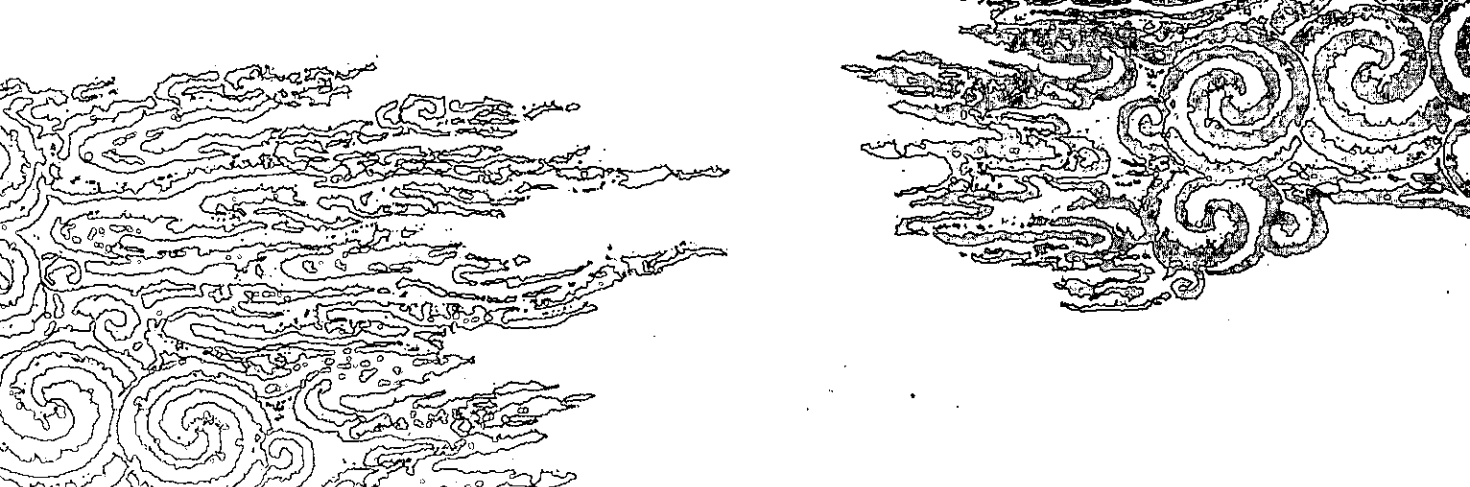
۱. حاجیلاری، مسعود. ماهنامه‌ی دانش و کامپیوتر. سال پنجم. شماره‌ی ۲۴. فروردین و اردیبهشت ۱۳۸۳.
۲. داگلاس دونیک و دیگران. فرهنگ نشریحی کامپیوتر. ترجمه‌ی رضا حسینی. انتشارات دانشیار. ۱۳۸۰.
۳. اجزادی، بتول. کلید ایمیل. انتشارات توسعه‌ی آموزش با همکاری نشر و پخش سجاد. چاپ اول. ۱۳۸۳.
۴. بیدخت، حسین. آموزش اینترنت. انتشارات نا‌فوس. ۱۳۸۲.
۵. اینترنت، شبکه‌ی جهانی، موتور جستجوگر «google».
6. www.persian-ventures.com
7. www.internetgeograhoer.co.uk/hk/ (سایت اینترنتی جغرافیای کشور انگلستان)
۸. جزوه‌ی آموزش اینترنت، اداره آموزش و پرورش شهرستان شبستر، ۱۳۸۲.
۹. وزارت آموزش و پرورش، کتاب درسی جغرافیای پیش‌دانشگاهی، ۱۳۸۳.

منابع

۱. صفی‌نژاد، جواد. مبانی جغرافیای انسانی... دانشگاه تهران. چاپ پنجم. ۱۳۷۳.
۲. قناتلی، عزت‌الله. مقدمه‌ای بر جغرافیای ریاضی. گفتمان. ۱۳۷۹.
۳. عدالتی، تقی و فرخی، حسن. اصول و مبانی جغرافیای ریاضی. آستان قدس رضوی. چاپ سوم. ۱۳۸۰.
۴. لین، ژاک و میتون، سیمون. اخترشناسی پایه. ترجمه‌ی توفیق حیدرزاده. فاطمی. چاپ اول. تهران. ۱۳۶۷.
۵. لیفر، آرتور. زمین. ترجمه‌ی عباس جعفری. گیتاشناسی. چاپ اول. ۱۳۶۳.
۶. جعفری، عباس. فرهنگ گیتاشناسی. گیتاشناسی. ۱۳۶۸.

زیرنویس

1. sever
2. client
3. E-Learning
4. New groups
5. E-mail
6. Web log
7. Ftp
8. web page
9. web based training

تعدیل وضعیت جو و باروری ابرها

«مفاهیم، روش شناسی و چالش‌ها»

عناص مفیدی

عضو هیئت علمی گروه جغرافیای دانشگاه طبرستان

مقدمه

انسان از دیرباز در اندیشه‌ی مداخله در فرایندهای جوی بوده و سعی داشته است، شرایط مطلوب خویش را جایگزین وضعیت حاضر کند. استفاده از دعا، جادوگری و حتی رقص و پایکوبی، در تلاش برای تغییر وضعیت جو صورت می‌گرفته است [Tarbuck and Lutgens, 1998].

در گذشته‌های دور، عجز انسان از درک و دریافت قوانین طبیعی حاکم بر پدیده‌های جوی، «آئین باران خواهی»^۱ را به عنوان یکی از وجوه مشترک اکثر آئین‌های بشری در پی داشت [پاپلی یزدی و جلالی، ۱۳۷۸]. چنان‌که در مصر باستان، آئین باران خواهی کوششی بود برای آرام کردن خدایانی که آسمان‌ها را تحت کنترل خود داشتند و از این رو میزان محصول سالانه نیز تحت کنترل آن‌ها بود [Manuel, 1996].

در گذشته، درک ضعیف انسان از قانونمندی‌های حاکم بر پدیده‌های جوی، امکان تغییر و یا تعدیل وضعیت جوی را دور از دسترس می‌نمود، اما با پیشرفت‌های چشمگیری که در چند دهه‌ی اخیر در مطالعه‌ی علوم جوی صورت گرفت، امکان تغییر و تعدیل وضعیت جوی در مقیاس‌های کوچک ممکن شد. شواهد متعددی وجود دارد که مبنی بر این‌که فعالیت‌های انسانی می‌تواند، وضعیت جوی را بر مقیاس‌هایی که از محلی تا جهانی در نوسان هستند، تحت تأثیر قرار دهد. همین امر، بعد جدید و مهمی را در رابطه با جایگاه

چکیده

در سال‌های اخیر، ابهامات موجود در نتایج باروری ابرها، نیاز به فهم فرایندهای بنیادی مرتبط با تغییرات عمدی و غیر عمدی در اتمسفر را بیش از هر زمان دیگری لازم ساخته است. نتایج ارزیابی‌های اخیر، افزایش بارش از طریق باروری استاتیک را که معمول‌ترین و رایج‌ترین روش باروری ابرهاست، به‌طور قابل ملاحظه‌ای مورد تردید قرار داده، در حالی که از روش باروری دینامیک نیز هنوز نتایج چندانی ارائه نشده است. توان علمی بسیار پائین برای کمی کردن ورودش پذیری بالای ابرها، به همراه رفتار غیرخطی و پیچیده‌ی آن‌ها، ارزیابی نتایج باروری ابرها را مشکل ساخته است. ارزیابی‌های علمی نشان می‌دهد، گرچه احتمال تغییرات حاصل از باروری در برخی از پروژه‌ها مشهود است، اما هنوز نشانه‌ی علمی قاطعی از اثر تعدیل عمدی وضعیت جو وجود ندارد و هنوز در مجامع علمی، باروری ابرها به عنوان موضوعی بحث برانگیز مورد توجه قرار می‌گیرد. از نظر روش شناسی، به کارگیری مکتب «مشاهده/ آزمایش» در چند دهه‌ی اخیر موجب شده تا برنامه‌ها عمدتاً جهت گیری فنی و مهندسی به خود بگیرند و پس از «عصر طلایی» باروری ابرها، کند شدن پیشرفت علمی را در این زمینه شاهد باشیم.

کلید واژه‌ها: تعدیل وضعیت جو، باروری ابرها، باروری استاتیک، باروری دینامیک، فرایند برژرون، هسته‌ی انجماد، قطره‌ی آب فوق سرد.

تعدیل وضعیت جوی، به حوزه‌ی علوم اتمسفری اضافه کرده است. اصطلاح «تعدیل وضعیت جو»^۲ در جامعه‌ی علمی معاصر عمدتاً به تعدیل ابرها و ایجاد تغییرات در فرایند بارش اشاره دارد. تعدیل جو می‌تواند، موجب تغییرات کوتاه مدت در وضعیت هوا یا تغییرات درازمدت در اقلیم شود [Grant, 1998]. به طور کلی، راهبردهای تعدیل وضعیت جو را می‌توان در سه دسته‌ی اصلی جای داد:

- دسته‌ی اول برای ایجاد تعدیل در وضعیت جو، از انرژی استفاده می‌کند؛ از جمله استفاده از منابع گرمایی قوی یا اختلاط مکانیکی هوا (برای مثال استفاده از هلیکوپتر)، برای از بین بردن مه در برخی از فرودگاه‌ها.
- دسته‌ی دوم برای ایجاد تغییراتی در سطوح خشکی و آب می‌کوشند، از طریق برهم کنش برهم کنش طبیعی، این سطح را با اتمسفر تحتانی دچار تغییر و دگرگونی کنند. مثالی برای این دسته فعالیت‌ها، ایجاد پوشش روی یک منطقه از خشکی با یک ماده‌ی سیاه رنگ است. انرژی خورشیدی اضافی که توسط این سطح سیاه جذب می‌شود، موجب افزایش دما و در نتیجه حرکات عمودی شدیدتر و صعود قوی‌تر می‌شود که در نهایت به تشکیل و گسترش ابرها کمک خواهد کرد.

- دسته‌ی سوم شامل فعالیت‌هایی است که سعی در تحریک، تقویت و یا کنترل فرایندهای جوی دارند. باروری ابرها^۳ با موادی چون یخ خشک برای ایجاد، تقویت و تحریک بارش، نمونه‌ی اصلی این نوع فعالیت‌ها به شمار می‌آید. از آن‌جا که باروری ابرها در برخی مواقع نتایج قابل قبولی را نشان می‌دهد و تکنیک گرانی محسوب نمی‌شود، در کانون اصلی توجه فناوری مدرن تعدیل وضعیت جو قرار گرفته است [Tarbuck and Lutgens, 1998].

در چند سال اخیر، به خصوص با وقوع خشکسالی‌های فراگیر و شدید در ایران، در برخی از نقاط کشور پروژه‌ها و طرح‌هایی به منظور بارورسازی ابرها به اجرا درآمدند. نمونه‌ی چنین طرحی در تابستان ۱۳۷۸ در استان‌های حاشیه‌ای دریای خزر (استان گیلان) به اجرا درآمد. اجرای این پروژه‌ها و فقدان گزارشی علمی و رسمی از میزان تأثیر و موقعیت طرح باروری ابرها، موجب انتشار اخباری در جراید کشور شد و سؤالاتی را برای مردم در پی داشت (روزنامه‌ی همشهری، ۱۳۷۸). اجرای این پروژه‌ها به همراه ابهامات موجود در نتایج آن‌ها موجب شده است که در حال حاضر، بیش از هر زمان دیگری نیاز به فهم فرایندهای بنیادی مرتبط با تغییرات عمده‌ی غیرعمدی در اتمسفر، به خصوص فرایند باروری ابرها وجود داشته باشد.

هدف مقاله‌ی حاضر، تبیین مفاهیم پایه در رابطه با فرایند بارش و نحوه‌ی تعدیل وضعیت جو و تحلیل و ارزیابی فرایند باروری ابرها است. به این منظور، ابتدا برخی از اصطلاحات و مفاهیم پایه در ارتباط با فرایند بارش توضیح داده می‌شوند. سپس سازوکار حاکم

بر باروری ابرها را شرح می‌دهیم و جنبه‌های باروری ابر و تعدیل وضعیت جو را مورد نقطه نظر روش‌شناسی بررسی می‌کنیم. در نهایت نیز، به سؤال اصلی مقاله پاسخ می‌گوییم.

فرایند بارش (مفاهیم پایه)

تراکم و تشکیل ابر: فرایند تراکم زمانی به وقوع می‌پیوندد که بخار آب در جو از حالت گاز به مایع یا جامد تغییر یابد. نتیجه‌ی این فرایند، تشکیل مه، شبنم، برفک^۴ و یا ابر است [Legates, 1996]. اگر چه هر نوع تراکمی ویژگی خاص خود را دارد، اما تمامی آن‌ها دارای دو خصوصیت مشترک هستند:

- برای وقوع هر نوع تراکمی، هوا باید اشباع شده باشد. اشباع هوا نیز به دو صورت میسر است: حالت اول وقتی است که هوا تا نقطه‌ی شبنم سرد شده باشد، حالت دوم زمانی است که بخار آب به هوا اضافه شود [Tarbuck and Lutgens, 1998].

- وجود یک سطح برای تراکم بخار آب لازم است. در جو ذرات ریزی موسوم به «هسته‌ی تراکم»^۵ به عنوان سطح تراکم عمل می‌کنند. در صورت نبود هسته‌های تراکم در جو، رطوبت نسبی به مراتب بالاتر از ۱۰۰ درصد برای تولید ابر ضروری خواهد بود. هسته‌های تراکم شامل گرد و غبار، دود و ذرات نمک هستند. لازم به ذکر است، در نتیجه‌ی وجود هسته‌های تراکم، رطوبت نسبی در تروپوسفر به ندرت از ۱۰۰ درصد تجاوز می‌کند [Legates, 1996].

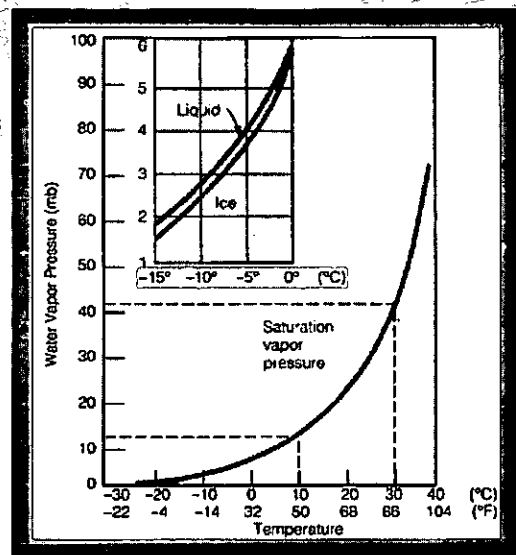
تکوین بارش: همان‌طور که توضیح داده شد، هوا در نتیجه‌ی اضافه شدن رطوبت و یا صعود و سرد شدن آن، به نقطه‌ی شبنم خود می‌رسد و به واسطه‌ی وجود هسته‌های تراکم، به حالت مایع درمی‌آید و ابر تشکیل می‌دهد. از طرف دیگر، ابرها از قطرات فوق‌العاده ریزی موسوم به «قطره‌های ابر»^۶ تشکیل می‌شوند که به خاطر اندازه‌ی کوچکیشان، نرخ نزول این قطرات به طور غیر قابل باوری کند است.

برای مثال، یک قطره از ابر از ابری که قطره‌ی آن در هر ثانیه‌ی از سطح زمین قرار دارد، پس از ۲۸ ساعت به سطح زمین خواهد رسید (البته در عمل، قطره‌ی ابر پس از خروج از ابر، به واسطه‌ی مسافت چند متر عبور در هوا، خرد می‌شود و حرکت به سطح زمین نخواهد رسید). لازم به ذکر است، برای تشکیل قطره‌های ابر، این سطح در هر ثانیه یک میلیارد میلیارد بار تشکیل می‌شوند. بدین ترتیب، تنها قطره‌ی یک ابر در هر ثانیه یک میلیون قطره ابر به وجود آمده است، اما اگر این سطح را پیدا خواهد کرد [Tarbuck and Lutgens, 1998]. بنابراین، بارش نتیجه‌ی به هم پیوستن و یکدیگر چسبیدن یک میلیارد میلیارد بار تشکیل قطره‌های بزرگ است. سؤال مهمی که در مورد فرایند بارش در این جا مطرح می‌شود این است که چگونه یک میلیون قطره ابر هم ترکیب می‌شوند تا یک قطره‌ی بزرگ را تشکیل دهند؟ برای توضیح این فرایند، عرض ۱۰ تا ۲۰ دقیقه تشکیل دهند؟ برای توضیح این فرایند،

تئوری های متعددی پیشنهاد شده اند که در ادامه آن ها را به اختصار می آوریم. اما قبل از بیان تئوری ها، درک مفهوم «فشار بخار آب» لازم است.

مفهوم فشار بخار آب: در هر دمای معین، حدی برای پذیرش بخار آب وجود دارد و متعاقب آن، با توجه به دما، یک حد نهایی برای فشار بخار وجود خواهد داشت. این ویژگی با عنوان «فشار بخار اشباع»^۱ در نقطه ی جوش به ۱۰۱۳ میلی بار می رسد. شکل ۱ نشان می دهد، در حالی که فشار بخار اشباع در دماهای بالای صفر درجه ی سانتی گراد، تنها از یک وضعیت یا یک منحنی تبعیت می کند، اما در دماهای زیر صفر، درجه ی فشار بخار اشباع بر بالای سطح یخی (کریستال های یخی) کم تر از میزان آن بر بالای سطح قطره های «آب فوق سرد» است (نمودار بالا در شکل ۱). روی کره ی زمین فشار بخار با توجه به عرض جغرافیایی و فصل سال، از حدود ۰/۲ میلی بار روی سبیری شمالی در ماه ژانویه، به بالغ بر ۳۰ میلی بار در مناطق استوایی در ماه ژوئیه پیدایی کند [Barry and chorley, 2003].

شکل ۱. در این شکل، فشار بخار اشباع به عنوان تابعی از دما نشان داده شده است. در نمودار پائین شکل، فشار بخار اشباع در دمای بالاتر از صفر درجه ی سانتی گراد، تنها از یک منحنی تبعیت می کند و با افزایش دما افزایش می یابد. در حالی که در دماهای پائین تر از صفر درجه ی سانتی گراد، همان طوری که نمودار بالای شکل نشان می دهد، منحنی مربوط به کریستال های یخ، فشار بخار کم تری را در مقایسه با منحنی مربوط به قطره های آب فوق سرد نشان خواهد داد. با توجه به نمودار بالای شکل، با کاهش بیش تر دما، اختلاف فشار بخار بین کریستال های یخ و قطره های فوق سرد افزایش می یابد [www.geog.ucsb.edu].

تئوری های بارش

فرایند برزرون-فایندیسن^۲: این تئوری که پذیرش عام پیدا کرده، بر این حقیقت استوار است که فشار بخار اتمسفری در دماهای زیر صفر درجه، روی سطح یخی به طور سریع تری کاهش می یابد تا روی

آب (شکل ۱). این ویژگی موجب می شود، فشار بخار اشباع روی آب فوق سرد، به خصوص در دماهای ۵۰°C تا ۲۵۰°C- بیش تر از سطح کریستال های یخ باشد [Barry and chorley, 2003].

فرایند برزرون بر دو ویژگی جالب آب تکیه دارد:

نخست این که قطره های ابر بر خلاف تصور عموم، در صفر درجه ی سانتی گراد یخ نمی زنند. در حقیقت، آب خالص موجود در جو، تا رسیدن به دمای حدود ۴۰°C- منجمد نمی شود. آبی که در جو در دمای زیر صفر درجه به حالت مایع وجود دارد، به «آب فوق سرد» یا «قطره ی فوق سرد»^۱ معروف است. آب فوق سرد اگر به اندازه ی کافی دچار تلاطم شود، به سرعت منجمد می شود. همین امر توضیح دهنده ی علت جمع شدن یخ روی بدنه ی هواپیما هنگام عبور از یک ابر مایع متشکل از قطره های آب فوق سرد است. مضاف بر این، قطره های فوق سرد، در تماس با ذرات جامدی که همچون یخ، شکل کریستالی دارند نیز به صورت منجمد درمی آیند. این مواد تحت عنوان «هسته ی انجماد»^۱ خوانده می شوند. در واقع، نیاز به هسته ی انجماد برای آغاز فرایند انجماد، شبیه نیاز به هسته ی تراکم در فرایند تراکم است. البته برخلاف هسته های تراکم، هسته های انجماد در اتمسفر به صورت پراکنده وجود دارند و معمولاً تا دمای به زیر ۱۰°C- نرسد، فعال نمی شوند. بنابراین در دماهای بین صفر و ۱۰°C- ابرها عمدتاً از قطره های آب فوق سرد تشکیل می شوند، بین ۱۰°C- تا ۲۰°C- قطره های مایع با کریستال های یخ هم زیستی دارند و در دماهای پائین تر از ۲۰°C-، ابرها معمولاً به طور کامل از کریستال های یخ تشکیل می شوند. برای مثال، ابرهای سیروس در ارتفاع زیاد از این نوع هستند [Tarbuck and Lutgens, 1998].

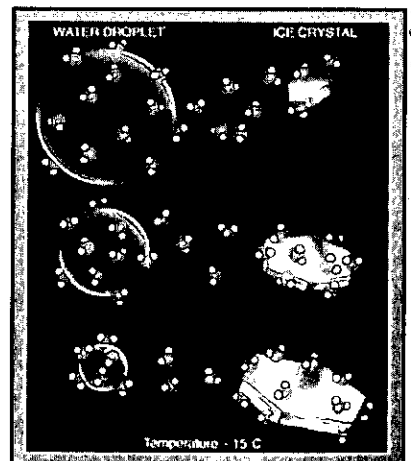
● اما دومین ویژگی مهم آب، همان طوری که قبلاً ذکر شد، به تفاوت فشار بخار اشباع روی کریستال های یخ و قطرات مایع فوق سرد در ابرها برمی گردد. در واقع، بخار اشباع روی کریستال های یخ، به مراتب پائین تر از قطره های مایع فوق سرد است. این ویژگی به خاطر جامد بودن کریستال های یخ به وقوع می پیوندد، چرا که مولکول های آب در کریستال های جامد، در مقایسه با مولکول های تشکیل دهنده ی قطره های آب فوق سرد، به طور محکم تری همدیگر را نگه می دارند. نتیجه این که برای مولکول های آب، فرار از قطرات مایع فوق سرد، آسان تر خواهد بود. این حقیقت، بیان کننده ی فشار بخار آب اشباع بالاتر روی قطرات مایع فوق سرد در مقایسه با کریستال های یخ است (نمودار بالا در شکل ۱). بدین ترتیب، هنگامی که هوا با در نظر گرفتن قطرات مایع در وضعیت اشباع قرار گرفته باشد، برای کریستال های یخ (یا دود نقره) در وضعیت فوق اشباع خواهد بود. برای مثال، جدول ۱ نشان می دهد که در دمای ۱۰°C-، وقتی رطوبت نسبی با در نظر گرفتن آب فوق سرد ۱۰۰ درصد است، رطوبت نسبی با در نظر گرفتن کریستال های یخ حدود ۱۱۰ درصد

خواهد بود [Legates, 1996; and Ahrens, 1998].

حال با توجه به این مطالب، امکان توضیح نحوه‌ی وقوع بارش بر اساس فرایند برزرون میسر می‌شود. ابری را تصور کنید که دارای دمای 10°C - باشد؛ به طوری که هر کریستال یخ با هزاران قطره آب فوق سرد محصور شده باشد (شکل ۲). هوا در ابتدا با در نظر گرفتن آب مایع و وضعیت اشباع (۱۰۰ درصد) داشته است، اما با در نظر گرفتن کریستال‌های یخی که جدیداً تشکیل شده‌اند، وضعیت فوق اشباع (بالا تر از ۱۰۰ درصد) پیدا خواهد کرد. نتیجه‌ی وقوع شرایط فوق اشباع آن است که کریستال‌های یخ، مولکول‌های آب بیش‌تری را جذب خواهند کرد (البته در مقایسه با مولکول‌هایی که از طریق تصعید از دست خواهند داد) و تفاوت فشار بخار موجب می‌شود، مولکول‌های بخار آب از روی قطره‌ی ابر به سمت کریستال یخ حرکت کنند و روی سطح آن منجمد شوند. ادامه‌ی این فرایند موجب رشد کریستال‌های یخ از طریق تبخیر آب از قطره‌های فوق سرد در داخل ابرهای سرد می‌شود. در واقع، اختلاف فشار بخار اشباع بین قطره‌های فوق سرد (فشار بخار بیش‌تر) و کریستال‌های یخ (فشار بخار کم‌تر) منبع بخار آب مناسبی برای رشد کریستال‌های یخ فراهم می‌آورد (شکل ۲).

جدول ۱. تفاوت رطوبت نسبی روی کریستال‌های یخی در مقایسه با آب فوق سرد در دماهای زیر صفر درجه‌ی سانتی‌گراد [Tarbuck and Lutgens, 1998].

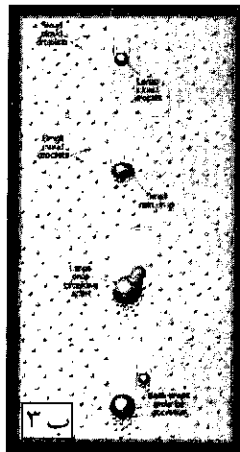
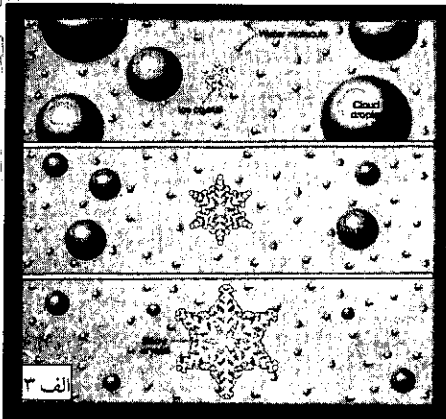
دما (درجه‌ی سانتی‌گراد)	رطوبت نسبی با در نظر گرفتن:	
	یخ	آب
۰	٪۱۰۰	٪۱۰۰
-۵	٪۱۰۵	٪۱۰۰
-۱۰	٪۱۱۰	٪۱۰۰
-۱۵	٪۱۱۵	٪۱۰۰
-۲۰	٪۱۲۱	٪۱۰۰

شکل ۲. اختلاف فشار بخار آب بین کریستال‌های یخ و قطره‌ی فوق سرد به تدریج موجب رشد کریستال یخی می‌شود [Ahrens, 1998].

با ادامه‌ی رشد کریستال‌های یخ، سطح فوق اشباع در ابر گسترش می‌یابد و کریستال‌های یخ (برف) به سرعت بزرگ و سنگین می‌شوند و به سمت پایین حرکت می‌کنند (شکل ۳-الف). طی نزول، به واسطه برخورد و به دنبال آن یخ زدن قطره‌های ابر، این کریستال‌های برف بزرگ‌تر می‌شوند. حرکت هوا در داخل ابر موجب شکسته شدن این کریستال‌های جامد می‌شود و تکه‌های جدید به عنوان هسته‌ی انجماد، برای سایر قطرات مایع فوق سرد ایفای نقش می‌کنند. به دنبال این فرایند، واکنشی زنجیره‌ای توسعه می‌یابد و کریستال‌های برف زیادی تولید می‌شوند که در نهایت به پدایش «برف دانه‌ها»^{۱۲} می‌انجامند. ممکن است برف دانه‌های بزرگ شامل ۱۰ تا ۳۰ کریستال 4°C باشد، برف دانه‌ها معمولاً قبل از این که به سطح زمین برسند، ذوب می‌شوند و به صورت باران می‌بارند؛ حتی ممکن است یک باران تابستانی کمی بالاتر و در داخل ابر به صورت یک توفان برف آغاز شده باشد [Tarbuck and Lutgens, 1998].

فرایند برخورد و درهم آمیزی^{۱۳}: تا چند دهه پیش، هواشناسان معتقد بودند که علت اصلی تشکیل اغلب بارش‌ها، به استثنای بارش‌های خیلی خفیف (موسوم به ریزه باران^{۱۴}) فرایند برزرون است. یافته‌های بعدی دلالت بر وجود بارش‌های فراوانی داشت که با ابرهای دارای دمای بالاتر از سطح انجماد، ارتباط پیدا می‌کرد و به خصوص قسمت اعظم ابرهای منطقه‌ی حاره جزو این دسته ابرها محسوب می‌شدند (این ابرها به «ابرهای گرم» معروف هستند). بنابراین، باید به طور مشخص سازوکار دومی برای ایجاد بارش وجود داشته باشد. پژوهشگران در نهایت فرایند جدیدی موسوم به فرایند «برخورد و درهم آمیزی» را کشف کردند.

شکل ۳. در شکل الف، فرایند برزرون به نمایش درآمده است. این فرایند در ابرهای سرد و در نتیجه‌ی هم‌زیستی قطره‌های آب فوق سرد با کریستال‌های یخ به وقوع می‌پیوندد. شکل ب فرایند برخورد و درهم آمیزی را در ابرهای گرم نشان می‌دهد [Tarbuck and Lutgens, 1998].

تحقیقات نشان می‌دهد، ابرهایی که به طور کامل از قطره‌های مایع تشکیل شده‌اند، برای وقوع بارش باید حاوی قطره‌های بزرگ‌تر از ۲۰ میکرون باشند. این قطره‌های بزرگ زمانی تشکیل می‌شوند که هسته‌های تراکم بزرگ و یا ذرات آب دوست همچون نمک دریا،

موادی است که برای باروری این نوع ابرها استفاده می شود. در اقیانوس ها، آبی که توسط باد به داخل ابرها پاشیده می شود، می تواند به عنوان هسته های تراکم بزرگ، برای شروع فرایند برخورد و درهم آمیزی وارد عمل شود [Ahrens, 1998].

علاوه بر تئوری های فوق، تئوری دیگری بر تفاوت بار الکتریکی در ابرها اشاره دارد. این تئوری که عمدتاً به عنوان فرایندی مکمل مدنظر قرار می گیرد، پیشنهاد می کند که درهم آمیزی قطره های دارای بارهای الکتریکی متفاوت به واسطه ی جذب الکتریکی امکانپذیر خواهد بود. البته ثابت شده است که فاصله ی بین قطره ها خیلی زیاد است و در عین حال تفاوت بین بارهای الکتریکی برای وقوع چنین فرایندی کوچک است [Barry and Chorley, 2003].

مطالعات موجود نشان می دهد که معمولاً بارش در ابرهای نیمو استراتوس لایه ای، به واسطه ی برزرون آغاز می شود، چرا که این ابرها در یک جو پایدار (یعنی جایی که همرفت به حداقل میزان خود می رسد و فرایند برخورد و درهم آمیزی بی تأثیر است) تشکیل می شوند. در حالی که در ابرهای کومولونیمبوسی که به طور عمودی گسترش قابل ملاحظه ای پیدا کرده و در پی همرفت شدیدی به وجود آمده اند، بارش ممکن است حاصل عملکرد تمامی فرایندهای فوق باشد [Tarbuck and Lutgens, 1998].

باروری ابرها تاریخچه

نخستین اقدام علمی برای باروری ابرها، در سال ۱۹۴۶ توسط وینست شیفر^{۱۶} صورت گرفت. شیفر کشف کرد، هنگامی که یخ خشک (دی اکسید کربن یخ زده) به داخل ابر فوق سردی ریخته شود، رشد کریستال های یخ را تحریک خواهد کرد. شایان ذکر است، زمانی که کریستال های یخ در یک ابر فوق سرد تشکیل می شوند، در نتیجه ی جذب قطره های مایع فوق سرد رشد می کنند و بزرگ تر می شوند و در نهایت به اندازه ای می رسند که بارش آن ها امکانپذیر می شود [Tarbuck and Lutgens, 1998].

در سال ۱۹۴۷، همکار شیفر، برنارد ونگوت^{۱۷} برای اولین بار نشان داد که می توان از یدور نقره (AGI) برای باروری ابرها استفاده کرد [Ahrens, 1998]. در واقع، شباهت موجود در ساختار کریستال های یدور نقره و کریستال های یخ، توانایی لازم برای آغاز رشد کریستال های یخ توسط یدور نقره را فراهم می آورد. بنابراین، برخلاف یخ خشک که به صورت خیلی ساده موجب کاهش دمای ابر می شود (کریستال های یدور نقره به عنوان «هسته ی انجماد» عمل کنند.

طی دهه های ۱۹۵۰ و ۱۹۶۰، تحقیقات و آزمایشات متعددی برای تعیین صحت و سقم و ارزیابی فرایند باروری ابرها صورت گرفت؛ به طوری که پروژه های متعددی در کشورهای آمریکا، کانادا، استرالیا، سوئیس، آرژانتین، ایتالیا، فلسطین اشغالی و اتحاد جماهیر

داخل این ابرها وجود داشته باشند. لازم به یادآوری است که ذرات آب دوست امکان برداشت بخار آب را از هوا در رطوبت نسبی کم تر از ۱۰۰ درصد خواهند داشت. از طرف دیگر، نرخ نزول یک قطره ابر، به اندازه ی بستگی دارد. به همین علت، هر چه قطره بزرگ تر باشد، سرعت نزول آن بیش تر خواهد بود (جدول ۲).

قطره های بزرگ تر، همان طور که در داخل ابرهای گرم به سمت پائین نزول پیدا می کنند، با قطره های کندتر و کوچک تر برخورد می کنند و درهم می آمیزند^{۱۵}. افزایش مجدد اندازه ی قطره موجب افزایش سرعت آن می شود که در نتیجه ی آن، امکان برخورد با قطره های ابر بیش تر و نرخ رشد سریع تر فراهم خواهد آمد. شکل ۳ - ب به خوبی این فرایند را به نمایش می گذارد. بعد از برخورد و درهم آمیزی حدود یک میلیون قطره ابر، قطره ی حاصله به اندازه ی کافی بزرگ می شود و به صورت قطره ی باران به سطح زمین می بارد.

جدول ۲. ارتباط بین اندازه ی قطره ی آب و سرعت نزول آن [Tarbuck and Lutgens, 1998].

نوع قطره ی آب	قطره قطره (mm)	سرعت نزول (km/h)
قطره های آب کوچک	۰٫۰۱	۰٫۰۱
قطره های ابر متوسط	۰٫۰۲	۰٫۰۴
قطره های ابر بزرگ	۰٫۰۵	۰٫۳
قطره های کوچک باران	۰٫۵	۷
قطره های متوسط باران	۲	۲۳
قطره های بزرگ باران	۵	۳۳

در مکانیسم فوق، برای تبدیل یک قطره ابر به یک قطره باران، تعداد برخوردها بسیار زیاد است. به همین خاطر، قطرات کوچک در ابرهایی که گسترش عمودی زیاد و رطوبت فراوانی دارند، شانس بیش تری برای رسیدن به اندازه ی مورد نیاز خواهند داشت. البته حرکت رو به سمت بالا به انجام این فرایند کمک می کند؛ چرا که این نوع حرکات به قطرات اجازه می دهند، به طور مکرر در داخل ابر جابه جا شده و با قطرات بیش تری برخورد کنند.

در فرایند برخورد و درهم آمیزی، قطره قطره های باران در نهایت به حداکثر ۵ میلی متر و سرعت نزول به حداکثر ۳۳ کیلومتر در ساعت می رسد (جدول ۲). در این اندازه و سرعت، کش اصطکاکی هوا بر کشش سطحی قطره ی باران که قطره را منسجم نگه می دارد، تفوق پیدا می کند. بدین ترتیب، قطره های باران بزرگ تر از ۵ میلی متر، به واسطه ی کشش اصطکاکی هوا گسیخته و به تعداد زیادی قطرات کوچک تبدیل می شوند که هر یک به نوبه ی خود، مجدداً وظیفه ی جارو کردن تعداد زیادی قطره های ابر را برعهده دارند.

از این بحث می توان چنین نتیجه گرفت که برای وقوع بارش قابل ملاحظه در ابرهای گرم، همچنین برای باروری این ابرها، هسته های تراکم بزرگ مورد نیازند. به همین علت، نمک معمولی از جمله

شوروی سابق اجرا شدند [Thompson, 1998]. از جمله، در اوایل دهه ی ۱۹۶۰، دانشمندان روسی از راکت و توپ جنگی برای حمل هسته های انجماد به داخل ابرها استفاده کردند و مدعی شدند که در آزمایشات خود موفقیت های قابل توجهی به دست آورده اند.

در همین زمان ها، «سازمان هواشناسی آمریکا»، با همکاری نیروی دریایی این کشور، پروژه ای را برای کاهش سرعت باد و شدت سیکلون های حاره ای (هاریکن ها) آغا کرد. این پروژه یک دهه به طول انجامید و آزمایشات روی تعدادی سیکلون حاره ای صورت گرفت. بهترین نتایج به دست آمده از این پروژه، مربوط به باروری هاریکن «دی»^{۱۸} بود که در سال ۱۹۶۹ انجام شد. بر اساس گزارشات موجود، فرایند باروری موجب کاهش حدود ۳۰ درصدی سرعت باد در این هاریکن شد [Robinson and Henderson Sellers, 1999].

آزمایشات متعددی نیز برای کاهش مه و افزایش دید در فرودگاه ها و بندرها، همچنین جلوگیری از وقوع تگرگ در مناطق سردسیر از طریق باروری ابرها صورت گرفت. در برخی از کشورها، پژوهشگران به نتایج برنامه های خود بسیار امیدوارند؛ چنانچه محققان در فلسطین اشغالی مدعی هستند، در سال های آینده با استفاده از فرایند باروری ابرها، مقادیر بارش سالانه را در برخی نقاط کشور به دو برابر افزایش خواهند داد [Thompson, 1998]. تاریخچه ی باروری ابرها در ایران به سال ۱۳۵۳ برمی گردد؛ یعنی زمانی که وزارت نیرو به منظور افزایش ذخایر آبی سدهای کرج و جاجرود، با استفاده از امکانات فنی یک شرکت کانادایی، اقدام به نصب ۳۰ دستگاه ژنراتور زمینی تصفیه کننده ی یدور نقره در حوضه های آبریز رودخانه های مذکور کرد. این عملیات که توسط یک فروند هواپیمای ویژه پشتیبانی می شد، تا سال ۱۳۵۷ ادامه یافت. بر اساس گزارش های موجود، افزایش بارش حاصل از انجام عملیات، حدود ۱۳ درصد برآورد شد [سرداری، ۱۳۷۴].

در سال ۱۳۶۷، با توجه به خشکسالی های شدید و محدودیت منابع آب در مناطق مرکزی ایران، «سازمان پژوهش های علمی - صنعتی»، مجدداً طرح باوری ابرها را مطرح کرد که مورد توجه استانداری یزد قرار گرفت. و به دنبال آن، امکانات موجود در پروژه های کرج و جاجرود توسط شرکت آب منطقه ای یزد به منطقه ی شیرکوه یزد منتقل شد، اما به علت محدودیت مالی، این طرح تا سال ۱۳۷۳ به صورت نیمه فعال باقی ماند [رضائی، ۱۳۷۷؛ و امیدوار، ۱۳۸۰]. در نهایت خشکسالی شدید سال ۱۳۷۵ موجب شد، این طرح نیرو «مرکز ملی تحقیقات و مطالعات باروری ابرها» در یزد تأسیس کند. پس از آن و به دنبال برخی موفقیت ها در اجرای طرح باروری ابرها در شیرکوه یزد، در اوایل تابستان ۱۳۷۸، باروری ابرها در استان گیلان برای افزایش بارش به اجرا درآمد که تاکنون گزارشی رسمی از میزان تأثیر و موفقیت

طرح منتشر نشده است.

مکانیسم حاکم بر باروری ابرها

باروری ابر شامل وارد کردن عوامل باروری به داخل هوای فوق اشباع، برای تشکیل و رشد قطرات ابر یا کریستال های یخ، با هدف نهایی افزایش بارش، از بین بردن مه یا متوقف کردن بارش تگرگ است [Schaefer and Ghan, 1996; NAS, 2003]. عوامل اصلی که در عملیات باروری ابرها نقش دارند، عبارتند از: انتخاب توده های ابری که مقادیر بارش کافی ندارند. تولید ماده ی باروری و انتقال و پخش ماده ی باروری به داخل ستون ابر. در این بین، پیش بینی تمهیداتی چون: نوع ابر، دمای ابر، محتوای رطوبتی جریان هوا و مکانیسم های انتقال و نحوه ی توزیع اندازه ی قطره، تعیین کننده ی اصلی نوع باروری خواهند بود [Ahrens, 1998] به طور کلی، روش هایی که در رابطه با تعدیل وضعیت جو و باروری ابرها وجود دارند، عبارتند از: ۱. باروری دینامیک؛ ۲. باروری توسط ذرات آبدوست؛ ۳. باروری استاتیک.

پایه ی علمی باروری ابر برای بارش بر این فرض استوار است که یا امکان افزایش بارش با توجه به توانایی طبیعی در ابر وجود دارد (باروری استاتیک)، و یا فرایندهایی که موجب گسترش ابر می شوند، ابرهای بزرگ تر و پرباران تری را به دنبال خواهد داشت (باروری دینامیک). امکان افزایش بارش ابرهای موجود، این نکته را یادآور می شود که حداقل برخی از ابرها توان لازم را برای تبدیل آب موجود در ابر به بارش ندارند و فرایندهای مصنوعی می توانند این امکان را فراهم سازند [ASCE, 1995].

● باروری دینامیک: همان طور که ذکر شد، هدف نهایی از این نوع باروری، ایجاد و به خصوص گسترش ابرهاست. روش هایی وجود دارند که ضمن ایجاد تغییراتی در سطح زمین و یا میزان رطوبت آن، می توانند در ایجاد و گسترش ابرها نقش داشته باشند. در این بین می توان به یک سلسله فعالیت های انسان ساخت، همچون: تغییرات آلودی سطح زمین، جزایر حرارتی شهری و تغییر در رطوبت لایه ی مرزی از طریق پروژه های آبیاری بزرگ، اشاره کرد. اما منظور از مفهوم باروری دینامیک به طور خاص، عبارت است از بارور کردن ابرهای فوق سرد با مقادیر قابل ملاحظه ای هسته ی یخ (خشک)، به منظور یخ زدن سریع ابر [Ryan and King, 1997; Bruintjes, 1999]. در نتیجه ی این نوع باروری، آب مایع فوق سرد به ذرات یخ تبدیل، و با آزاد شدن گرمای نهان تبخیر در داخل ابر، موجب افزایش شناوری و در نهایت تقویت حرکت رو به بالا در ابر می شود. در شرایط مناسب، این فرایند موجب رشد و گسترش می شود که ابرهای بلندتر با حرکت صعودی شدیدتر و همراه با بارش بیش تر را به دنبال خواهد داشت [Ryan and King, 1997; Bruintjes, 1999; NAS, 2003; Orville, 2003].

باروری دینامیکی ابرها از مدل مفهومی بسیار پیچیده ای تبعیت می کند که به واسطه ی وجود زنجیره ی گسترده ای از رخدادها،

باشد (یعنی ابر باید قطره‌های مایع فوق سردی داشته باشد که در دمای زیر صفر درجه‌ی سانتی‌گراد، به واسطه‌ی سرعت نزول بسیار کم شناور باشند).

از نظر مفهومی، روش باروری استاتیک بر این تفکر استوار است که ابرهای سرد، هسته‌های انجماد کافی، برای شروع فرایند بارش را ندارند و ما با افزایش تعداد هسته‌های انجماد به صورت مصنوعی، امکان شروع برای شروع بارش را فراهم می‌آوریم. بدین ترتیب، هدف از این فرایند تولید کریستال‌های یخ کافی است، به طوری که این کریستال‌ها در ارتباط با تئوری برزرون به اندازه‌ی کافی رشد کنند و آب فوق سرد موجود در ابر خیلی سریع‌تر به بارش تبدیل شود [Tarbuck and Lutgens, 1998; NAS, 2003].

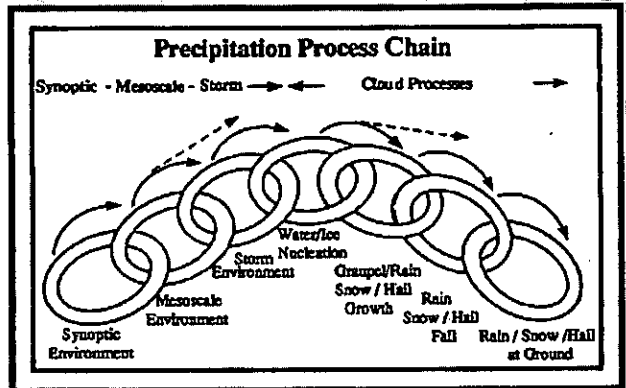
اگر بخواهیم مقایسه‌ای بین روش‌های باروری دینامیک و استاتیک داشته باشیم، می‌توان گفت در حال حاضر برای هر دو نوع باروری، عمدتاً از ماده‌ی یکسان و مشابهی استفاده می‌شود. با این تفاوت که در باروری استاتیک معمولاً هدف از عملیات باروری، تأمین حدود یک هسته برای هر لیتر هوای ابری است، در حالی که در روش دینامیک، بیش از صد برابر این تعداد هسته برای هر لیتر هوای ابری لازم است [Orville, 2003]. از طرف دیگر، روش باروری دینامیک اساساً برای ابرهای همرفتی کاربرد دارد، در حالی که روش استاتیک به طور گسترده‌ای در ابرهای اروگرافیک، ابرهای تیپ لایه‌ای و به همین ترتیب ابرهای همرفتی مورد استفاده قرار می‌گیرد [NAS, 2003].

در برنامه‌ها و پروژه‌های باروری، مهم‌ترین مواد برای بارور کردن ابرها، در درجه‌ی ول‌یدور نقره و سبس یخ خشک است [ASCE, 1995]. علاوه بر مواد فوق، موادی همچون: یدورقلع، سولفید مس، پروتئین‌ها و برخی باکتری‌های خاص (مواد ارگانیک)، ذرات ریز خاک، پروپان مایع و گردوغبار آتشفشانی نیز در ماه‌های پائین تراز صفر درجه می‌توانند، موجب تشکیل کریستال‌های یخ شوند. با وجود این، هیچ‌کدام از این مواد به اندازه‌ی یدور نقره مؤثر نیستند و به آسانی آن، امکان تولید و پخش آن‌ها فراهم نیست [Wallace and Hobbs, 1977; Schaefer and Chan, 1996]. در واقع یدور نقره مؤثرترین ماده‌ی باروری برای ابرهای حاوی قطره‌های آب فوق سرد در باروری استاتیک به شمار می‌آید، چرا که به خاطر اندازه‌ی کوچک قطره‌های ابر، امکان بارش آن‌ها فراهم نیست؛ مگر به واسطه‌ی وجود کریستال‌های مصنوعی (یدور نقره) در داخل ابر [Schaefer and Ghan, 1996]. البته برای ابرهای گرم (و ابرهای قاره‌ای) که دمای بالاتر از صفر درجه دارند، مؤثرترین روش، باروری با کریستال‌های نمک است. لازم به ذکر است که در ابرهای گرم، از طریق فرایند برخورد و درهم‌آمیزی، بارش حاصل می‌شود [Wallace and Hobbs, 1977].

جنبه‌های باروری ابرها

افزایش بارش: به طور کلی افزایش بارش ناشی از باروری ابرها

امکان‌سنجش و ارزیابی این فرایند را بسیار مشکل می‌سازد (شکل ۴). به همین علت، اگر تنها یک مرحله از عملیات باروری هم صحیح نباشد، پی‌گیری اثرات باروری بسیار مشکل خواهد بود؛ به خصوص در ابرهای همرفتی که ماهیتاً وردش‌پذیری طبیعی زیادی را از خود نشان می‌دهند [Buruintjes, 1999]. هنوز میزان تأثیر باروری دینامیکی بر بارش‌های یک منطقه گزارش نشده است و این روش، هنوز فناوری اثبات نشده‌ای برای افزایش بارش و منابع آبی محسوب می‌شود [سازمان هواشناسی کشور، ۱۳۸۱; NAS, 2003].

شکل ۴. «زنجیره‌ی فرایند بارش»، توالی رخدادهایی را که در نهایت به وقوع بارش در سطح زمین منجر می‌شود، به نمایش گذاشته است. فرایندهای داخل هر «حلقه»، اغلب در مقیاس‌های زمانی و مکانی متفاوتی به وقوع می‌پیوندند [Bruinjes, ۱۹۹۹].

● باروری توسط ذرات آب دوست: این روش برای باروری ابرهای کومولوس با پایه‌ی ابر گرم استفاده می‌شود و پیش فرض آن بیانگر این موضوع است که روی هسته‌های بزرگ تراکم، در نتیجه‌ی حرکت رو به بالای درون ابرهای کومولوس، قطره‌های بزرگی به وجود می‌آیند که حاصل فرایند برخورد و درهم‌آمیزی هستند. ماده‌ی اصلی این نوع باروری، عمدتاً نمک است [Ryan and King, 1997]. در واقع با پاشیدن نمک با اندازه‌ی مناسب به داخل ابر (به عنوان هسته‌ی تراکم) موجب تقویت و تسریع فرایند درهم‌آمیزی در ابرهای گرم می‌شوند [Orville, 2003; NAS, 2003]. نتایج تحقیقات انجام شده نشان می‌دهد که باروری با ذرات آب دوست کارایی کم‌تری در مقایسه با سایر روش‌های باروری دارد [NAS, 2003].

● باروری استاتیک: مهم‌ترین و معمول‌ترین روش برای باروری ابرها در سطح جهانی، روش باروری استاتیک است [Ryan and King, 1997] و به همین علت، در این مقاله مورد توجه خاص قرار خواهد گرفت. توجه به این نکته مهم خواهد بود که باروری ابر از نوع استاتیک، موجب تحریک فرایند بارش خواهد شد. بنابراین برای این کار شرایط جوی خاصی باید وجود داشته باشد. وجود ابر نیز ضروری است، چرا که این نوع باروری قادر به تولید ابر نخواهد بود. همچنین، باروری استاتیک در درجه‌ی اول ابرهای سرد را مورد توجه خود قرار می‌دهد. به همین خاطر، بخشی از ابر باید فوق سرد

کاهش باید. به دنبال این عملیات، وجود دمای پائین تر از حد آستانه (-40°C) موجب منجمد شدن قطره های آب فوق سرد و در نتیجه تشکیل کریستال های یخ می شود [ASCE, 1995].

در برخی از عملیات باروری، دوش فوق به صورت هم زمان به کار می روند تا از حداکثر توان بارشی ابر استفاده شود. افزایش بارش ناشی از عملیات باروری، بر حسب نوع ابر، شرایط موجود در ابر و زمان و مکان باروری، متفاوت است؛ کما این که در برخی از نمونه ها، تولید مقادیر زیاد هسته ی انجماد کوچک، مانع از بارش ابر شده است [Ahrens, 1998].

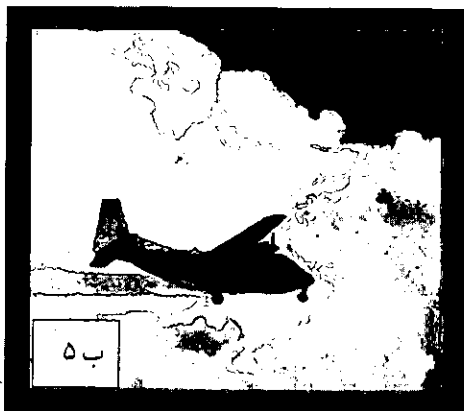
گزارش های موجود از عملیات باروری در کشورهای گوناگون درصد های متفاوتی را نشان می دهد. به طوری که برای مثال در منطقه ی شیرکوه یزد، در برخی از موارد، افزایش بارش حدود ۲۰ درصد تا ۴۰ درصد برآورد شده است [امیرزادانی و همکاران، ۱۳۸۲] و در برخی از کشورها، عملیات باروری تقریباً بی تأثیر دانسته شده است. در مجموع، از لحاظ علمی، ابهامات زیادی در رابطه با افزایش بارش از طریق عملیات باروری ابرها در سطح جهانی، وجود دارد [schaefer and Ghan, 1996; NAS, 2003]. شکل ۶ توزیع جهانی برنامه ها و

پروژه های تعدیل وضعیت جو و باروری ابر را نشان می دهد.

شکل ۵. الف استفاده از ژنراتور و سوزاندن یدور نقره برای باروری ابرها را نشان می دهد در شکل ب ۵ پاشیدن یخ خشک با دمای -80°C به داخل ابر، شکل ج ۵ یک ابر بارور شده چند دقیقه پس از پاشیدن یخ خشک نشان داده شده است.

الف ۵

ب ۵

در مقیاس جهانی، برای تولید نیروی برق آبی و محصولات کشاورزی بیش تر، همچنین کاهش میزان شوری خاک، تقویت صنعت اسکی و افزایش ذخایر آب در مناطق صنعتی و مناطقی که به طور مداوم از کمبود منابع آب رنج می برند، از نظر اقتصادی روشی مناسب تشخیص داده شده است. در واقع محرک اصلی فرایند باروری ابرها در مقیاس جهانی، در درجه ی اول، عوامل اقتصادی هستند [ASCE, 1995].

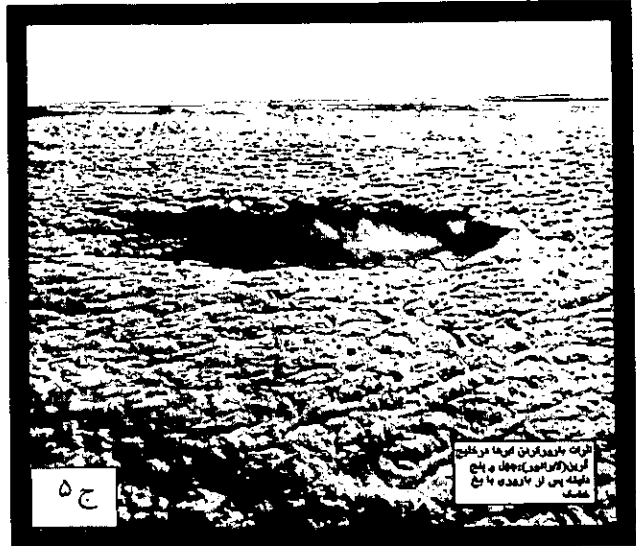
همان طور که قبلاً گفته شد، بخار آب متراکم شده در ابرها، قطره های ریز ابر را تشکیل می دهند که به واسطه سرعت نزول بسیار کم در هوا شناور می مانند. این قطره های بار بسیار ریز، تنها به واسطه ی وجود هسته های تراکم بزرگ (در ابرهای بزرگ) و یا کریستال های طبیعی و مصنوعی یخ (در ابرهای سرد) امکان رشد و در نهایت بارش را پیدا می کنند. بدین ترتیب، در ابرهایی که به طور طبیعی به واسطه ی کمبود هسته های تراکم و هسته های انجماد (کریستال های یخی) امکان بارش مناسب آن ها فراهم نیست، با افزودن مواد، به طور مصنوعی امکان استفاده از تمامی توان بارشی ابر مهیا شود.

به طور کلی، عملیات باروری ابرها به دو صورت انجام می پذیرد: از جهت عملیاتی، معمول ترین روش برای باروری ابرها، استفاده از ژنراتور است که یدور نقره (AGI) محلول با آستون را به همراه سایر مواد شیمیایی برای تولید مقادیر زیادی ذرات ریز به عنوان هسته های مصنوعی انجماد می سوزاند (شکل الف ۵). نحوه ی کار ژنراتور بدین صورت است که ابتدا یدور نقره و سایر مواد شیمیایی را تبخیر می کند. اما بخار یدور نقره بلافاصله پس از تبخیر، در محیط مجاور سرد و به شکل ذرات بسیار ریز (دود) متراکم می شود. در این نوع باروری، دمای ابر بسیار مهم است، چرا که فعالیت این کریستال های مصنوعی، معمولاً از دمای -4°C شروع می شود و با کاهش بیش تر دمای ابر به صورت نمائی^{۱۹} افزایش پیدا می کند [ASCE, 1995].

یدور نقره پس از تولید در سطح زمین و هوای گرم، از طریق همرفت یا اثرات اروگرافیک به دامنه های کوهستانی و یا به داخل توده ی هوای سردتر و متراکم تر حمل می شود و امکان آن را پیدا می کند که یک ابر فوق سرد را چند درجه ای سردتر کند [Schaefer and Ghan, 1996].

روش دیگری که در عملیات باروری در رتبه ی دوم جای می گیرد، پاشیدن مواد از بالا به داخل ابر است که بر حسب نوع ابر (سرد یا گرم) نوع این مواد متفاوت خواهد بود. این روش عمدتاً برای پاشیدن یخ خشک به داخل ابرهای سرد کاربرد دارد (شکل ۵-ب و ج). پاشیدن تکه های ریز یخ خشک (دی اکسید کربن یخ زده) با دمای پائین تر از -80°C از بالا به داخل ابرهایی که حاوی قطره های آب فوق سرد هستند، موجب می شود، دما در ابر به سرعت

متأسفانه اغلب مه‌ها شامل قطره‌های آب فوق سرد نمی‌شوند. این مه‌ها که تحت عنوان «مه گرم»^{۲۰} از آن‌ها یاد می‌شود، از طریق عملیات باروری که در بالا اشاره کردیم، کاهش نمی‌یابند و برای کاهش آن‌ها باید از روش‌های پرهزینه‌تری استفاده کرد. یک روش مناسب برای پراکنده کردن مه‌های گرم، وارد کردن هوای گرم‌تر و خشک‌تر از بالا به داخل مه یا گرم کردن هوا در سطح زمین است. زمانی که لایه‌ی مه خیلی کم عمق باشد، از هلیکوپتر استفاده می‌شود. هلیکوپتر درست بالای مه پرواز می‌کند و جریانی قوی از هوای خشک‌تر را به سمت پائین به وجود می‌آورد که به واسطه‌ی مخلوط شدن آن با هوای اشباع‌شده‌ی مه‌آلود، مه پراکنده می‌شود و از بین می‌رود. در برخی از فرودگاه‌ها که در قسمتی از ایام سال به طور معمول مه‌های گرم دارند، از طریق گرم کردن هوای سطحی موجب تبخیر مه می‌شوند [Tarbuck and Lutgens, 1998].

بدین ترتیب، با جمع‌بندی مطالب گفته شده، عمدتاً چهار روش برای پراکنده کردن مه و ابر وجود دارد که عبارتند از:

۱. افزایش اندازه‌ی قطره‌های مه، به طوری که در نتیجه‌ی افزایش وزنشان، به شکل بارانی خیلی ریز و خفیف به سطح زمین بیارند (فرایند برزرون در مه سرد/ باروری استاتیک).

۲. بارور کردن «مه سرد» با استفاده از یخ خشک، به طوری که قطره‌های مه به کریستال‌های یخ تبدیل شوند (باروری دینامیک).

۳. گرم کردن هوا، به طوری که مه تبخیر شود.

۴. اختلاط هوای اشباع‌شده‌ی سردتر در نزدیک سطح زمین با هوای اشباع نشده و گرم‌تر در بالای آن.

از این چهار روش، دو روش اول به عملیات باروری در ابر و مه مربوط می‌شوند [Ahrens, 1998].

جلوگیری از بارش تگرگ

بارش تگرگ در بسیاری از نقاط دنیا موجب خسارت مالی

هنگفت، و همچنین صدمات جدی به محصولات

کشاورزی می‌شود. برای جلوگیری از وقوع تگرگ، از

زمان یونان باستان تا به امروز، تلاش‌های بسیاری

صورت گرفته‌اند. از جمله در پایان قرن نوزدهم در

اروپا، از توپ‌های خاصی برای شلیک به ابرهای

کومولونیمبوس بزرگ و ابرهای تندی استفاده می‌شد

(شکل ۷-الف). لازم به ذکر است، تگرگ به واسطه‌ی

جمع شدن و یخ بستن قطره‌های آب به دور یک هسته‌ی

انجماد یا یک نطفه‌ی یخ‌زده به وجود می‌آید. جریان به

سمت بالای هوای مرطوب در داخل ابر کومولونیمبوس

اغلب آن قدر قوی است که امکان جذب مجدد لایه‌های

اضافی آب به دور دانه‌های تگرگ کوچک (هسته‌های

انجماد در حال حرکت در قسمت فوقانی ابر) را فراهم آورد (شکل

۷-ب). این لایه‌های آب فوق سرد به سرعت دور دانه‌های تگرگ

پراکنده کردن مه و ابر: یکی از کاربردهای قابل قبول باروری ابر عبارت است از رها کردن ذرات یدور نقره و یخ خشک به داخل مه فوق سرد یا ابرهای استراتوس برای پراکنده کردن آن‌ها و بهبود وضعیت دید. فرودگاه‌ها، بندرها و بزرگراه‌های بین شهری مه‌آلود، بهترین گزینه برای انجام این عملیات هستند.

هدف از چنین عملیاتی، آغاز کردن یک تغییر شکل در ترکیب ابر از قطرات آب فوق سرد به کریستال‌های یخ است. نتیجه‌ی این فرایند موجب نزول کریستال‌های یخ و به وجود آمدن شکاف بزرگی در ابر یا مه می‌شود. البته در آغاز عملیات، کریستال‌های یخ خیلی کوچک هستند و امکان نزول آن‌ها وجود ندارد، اما با گذشت زمان و گسترش فرایند برزرون، کریستال‌های یخ به واسطه‌ی جذب قطره‌های آب باقی‌مانده رشد می‌کنند و در نهایت به صورت برف می‌بارند. متعاقب آن، حفره‌ی بزرگی در ابرهای استراتوس یا مه فوق سرد به وجود می‌آید که موجب افزایش دید می‌شوند (شکل ۵-ج).

شکل ۶- توزیع جهانی برنامه‌ها و پروژه‌های باروری ابرها در سال ۱۹۹۹. رنگ آبی معرف برنامه‌های افزایش بارش، رنگ قرمز معرف برنامه‌های جلوگیری از وقوع تگرگ و رنگ سبز معرف برنامه‌های افزایش بارش همراه با جلوگیری از وقوع تگرگ است [NAS, 2003].

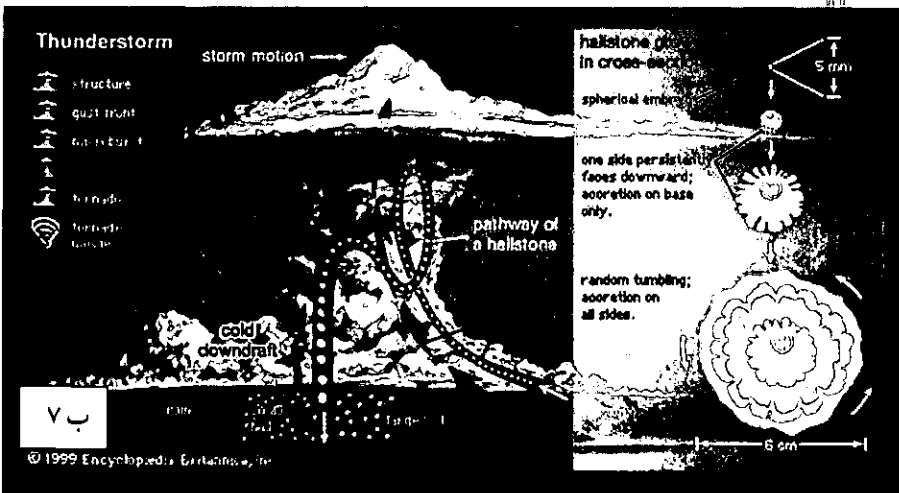
کوچک یخ می‌زند و موجب رشد آن‌ها می‌شوند. از طرف دیگر، به خاطر تعداد نسبتاً کم هسته‌های انجماد، معمولاً تعداد کمی دانه‌های تگرگ در هر ابر وجود دارند. نتیجه این که دانه‌های تگرگ آزادانه رشد می‌کنند و در نهایت به خاطر افزایش وزنشان، به صورت «دانه‌های بزرگ تگرگ»^{۲۱} از ابر می‌بارند (شکل ۷-ب). در این رابطه، بهترین شرایط برای رشد نطفه‌ی یخ‌زده و تشکیل دانه‌های بزرگ تگرگ، دمایی بین ۱۰- تا ۳۰- درجه‌ی سانتی‌گراد و ارتفاعی حدود ۵ تا ۹ کیلومتر در ابرهای تندری است [Orville, 2003].

در تلاش‌هایی که در سال‌های اخیر برای جلوگیری از وقوع تگرگ صورت گرفته‌اند، عمدتاً از کریستال‌های یدور نقره برای ممانعت از تشکیل و رشد دانه‌های تگرگ در داخل ابرهای توفانی استفاده شده است.

به طور کلی، دوروش برای جلوگیری از وقوع تگرگ وجود دارد که عبارتند از: الف) «رقابت سودمند»^{۲۲} ب) «بارش زود هنگام»^{۲۳}. در روش اول، عمدتاً از هسته‌های انجماد مصنوعی (معمولاً یدور نقره) استفاده می‌شود. این روش برای ابرهایی که حاوی مقادیر قابل ملاحظه‌ای آب فوق سرد هستند، کاربرد دارد. در نتیجه‌ی این فرایند، به واسطه‌ی رقابت بین هسته‌های انجماد برای جذب قطره‌های آبی که در دسترس هستند، آب فوق سرد موجود در ابر، بین تعداد زیادی هسته‌ی انجماد تقسیم می‌شود که در نهایت اندازه‌ی دانه‌ی تگرگ را کاهش می‌دهد و از رشد آن جلوگیری می‌کند، و تخریب حاصل از بارش تگرگ به حداقل میزان ممکن می‌رسد. [Tarbuck and Lutgens, 1998; Orville, 2003]. روش بارش زود هنگام برای ممانعت از وقوع تگرگ در توفان‌های تندری نابالغ کاربرد دارد. در این روش، به واسطه‌ی بارور ساختن ابر، آغاز بارش زودتر از زمان طبیعی صورت می‌گیرد. حرکات رو به بالای ضعیف در سلول‌های ابر نابالغ، قادر به حفظ و نگهداری قطرات باران در داخل ابر نیست که در نتیجه‌ی آن، قطرات باران بدون آن که سهمی در فرایند تشکیل تگرگ داشته باشند، از ابر فرو می‌ریزند. بارش زود هنگام، محتوای آب ابر نابالغ را خارج و در نهایت مانع از تشکیل تگرگ در ابر می‌شود [Orville, 2003].

باروری ابرها برای تضعیف هاریکن‌ها: یکی از جنبه‌های کاربرد باروری ابرها، کاهش شدت باد و به طور کلی تضعیف هاریکن‌ها (سیکلون‌های حازه‌ای) است. باروری ابرها در دیواره‌ی ابر واقع در حاشیه‌ی بیرونی چشم هاریکن صورت می‌گیرد که نتیجه‌ی آن رها شدن مقادیر زیادی گرمای نهان و در نهایت گسترده شدن «هسته‌ی گرم» توفان و بزرگ شدن منطقه‌ی چشم هاریکن است که در نهایت، منطقه‌ی حداکثر شدت و سرعت باد به سمت بیرون هاریکن جابه‌جا و تضعیف می‌شود [Wallace and Hobbs, 1977]. در برخی موارد، باروری ابرها موجب تغییر در جهت حرکت هاریکن نیز شده است [Robinson and Henderson-sellers, 1999]. از این بردن زعد و برق: باروری ابرهای تندری با استفاده از یدور نقره این هدف را دنبال می‌کند که در چنین شرایطی، یدور نقره در داخل ابر سرد کریستال‌های بزرگی را به وجود آورد تا بتوانند به عنوان نقطه‌ای اضافی برای انجام مبادلات الکتریکی عمل کنند [Wallace and Hobbs, 1977]. این ایده زمانی شکل گرفت که برخی از محققان گزارش‌هایی مبنی بر مشاهده‌ی یک سلسله تغییرات در خصوصیات الکتریکی ابرهای مولد رعد و برق در نتیجه‌ی بلعیدن دود ناشی از سوختن مواد طبیعی ارائه کردند. در واقع هدف از برنامه‌های تعدیل رعد و برق عبارت است از کاهش دادن میدان‌های الکتریکی در داخل توفان‌های تندری، به طوری که در نهایت این توفان‌ها قدرت لازم برای تخلیه‌ی الکتریکی را از دست بدهند [NAS, 2003].

علاوه بر موارد گفته شده، برنامه‌های تعدیل وضعیت جو می‌تواند پدیده‌هایی چون: تورنادو (تضعیف شدت آن‌ها)، جلوگیری از وقوع سیلاب‌های بزرگ و جلوگیری از یخ‌زدگی جاده‌ها و فرودگاه‌ها را نیز دربرگیرد.

شکل ۷. شکل الف ۷ وسیله‌ای را نشان می‌دهد که در پایان قرن نوزدهم، در برخی از کشورهای اروپا، برای ممانعت از وقوع تگرگ مورد استفاده قرار می‌گرفت [Thompson, 1998]. در شکل ب ۷ نحوه‌ی رشد یک نطفه‌ی یخ‌زده و تبدیل آن به یک دانه‌ی تگرگ بزرگ در نتیجه‌ی حرکات صعودی و نزولی شدید در یک توفان تندری به نمایش درآمده است. در این شکل محل وقوع بارش باران، دانه‌های کوچک و دانه‌های بزرگ تگرگ در زیر ابر مشخص شده است. در سمت راست شکل ب ۷، اندازه و شکل یک دانه‌ی تگرگ بزرگ از داخل ابر تشکیل شده و زمان خروج از ابر، مورد توجه قرار گرفته است [www.britannica.com].

ارزیابی برنامه‌ها و پروژه‌های باروری ابرها

جو به عنوان یک سیستم «کیاتیک»^{۱۱}، ذاتاً تنها برای مدت زمان محدودی قابل پیش‌بینی است [NAS, 2003]. در فرایند تعدیل وضعیت جو و باروری ابرها، اغلب سیستم‌های ابری که مورد توجه قرار می‌گیرند، به نسبت بالایی در مقیاس‌های زمانی و مکانی متفاوت تغییر می‌یابند و توان علمی موجود، برای کمی کردن این وردش‌پذیری بالای ابرها بسیار پائین است [NAS, 2003]. وجود چنین رفتار غیرخطی و پیچیده‌ای در ابرها، ارزیابی نتایج باروری ابرها را مشکل می‌سازد. پرسش اصلی که در ارزیابی هر عملیات باروری باید به آن پاسخ گفت، این است که: وقتی ابری بارور شده تولید بارش می‌کند، چه میزان از این بارش بدون فرایند بارورسازی فروریخته است؟ در واقع، جدا کردن میزان تأثیر فرایند باروری بر مقدار بارش یک ابر بسیار مشکل است، به همین خاطر، گزارش‌های موجود از عملیات باروری در کشورهای گوناگون نتایج بسیار متفاوتی را نشان می‌دهند [Ahrens, 1998].

به طور کلی، شواهدی که می‌توان از طریق آن‌ها میزان تأثیر فرایند باروری در یک ابر را از نظر علمی ارزیابی کرد، به دو دسته تقسیم می‌شوند که عبارتند از: الف) فیزیکی؛ ب) آماری. از طریق شواهد فیزیکی، اندازه‌گیری روابط کلیدی در زنجیره‌ی رخدادها در ارتباط با مدل مفهومی باروری مورد توجه قرار می‌گیرد (شکل ۴) که در نهایت، صحت فیزیکی اثرات مثبت باروری را در زنجیره‌ی فرایند بارش آشکار می‌سازد [Bruiniges, 1999]. متأسفانه هنوز توانایی لازم برای پیگیری اثرات فیزیکی از نقطه‌ی باروری در ابر تا زمان بارش بر زمین وجود ندارد و هنوز توانایی اندازه‌گیری مقدار بارش حاصل از باروری که در هر عملیات باروری به سطح زمین می‌رسد، بسیار ضعیف است.

به خاطر محدودیت‌های موجود در ارزیابی فیزیکی، محققان برای شناسایی اثرات باروری ابرها، چاره‌ای جز به کارگیری ارزیابی‌های (شواهد) آماری ندارند. در روش ارزیابی آماری، هر عملیات تعدیل وضعیت جو عمدتاً با استفاده از روش‌ها و اصول آماری پذیرفته شده و براساس یک مدل مفهومی باروری مورد بررسی قرار می‌گیرد. در این نوع ارزیابی، اغلب موارد مقادیر بارش ثبت شده در یک منطقه‌ی «هدف» با مقادیر بارش اندازه‌گیری شده در یک منطقه‌ی «کنترل» که (با شرایط جوی مشابه) در مجاری منطقه‌ی هدف قرار دارد، مقایسه می‌شود [NAS, 2003].

در ادامه، ابتدا برنامه‌ها و پروژه‌های تعدیل وضعیت جو و باروری ابرها از نقطه نظر تئوریک و روش‌شناسی مورد توجه قرار می‌گیرند و سپس ارزیابی‌های موجود از فرایند باروری ابرها ارائه می‌شوند. از نظر مباحث روش‌شناسی، پس از دهه‌ی ۱۹۴۰، دو مکتب در مطالعات تعدیل وضعیت جو به وجود آمدند که عبارتند از:

● مکتب «تئوری / آزمایش»^{۱۵} که تست فرضیه‌های علمی را در کانون

توجه خود قرار داد.

● مکتب «مشاهده / آزمایش»^{۱۶} که سعی داشت از طریق مشاهدات دقیق‌تر، فهم موجود را از فرایند باروری افزایش دهد.

متأسفانه در دهه‌های اخیر، ارتباط متقابل که طی دهه‌های ۱۹۴۰ تا ۱۹۷۰ بین تئوری و آزمایش (یا تئوری و عمل) وجود داشت، مشاهده نمی‌شود. در واقع، سال‌های حفاصل دهه‌های ۱۹۵۰ تا ۱۹۷۰ را می‌توان به واسطه‌ی کنش متقابل بین تئوری و عمل، «عصر طلایی» باروری ابر نامید [Young, 1996]. شواهد موجود نشان می‌دهند که از اواخر دهه‌ی ۱۹۷۰، نوعی واگرایی بین دو مکتب فوق به وجود آمد. بدین ترتیب، برنامه‌هایی که از مکتب تئوری / آزمایش تبعیت می‌کردند و عمدتاً با سرمایه‌گذاری دولت با جهت‌گیری علمی برگزار می‌شدند، کاهش یافتند و در عوض، برنامه‌هایی که از مکتب مشاهده / آزمایش پیروی می‌کردند و عمدتاً جهت‌گیری مهندسی و فنی داشتند، افزایش یافتند. در واقع، برنامه‌های اخیر باروری ابرها، به خاطر گرایش صرف به سمت مشاهده / آزمایش بدون مطالعات تئوریک و فرضیه‌سازی مناسب، به طور قابل ملاحظه‌ای روند پیشرفت را در برنامه‌های تعدیل وضعیت جو کند کرده است [Young, 1996]. به عبارت دیگر، اعتقاد به این که یافته‌های علمی در این حوزه کافی هستند، موجب جهت‌گیری فنی برنامه‌های کنونی باروری ابرها شده است.

طی دهه‌ی گذشته، ارزیابی‌ها و بررسی‌های دقیقی از پروژه‌های باروری ابرها صورت گرفته‌اند. اگرچه هنوز نشانه‌هایی وجود دارند مبنی بر این که باروری می‌تواند موجب افزایش بارش شود، اما شماری از مطالعات اخیر، بسیاری از نتایج مثبت این پروژه‌ها را زیر سؤال برده است [Rangno and Hobbs, 1987; 1993; 1995; Ryan and King, 1997; Bruiniges, 1999; NAS, 2003].

برخی از مهم‌ترین تجربیات باروری ابرها که برای سالیان سال در سطح جهانی به عنوان نمونه‌های روشن و برجسته‌ی توانایی تکنیک‌های باروری ابرها جهت افزایش بارش قلمداد می‌شدند و به دست آوردن نتایجی که اعتبار علمی این تجربیات را به شدت مورد تردید قرار داد، واکنش‌های علمی قابل توجهی را در مجامع علمی به دنبال داشت. از آن جمله می‌توان به تجربیات زیر که به عنوان شاخص‌ترین نمونه‌ها در سطح جهانی شناخته شده‌اند، اشاره کرد:

● ابهامات موجود در رابطه با باروری ابرها در دسامبر ۱۹۷۴ گروهی را به رهبری دکتر ورک من^{۱۷} به مخالفت با برنامه‌های باروری ابر در ایالت داکوتای جنوبی کشاند. این گروه که پس از به نتیجه نرسیدن اقدامات باروری ابر در تابستان خشک سال‌های ۱۹۷۳ و ۱۹۷۴ شکل گرفت، معتقد بود که باروری ابر موجب تشکیل قطرات باران بیش‌تر اما کوچک‌تر و بنابراین، افزایش تبخیر در حد فاصل پایه‌ی ابر و سطح زمین و نهایتاً از بین رفتن بارندگی شده است [AnS, 2003].

● برای سالیان سال، تجربه‌های باروری ابر در فلسطین اشغالی به

عنوان یکی از موفق‌ترین برنامه‌های باروری ابر در سطح جهانی محسوب می‌شود. تجربه‌های اول و دوم باروری ابرها که طی سال‌های ۱۹۶۷-۱۹۶۱ و ۱۹۷۵-۱۹۶۹ در این کشور به اجرا درآمدند، از روش باروری استاتیک در ابرهای قاره‌ای همرفتی پایه‌ی سرد برای افزایش بارش استفاده کردند. در ارزیابی‌های آماری اولیه، میزان افزایش بارش در منطقه‌ی هدف، برای هر یک از تجربه‌های اول و دوم به ترتیب ۱۸ و ۱۳ درصد گزارش شد [Gagin and Neumann, 1981].

در سال ۱۹۹۵، رانگنو و هوبز^{۲۸} تجربه‌های اول و دوم باروری ابرها در فلسطین اشغالی را مجدداً مورد ارزیابی قرار دادند و نتایج بررسی‌های خود را در مقاله‌ی جنجال‌برانگیزش منتشر کردند. آن‌ها بر اساس مطالعه‌ی دقیق ثابت کردند که تجربه‌ی اول باروری ابرها هیچ‌گونه افزایش بارشی را در پی نداشته است و صرفاً یک «خطای آماری نوع اول» در برآورد بارش به وقوع پیوسته است. رانگنو و هوبز در بررسی تجربه‌ی دوم به این نتیجه رسیدند که منطقه‌ی هدف شمالی (واقع در شمال فلسطین اشغالی) در روزهای باروری به طور طبیعی بارش‌های سنگین‌تری را (در مقایسه با منطقه‌ی کنترل) تجربه کرده که به اشتباه، افزایش بارش حاصل از باروری ابرها پنداشته شده است. نکته‌ی جالب‌تر این‌که در تجربه‌ی دوم باروری ابرها، منطقه‌ی هدف جنوبی کاهش بارش را تجربه کرده است [Rangno and Hobbs, 1995].

مقاله‌ی رانگنو و هوبز واکنش‌های علمی گسترده‌ای را در رابطه با باروری ابرها در فلسطین اشغالی برانگیخت [Ben-Ziv, 1997; Dennis and Orville, 1997; Rosenfeld, 1997; Woodley, 1997] و تردیدهای جدی را در استفاده از روش استاتیک برای افزایش بارش در ابرهای همرفتی به دنبال داشت.

● «کلیماکس»^{۲۹} از دیگر برنامه‌های مشهور باروری ابرهاست که به مدت دو دهه (۱۹۶۰ و ۱۹۷۰) طی فصل‌های سرد سال، روی دامنه‌ی کوه‌های راکی در منطقه‌ی کلرادوی آمریکا به اجرا درآمد. برای سالیان سال، تجربه‌های کلیماکس I و کلیماکس II، مهم‌ترین شواهد افزایش بارش بر ابرهای اروگرافیک زمستانی در ایالات متحده محسوب می‌شدند. بر خلاف تحلیل‌های اولیه‌ی محققان که میزان افزایش بارش ناشی از تجربه‌ی کلیماکس I و II را حدود ۱۰۰ درصد برآورد کرده بودند، رانگنو و هوبز (۱۹۹۳-۱۹۸۷) عملیات کلیماکس I را فاقد افزایش بارش و برای کلیماکس II نیز تنها حدود ۱۰ درصد افزایش بارش محاسبه کردند.

● بررسی بیش از ۴۷ سال تجربیات باروری ابرها در استرالیا نیز دلالت بر آن دارد که روش‌های باروری استاتیک برای افزایش بارش زمستانی در دشت‌ها و مناطق پست و هموار استرالیا مؤثر نبوده است. تنها در شرایط هواشناسی خاص و در ابرهای استراتوس کوهستانی (در جزیره‌ی تاسمانی) امکان افزایش بارش از طریق باروری ابرها

وجود دارد [Ryan and king, 1997].

آکادمی ملی علوم ایالات متحده‌ی آمریکا، پس از بررسی کامل نتایج حاصل از تعداد بی‌شماری از برنامه‌ها و تجربیات باروری ابرها برای چهار دهه‌ی گذشته، چنین نتیجه‌گیری می‌کند که: «باروری ابرها و برنامه‌های تعدیل وضعیت جو هنوز شواهد آماری و فیزیکی مورد نیاز برای به رسمیت شناخت اعتبار علمی خود را فراهم نکرده است» [NAS, 2003].

چالش‌های علمی موجود در رابطه با افزایش بارش ناشی از باروری ابرها، به همراه فقدان یک نشانه‌ی علمی قاطع از اثر تعدیل عمدی وضعیت جو، موجب کاهش قابل توجه برنامه‌ها و پروژه‌های باروری ابر در سطح جهانی شده است. از آن جمله، هزینه‌ی پروژه‌های تعدیل وضعیت جو در ایالات متحده‌ی آمریکا که در اوایل دهه‌ی ۱۹۷۰ سالانه به بیش از ۲۰ میلیون دلار می‌رسید، در سال‌های اخیر به کم‌تر از ۵۰۰ هزار دلار تقلیل یافته است [Bruinitjes, 1999; NAS, 2003]. نبود موفقیت قابل ارائه از نظر علمی، ادعاهای نامعقول، انتظارات غیرواقعی، رشد نگرانی‌های زیست‌محیطی و عوامل قانونی و اقتصادی، از جمله دلایلی هستند که موجب کاهش پژوهش در این زمینه شده‌اند [NAS, 200s].

۴. نتیجه

عملیات باروری ابرها عمدتاً به دو روش دینامیک و استاتیک قابل اجراست. معمول‌ترین روش مورد استفاده در سطح جهان (از جمله ایران)، باروری استاتیک است. در این نوع باروری، وجود ابر ضروری است و فرایند باروری صرفاً موجب تقویت، تحریک و افزایش بارش خواهد شد. برای انجام این نوع باروری، ابتدا توزیع جغرافیایی ابرها و پتانسیل ابرناکی در یک منطقه مورد مطالعه قرار می‌گیرد. مطالعات موجود نشان می‌دهد که دامنه‌ی رشته کوه‌های مرتفع، بهترین گزینه برای انجام عملیات باروری محسوب می‌شود. به همین جهت باروری ابرهای زمستانی که در امتداد موانع مرتفع کوهستانی تشکیل می‌شوند (ابرهای اروگرافیک) بیش از سایر ابرها صورت می‌گیرند؛ چراکه به نظر می‌رسد، ابرهای اروگرافیک سرد عملاً بالغ بر ۵۰ درصد از آب متراکم شده در خود را، در نتیجه‌ی باروری، به صورت بارش به سطح زمین فرو می‌ریزند [Tarbuck and Lutyens, 1998]. از این رو، پروژه‌های باروری ابرها در ایران نیز عمدتاً در امتداد دامنه‌های مرتفع البرز جنوبی و شمالی و شیرکوه به اجرا گذاشته شده‌اند.

بدین ترتیب، فرایند باروری ابرها به شدت از شرایط مکانی و خصوصیات محلی متأثر است. از طرف دیگر، عواملی چون: انتخاب توده‌های ابری که به طور طبیعی مقادیر بارش کافی ندارند، همچنین نوع ابر، دمای ابر، محتوای رطوبتی، جریان هوا و مکانیزم‌های انتقال و نحوه‌ی توزیع اندازه‌ی قطره‌های ابر، در انجام

16. Vincent Schaefer
17. Bernard Vonnegut
18. Debbie
19. Exponential
20. Warm Fog
21. Hail Stone
22. Beneficial Competition
23. Early Rainout
24. Chaotic
25. Theory/ Experiment
26. Observation/ Experiment
27. Workman
28. Rangno and Hobbs
29. Climax I & II

منابع

۱. امیر یزدانی، فرشید و همکاران (۱۳۸۲). برنامه‌ی تعدیل آب و هوا با هدف افزایش بارش در ایران مرکزی: نتایج و دستاوردها. خلاصه‌ی مقالات یازدهمین کنفرانس ژئوفیزیک ایران. سازمان زمین‌شناسی کشور.
۲. امیدوار، کمال (۱۳۸۰). امکان‌سنجی باروری ابرها در ارتفاعات جنوبی کرمان. رساله‌ی دکتری جغرافیای طبیعی (گرایش اقلیم‌شناسی). دانشگاه تربیت مدرس.
۳. پاپلی یزدی، محمد حسین و جلالی، عباس (۱۳۷۸). آیین‌ها باران‌خواهی در زمان خشکسالی‌ها، فصلنامه‌ی تحقیقات جغرافیایی. شماره‌های ۵۴ و ۵۵، صفحات ۲۱۱-۱۸۶.
۴. رضایی، رویا (۱۳۷۷). فرایند باروری ابر. پایان‌نامه کارشناسی ارشد جغرافیای طبیعی. گرایش اقلیم‌شناسی. دانشگاه تربیت معلم.
۵. روزنامه‌ی همشهری. ۱۳۷۸. شماره‌های ۱۸۲۳، ۱۸۶۷ و ۱۸۸۷.
۶. سازمان هواشناسی کشور (۱۳۸۱). اصول و مبانی فیزیکی تعدیل آب و هوا، گزارش‌نهایی پروژه مطالعات مرتبط با تعدیل مصنوعی آب و هوا. گزارش دوم.
۷. سرداری، محمد علی (۱۳۷۴). بررسی آمار به‌دست‌آمده از عملیات باران‌زای مصنوعی در حوزه آبریز رودخانه‌های کرج و جاجرود. پایان‌نامه کارشناسی ارشد و اشناسی. مؤسسه‌ی ژئوفیزیک دانشگاه تهران.
8. Ahrens, D. (1998). *Essentials of Meteorology*. Wadsworth publishing company. PP. 90& 114-131.
9. American Society of Civil Engineers (ASCE), (1995). *Guidelines for cloud seeding to Augment Precipitation, Manual of Professional practice*, no.81,145 P.
10. Barry, R. and R. Chorley (2003). *Atmosphere, Weather and climate*, Routledge. PP.15 & 86-90.
11. Ben-Ziv, A. (1997). Comments on "A new look at the Israeli cloud seeding experiments". *J. Appl. Meteor.* vol.36, pp.255-256.
12. Brintjes, R.T., (1999). A review of cloud seeding experiments to enhance precipitation and some new prospects, *Bull. Amr. Met. Soc.* vol. 80, no. 5, pp. 805-820.
13. Dennis, A.S., and H.D. Orville, 1997. Comments on "A new look at the Israeli cloud seeding experiments", *J. Appl. Meteor.* vol. 36, pp.277-278.
14. Gaglin, A., and J. Neumann, (1981). *The second Israeli randomized*

عملیات باروری نقش اصلی و تعیین‌کننده دارند. بسیاری از خصوصیات یاد شده، تابع شرایط خاص محلی هستند و طی زمان نسبتاً کوتاه، تغییرات زیادی را از خود نشان می‌دهند. به همین علت، هر عملیات باروری از نظر مکانی در مقیاس کوچک بر روی یک یا چند ابر خاص انجام می‌گیرد و در عین حال از نظر زمانی نیز در مدتی کوتاه به اجرا درمی‌آید؛ به طوری که تنها حدود ۱۵ تا ۲۰ دقیقه پس از انتقال مواد به داخل ابر بارش آغاز می‌شود و عموماً مدت زمانی کوتاهی پس از آن به پایان می‌رسد. به همین خاطر، اشتباه در تعیین مکان و زمان دقیق عملیات باروری، موجب شکست طرح می‌شود؛ چنان‌که در برخی موارد، هیچ‌گونه افزایش بارشی حاصل نشده و ابر نیز از بین رفته است. البته تعیین مقادیر بارش حاصل از باروری مصنوعی، خود یکی از بحث‌انگیزترین بخش‌های عملیات باروری ابرهاست و همواره این سؤال بین هواشناسان مطرح است که باروری مصنوعی به چه میزان موجب افزایش بارش در ابرها می‌شود؟

با توجه به بحث‌های فوق، پذیرش نظراتی از قبل این‌که «ابرها ی بارور شده‌ی گیلان در افغانستان باریده‌اند»، از پایه و اساس علمی برخوردار نخواهند بود؛ چراکه ابرهای موجود در هر منطقه، حتی در ساعات و دقایق متوالی، خصوصیات فیزیکی متفاوتی پیدا خواهند کرد. به عبارت دیگر، همان‌طور که شرایط جوی و خصوصیات مکانی از جایی به جای دیگر متفاوت هستند، ابرها نیز که تحت تأثیر مستقیم شرایط محلی قرار دارند، از جایی به جای دیگر و از زمانی به زمان دیگر به سرعت تغییر می‌یابند و ماهیت اولیه‌ی خود را از دست می‌دهند. بدین ترتیب، وقوع بارش در یک مکان، نتیجه‌ی فراهم شدن مجموع شرایط جوی مناسب محلی (چه به صورت طبیعی و چه به صورت مصنوعی) در خود آن منطقه است.

زیر نویس

1. Rain - Making Rituals
2. Weather Modification
3. Cloud Seeding
4. Frost
5. Condensation Nuclei
6. Cloud Droplets
۷. یک قطره باران معمولی شعاعی حدود ۱۰۰۰ میکرون دارد در حالیکه یک قطره ابر شعاعی کمتر از ۱۰ میکرون دارا می‌باشد (Legates, ۱۹۹۶)
8. The Saturation Vapor Pressure
9. Bergeron - Findeisen Process
10. Super Cooled Droplet
11. Freezing
12. Snowflakes
13. Collision and Coalescence
14. Drizzle
۱۵. یکی شدن قطره‌های ابر به واسطه برخورد متان با هم، اصطلاحاً «درهم‌آمیزی» خوانده می‌شود [Ahrens, ۱۹۹۸].

دفتر انتشارات کمک آموزشی

آشنایی با

مجله های رشد

مجله های رشد توسط دفتر انتشارات کمک آموزشی سازمان پژوهش و برنامه ریزی آموزشی وابسته به وزارت آموزش و پرورش تهیه و منتشر می شوند:

مجلات دانش آموزی (به صورت ماهنامه و ۸ شماره در هر سال

تحصیلی منتشر می شوند)

➔ **رشد کودک** (برای دانش آموزان آمادگی و پایه اول دوره

ابتدایی)

➔ **رشد نوآموز** (برای دانش آموزان پایه های دوم و سوم دوره

ابتدایی)

➔ **رشد دانش آموز** (برای دانش آموزان پایه های چهارم و پنجم

دوره ابتدایی)

➔ **رشد نوجوان** (برای دانش آموزان دوره راهنمایی تحصیلی).

➔ **رشد جوان** (برای دانش آموزان دوره متوسطه).

مجلات عمومی (به صورت ماهنامه و ۸ شماره در هر سال

تحصیلی منتشر می شوند)

➔ **رشد معلم**، **رشد آموزش ابتدایی**، **رشد آموزش راهنمایی تحصیلی**،

رشد تکنولوژی آموزشی، **رشد مدرسه فردا**، **رشد مدیریت مدرسه**،

مجلات تخصصی (به صورت فصلنامه و ۴ شماره در سال منتشر

می شوند)

➔ **رشد برهان راهنمایی** (مجله ریاضی برای دانش آموزان دوره راهنمایی

تحصیلی)، **رشد برهان متوسطه** (مجله ریاضی برای دانش آموزان دوره

متوسطه)، **رشد آموزش تاریخ**، **رشد آموزش تربیت بدنی**، **رشد آموزش**

جغرافیا، **رشد آموزش ریاضی**، **رشد آموزش زبان**، **رشد آموزش زبان و ادب**

فارسی، **رشد آموزش زمین شناسی**، **رشد آموزش زیست شناسی**، **رشد**

آموزش شیمی، **رشد آموزش علوم اجتماعی**، **رشد آموزش فیزیک**، **رشد**

آموزش قرآن، **رشد آموزش معارف اسلامی**، **رشد آموزش هنر**، **رشد آموزش**

فنی و حرفه ای، **رشد مشاور مدرسه**

مجلات رشد عمومی و تخصصی برای آموزگاران، معلمان، دبیران، مدیران

و کادر اجرایی مدارس، دانشجویان مراکز تربیت معلم و رشته های دبیری

دانشگاه ها و کارشناسان تعلیم و تربیت تهیه و منتشر می شوند.

➔ نشانی: تهران، خیابان ایرانشهر شمالی - ساختمان شماره ۴

آموزش و پرورش - پلاک ۲۶۸ - دفتر انتشارات کمک آموزشی

➔ تلفن و نمابر ۰۱۴۷۸۸۳۰

cloud seeding experiment: Evaluation of the results. J.Appl.Meteor. vol. 20,pp. 1301-1311.

15. Grant,L.O., (1996). Weather Modification, In: Encyclopedia of Climate and Weather, Edited by: Schneider, S.H., Oxford university press, PP. 839-841.

16. Legates, D.R., (1996). Condensation, In: Encyclopedia of climate and Weather. Edited by: Schnider, S.H. Oxford univesity press. PP.184-186.

17. Manuel,D. (1996), Climate and Weather; History of study. In: Encyclopedia of limate and Weather. Edited by: Schneider, S.H. Oxford university press. PP.129-131.

18. National Academy of Science (NAS), (2003). Critical Issues in weather Modification research, National Academies Press, Washington, D.C., 130p.

19. Orville, H.D. (2003), Weather Modification, In: Handbook of weather, climate and water; dynamics, climate, physical meterology, weather systems and measurements. Edited by T.D.Potter and R.C. Bradley. John wiley & sons. PP. 433-452.

20. Rangno, A.L., and P.V. Hobbs, (1987). A reevaluation of the Climax cloud seeding experiments using NOAA published data. J. Climate Appl. Meteor. vol.26. pp. 757-762.

21. Rangno, A.L., and P.V. Hobbs (1993). Further analyses of the Climax cloud seeding experiments, J. Appl. Meteor. vol. 32. pp. 1837-1847.

22. Rangno, A.L., and P.V.Hobbs, (1995). A new look at the Israeli cloud sending experiments". J.Appl. Meteor. vol.34.pp.1169-1193.

23. Robinson, P. and Hendersen-sellers, A., (1999). Contemporary Climatology. longman. PP. 77-80.

24. Rosenfeld, D., (1997). Comments on "A new look at the israeli cloud seeding experiments". J.Appl. Meteor. vol.36.pp.260-271.

25. Ryan, B.F., and king, W.D., (1997). A critical review of the Australian experience in cloud seeding. Bull.Amr.Met.Soc. vol. 78. no, 2. pp.230-254.

26. Schaefer, V.J. and S.J. Ghan. (1996). Cloud seeding: History perspective and processes, In: Encyclopedia of climate and weather, Edited by: Schneider. S.H., Oxford university press. PP.173-175.

27. Tarbuck and lutgens, (1998). The Atmosphere. Prentice hall., PP.102-134.

28. Thompson, R.D.,(1998). Atomspheric processes and systems. Routledge. PP. 74-84.

29. Wallace, M. and P.V., Hobbs, (1977). Atmospheric science: An introductory survey. Academic press. PP. 265-273.

30. Woodley, W.L., (1997). Comments on "A new look at the Israeli cloud seeding experiments", J.Appl.Meteor.vol.36.pp.250-252.

31. Young, K.C. (1996). Weather Modification-A theoretician's viewpoint. Bull.Amr.Met.Soc.vol.77. no.11. pp.2701-2710.

32. www.britannica.com/.../ocliwea 115a4.html.

33. www.geog.ucsb.edu

پژوهش اشتراک مجله‌های روشد

آشنایی با منابع و ماخذ اینترنتی جغرافیا

یوسف قویدل رحیمی
کارشناس ارشد جغرافیای طبیعی (اقلیم در برنامه‌ریزی محیطی)

چکیده

در این نوشته، ضمن اشاره به اهمیت اینترنت در تحقیقات جغرافیایی، برخی از سایت‌های جالب جغرافیایی انگلیسی و فارسی، برای استفاده‌ی علاقه‌مندان از شاخه‌های گوناگون دانش جغرافیا، معرفی شده‌اند. معرفی و نحوه‌ی استفاده از دو پایگاه بزرگ مجلات الکترونیکی "EBSCO" و "SCIEDIRECT" که از سایت بیش‌تر دانشگاه‌های ایران قابل دسترسی هستند و همچنین، فهرست موضوعی مجلات جغرافیایی این پایگاه‌ها از دیگر موارد مندرج در نوشته‌ی حاضرند.

مقدمه

با اختراع رایانه در سال ۱۹۴۸ و اینترنت در سال ۱۹۶۸، دنیا موج تازه‌ای از تمدن را دنبال کرد. اختراعات یاد شده موجب شدند که تحولانی در عرصه‌ی تولید، توزیع و توسعه‌ی دانش ایجاد شود. این امر تا جایی پیش رفت که امروزه استادان، محققان و دانشجویان برای رفع نیازهایشان، نمی‌توانند خود را تنها به چارچوب کلاس درس و کتاب محدود کنند. در نظام‌های آموزشی مدرن، فناوری اطلاعات، به ویژه منابع جدید الکترونیک، نقش

شرایط:

۱- واریز مبلغ ۲۰/۰۰۰ ریال به ازای هر عنوان مجله درخواستی، به صورت علی‌الحساب به حساب شماره ۳۹۶۶۲۰۰۰ بانک تجارت شعبه سه راه آزمایش (سرخه حصار) کد ۳۹۵ در وجه شرکت افست
۲- ارسال اصل رسید بانکی به همراه برگ تکمیل شده اشتراک

- + نام مجله:
 - + نام و نام خانوادگی:
 - + تاریخ تولد:
 - + میزان تحصیلات:
 - + تلفن:
 - + نشانی کامل پستی:
 - استان: شهرستان:
 - خیابان:
 - پلاک:
 - کدپستی:
 - + مبلغ واریز شده:
 - + شماره و تاریخ رسید بانکی:
 - + آیا مایل به دریافت مجله درخواستی به صورت پست پیشتاز هستید؟ بله خیر
- امضا:

نشانی: تهران - صندوق پستی مشترکین ۱۱۱-۱۶۵۹۵
نشانی اینترنتی: www.roshdmag.org
پست الکترونیک: info@roshdmag.org
☎ امور مشترکین: ۱۴ - ۷۷۳۳۹۷۱۳ - ۷۷۳۳۶۶۵۶
☎ پیام گیر مجلات رشد: ۸۸۳۹۲۳۲ - ۸۸۳۰۱۴۸۲

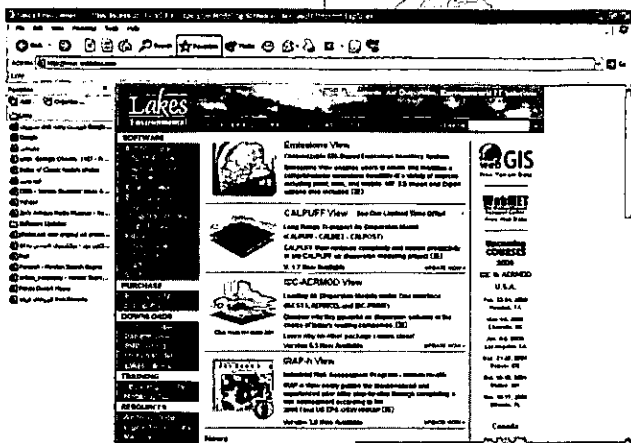
یادآوری:

- + هزینه برگشت مجله در صورت خوانا و کامل نبودن نشانی، بر عهده مشترک است.
- + مبنای شروع اشتراک مجله از زمان وصول برگ اشتراک می‌باشد.
- + برای هر عنوان مجله برگ اشتراک جداگانه تکمیل و ارسال کنید (تصویر برگ اشتراک نیز مورد قبول است)

می توان از آن استفاده کرد.

WWW.WebLakes.Com

مخصوص لود برنامه های جغرافیا و اقلیم شناسی، با تأکید بر ابعاد زیست محیطی و اکولوژیکی است.

هوم پیج وب سایت WebLakes

WWW.GeographyNews.Com

اخبار و اطلاعات مربوط به دانش جغرافیا به ویژه فراخوان ها و اعلان های مربوط به سمینارها و کنفرانس های جغرافیایی را ارائه می دهد.

WWW.CyberGeography.Org

مباحث و مقالاتی راجع به جغرافیا با تأکید و محوریت بین دانشی (اینتر دیسپلینی) و برخی لینک های معتبر و بسیار جالبی که شما را به وجد خواهند آورد، در این سایت قابل دستیابی هستند.

WWW.Geographyonline.Co.Uk

شما را به دنیای جغرافیدانان انگلوساکسون می برد و با اخبار و اطلاعات آن، خصوصاً مجلات و نرم افزارهای جدید جغرافیایی آشنا خواهد کرد. این سایت نیز دارای لینک های جالب علوم زمینی است.

WWW.GeographyArena.com

مجلات جغرافیایی بسیار غنی و جالبی را برای فروش ارائه کرده است. برخی از شماره های نمونه ی این مجلات جغرافیایی رایگان و قابل دانلود هستند.

WWW.Hydrology.iA.com

برخی از برنامه های مفید در زمینه ی هیدرولوژی کاربردی مانند "SMADA" در محیط ویندوز و برنامه های بخرم مضاعف، توزیع گامبل و دیگر برنامه ها در محیط برنامه نویسی "BASICA" در این سایت به صورت رایگان ارائه شده اند و قابل دانلود هستند.

http://www.geog.ouc.bc.ca/physgeog/

درباره ی جغرافیای زیستی، ژئومرفولوژی و آب شناسی اطلاعات ارزشمندی در اختیار شما قرار می دهد.

بسیار مهم و مؤثری بازی می کنند. بعد از ظهور اینترنت، دنیای علم وارد عصر جدیدی شده است که از آن با عنوان «عصر اطلاعات» یاد می شود. بخش وسیعی از اطلاعات روزمره ای که در بخش های گوناگون ادارات، سازمان ها (دولتی، خصوصی و بین المللی) به کار برده می شود، اطلاعات جغرافیایی است. فناوری اطلاعات جغرافیایی، از مهم ترین و کاربردی ترین بخش های فناوری اطلاعات به شمار می رود. امروزه اطلاعات جغرافیایی، از اساسی ترین و کاربردی ترین ملزومات در برنامه ریزی و مدیریت سرزمین برای توسعه ی پایدار محسوب می شود.

پایگاه های اینترنتی، از منابع اصلی و اساسی فناوری اطلاعات جغرافیایی هستند. "Web Geography" از مفاهیم جغرافیای مدرن است که درباره ی فناوری اطلاعات جغرافیایی، منابع اینترنتی جغرافیایی و نقش و اهمیت آن ها در سیاست گذاری و تصمیم گیری های مرتبط با فضای جغرافیایی در مقیاس های گوناگون فضایی بحث می کند.

این نوشته کوششی است در جهت معرفی مجلات و وبلاگ های معتبر و غنی جغرافیا در اینترنت (به عنوان مهم ترین نوع فناوری اطلاعات جغرافیایی). معرفی چندین وب سایت جالب و غنی جغرافیایی، برای بهینه سازی و به روزرسانی اطلاعات محققان جغرافیا نیز از دیگر هدف های نوشته ی حاضر است.

۱. معرفی چند وب سایت جغرافیایی

WWW. WebCartography.Com

شما را به دنیای نقشه کشی و نقشه برداری و همه ی مباحث و پیشرفت های اخیر کارتوگرافی می برد و راه و رسم استفاده از منابع کارتوگرافیکی موجود در اینترنت را به زبانی بسیار ساده، به شما می آموزد.

WWW.WebGIS.Com

مختص سامانه های اطلاعات جغرافیایی است و در آن می توانید، جدیدترین نرم افزارهای عرضه شده و اخبار و اطلاعات راجع به GIS را دریافت کنید. همچنین، در این سایت برخی از نرم افزارهای رایگان GIS و مدل های رقومی زمین موجود و قابل دانلود کردن هستند.

WWW.Pastimes.Com

شامل تصاویرهای ماهواره ای جالبی از ایران و کل دنیا است.

WWW.WebMet.Com

به منظور آگاهی یافتن از شرایط هواشناسی بخش های گوناگون کره ی زمین، اخذ نقشه های هواشناسی موجود، آگاهی از پیش بینی های اقلیمی، دانلود نرم افزارهای هواشناسی و غیره

<http://www.earthwatchers.org/>

وب سایتی است عمومی برای علوم جغرافیایی.

http://www.cloudsky.ir/main_data/all.php

وب سایتی است جالب و تخصصی برای علوم آب و هواشناسی مشتمل بر آمار و اطلاعات جوی.

<http://soilerosion.net/>

مطالب آن مشتمل است بر اطلاعات جالبی در مورد فرسایش و مدل های مطالعه ی فرسایش برای نواحی متفاوت اقلیمی.

<http://www.geography.wisc.edu/resources/phys.html>

تصویرها، پایگاه ها، داده ها و اطلاعاتی راجع به جغرافیای زیستی در این سایت ارائه شده اند.

۲. منابع جغرافیایی اینترنت در وب سایت های دانشگاهی ایران

از میان وب سایت های موجود، دو پایگاه اطلاعاتی EBSCO (از زیر بخش های Daneshyar و SCIENCEDIRECT) که از سایت اکثر دانشگاه های ایران قابل دستیابی هستند، برای آشنایی جغرافیادانان ایرانی انتخاب و معرفی می شوند.

۱-۲. بخش EBSCO در پایگاه وسیع اطلاعاتی دانشیار

۱-۱-۲. نحوه ی ورود به پایگاه و استفاده از مقالات مجلات آن

پس از ورود به سایت دانشگاه، به لینک منابع الکترونیکی دانشگاه و پس از آن به پایگاه اطلاعاتی «دانشیار» وارد می شویم و از آن جا مربع زرد رنگ اولی را که متعلق است به پایگاه اطلاعاتی EBSCO، انتخاب می کنیم تا پنجره ی بعدی باز شود. از پنجره ی جدید، گزینه ی اول را که عبارت است از: Academic Search fulltext Premier، برمی گزینیم تا پنجره ی دیگری پدیدار شود.

هنگامی که پنجره ی باز شد، ابتدا باید جعبه ی «فول تکست» را تیک بزیم و سپس در جعبه ی جست و جو، نام نشریه ی مورد نظر یا واژه های جست و جوگر را وارد کنیم. ماشین جست و جوگر مطالب و مقالات مورد نظر را پیدا و فهرست بندی می کند. نمی توان مقالات پیدا شده را مستقیماً ذخیره کرد. بنابراین، اول باید فایل ها را باز کنیم. پس از آن که فایل ها کاملاً باز شدند، می توان آن ها را با فرمت PDF ذخیره کرد. فهرست و مشخصات مجلات جغرافیایی موجود در پایگاه اطلاعاتی EBSCO در جدول ۱ نشان داده شده اند.

۲-۲. پایگاه مجلات جغرافیایی SCIENCEDIRECT

این پایگاه دربرگیرنده ی مجلات منتشر شده از سوی گروه «الزیور» است. مجلات جغرافیایی آن را می توان از دو گروه علوم محیطی و علوم زمینی سیاره ای جست و جو کرد. دستیابی به مجلات موجود در پایگاه یاد شده به دو صورت راحت تر است: اگر به دنبال یک موضوع خاص بدون در نظر گرفتن مجله هستید، می توانید پس از ورود به homepage بخش مجلات را برگزینید و پس از تایپ کردن کلمات کلیدی در «جست و جوی

<http://www.uwsp.edu/geo/>

سایت های مرتبط با جغرافیای طبیعی را معرفی می کند.

<http://geography.about.com/cs/physicalgeography/>

مطالبی در مورد جغرافیای زیستی، گیاهان، و آب و هوا عرضه می دارد.

<http://www.library.uu.nl/geosource/>

منابع اینترنتی راجع به جغرافیای انسانی، جغرافیای طبیعی، محیط زیست را معرفی می کند.

<http://www.geog.buffalo.edu/>

دوره های آموزشی الکترونیکی کوتاه مدت راجع به جغرافیای طبیعی را ارائه می دهد.

The screenshot shows the IIRAP Web GIS interface. The main heading is 'Terrain Data' with a sub-heading '7.9-min DEM Data Source'. Below this, there is a paragraph explaining that the 7.9-min USGS DEMs have been converted from the SDTB format to the native DEM format using corrected SDTSD2DEM conversion software produced by Dr. Gregg Townsend of the University of Arizona. It also states that the 7.9-min USGS DEMs are the corrected files produced by the USGS to correct positional errors that existed in previous DEMs produced prior to 2001. A section titled 'Digital Elevation Model (DEM)' defines it as a grid of elevation values for ground positions, typically at 1-degree intervals, and notes that the USGS does not change the basic elevation information in 1-degree DEMs, which are also referred to as '3-arc second' or '1:250,000 scale' DEM data. The interface includes a search bar, navigation buttons, and a sidebar with links to 'Lakes', 'WebGIS', and 'CALPUF View'.

هوم پیج وب سایت سامانه ی اطلاعات جغرافیایی

<http://www.geography.learnontheinternet.co.uk>

چگونگی استفاده از اینترنت و دستیابی به منابع جغرافیایی در اینترنت را به جغرافیادانان آموزش داده است.

The screenshot shows the homepage of the Research Center for Geographical and Social Sciences Studies. The main heading is 'Geographical and Social Sciences Studies'. Below this, there is a large image of a mountain range. To the right of the image is a logo for the center, which features a stylized 'S' and 'G' and the text 'موسسه تحقیقات جغرافیایی و علوم اجتماعی'. Below the image and logo, there is a section titled 'International Conference on Applications of GIS in Climatology'. At the bottom of the page, there is a paragraph stating that the center was founded in 2002 at Isfahan University and its main objective is to conduct research projects in geographical and social sciences.

سریع، در قسمت بغلی آن بخش کل مجلات (All Journals) را انتخاب و جست و جو را آغاز کنید.

روش دوم که بیش تر به منظور مرور و اخذ مقاله از مجلات تخصصی انجام می گیرد، با انتخاب یکی از دو گروه علوم محیطی یا علوم زمین و سیاره ای از بخش موضوعی مجلات، انجام می گیرد. پس از انتخاب گروه موضوعی، می توان مجلات دلخواه را با توجه به ترتیب الفبایی که به مرور در برابر دیدگان قرار می گیرند، برگزید. پس از ورود به مجله ی دلخواه، می توان مقالات را به ترتیب شماره یا با استفاده از کلمات کلیدی جست و جوگر مرور یا ذخیره کرد.

ول ۱. فهرست موضوعی و مشخصات مجلات جغرافیایی موجود در پایگاه اطلاعاتی EBSCO

نام مجله	موضوع	ناشر
African Studies	جغرافیای انسانی - اکولوژی انسانی	Taylor & Francis
Annals of the Association of American Geographers	علوم جغرافیایی و محیطی	Association of American Geographers
Annals of Tourism Research	جغرافیای توریسم	Elsevier Science
Antipode	جغرافیای سیاسی و انسانی	Blackwell Publishing Ltd
Applied Geography	انتخابات کاربردی - آمایش سرزمین	Elsevier Science
Aquatic Sciences-Research Across	جغرافیای طبیعی	Birkher Verlag AG
Area	جغرافیای انسانی - اکولوژی انسانی	Blackwell Publishing Ltd
Asia Pacific Journal of Tourism	جغرافیای توریسم	Routledge
Australian Geographer	علوم جغرافیایی	Taylor & Francis
Bulletin of the AMS	علوم اقلیم شناسی	AMS
Business Strategy and the Environment	علوم محیطی	John Wiley & Sons
The Cartographic Journal	جغرافیای ریاضی - کارتوگرافی	Maney Publishing
Cold Regions Science and Technology	جغرافیای طبیعی	Elsevier Science
Continental Shelf Research	اقیانوس شناسی	Elsevier Science
Cultural Geographies (Economic and Cultural)	جغرافیای فرهنگی و اکولوژی انسانی	Arnold
Current Issues in Tourism	جغرافیای توریسم و اوقات فراغت	Channel View
Deep Sea Research Part I: Oceanographic Papers	اقیانوس شناسی	Elsevier Science
Democracy & Nature	علوم محیطی	Taylor & Francis
Dynamics of Atmospheres and Oceans	علوم جو و اقیانوس شناسی	Elsevier Science
Ecological Engineering	علوم محیطی	Elsevier Science
Earth Interactions	علوم جغرافیایی	AMS
Environmental Modeling and Assessment	علوم محیطی	Kluwer Academic Publishers
Environmental Reviews	علوم محیطی	NRC Research Press
Environmental Science & Policy	علوم محیطی	Elsevier Science
Environmetrics	علوم محیطی	John Wiley & Sons
Estuarine, Coastal and Shelf Science	اقیانوس شناسی	Elsevier Science
Ethics and the Environment	علوم محیطی	Indiana University Press
European Environment	علوم محیطی	John Wiley & Sons

نام مجله	موضوع	ناشر
Gender, Place and Culture: A Journal of Feminist Geography	جغرافیای انسانی - اکولوژی انسانی	Taylor & Francis
Geodinamica Acta	جغرافیا - اوقات فراغت	Elsevier Science
Geoforum	جغرافیای انسانی و فلسفی جغرافیا	Elsevier Science
Geografiska Annaler, Series A: Physical Geography	جغرافیای طبیعی	Blackwell Publishing
Geografiska Annaler, Series B: Human Geography	جغرافیای انسانی	Blackwell Publishing
Geographical Analysis	علوم جغرافیایی	American Geographical Society
The Geographical Journal	علوم جغرافیایی	Blackwell Publishing
Geographical Review	علوم جغرافیایی	American Geographical Society
Geographical Systems	سیستم های جغرافیایی و جی آی اس	Taylor & Francis
Geoinformatica	سیستم های اطلاعات جغرافیایی	Springer
The Global Atmosphere and Ocean System	علوم جو و اقیانوس شناسی	Taylor & Francis
Geopolitics	جغرافیای سیاسی	Frank Cass
Helgoland Marine Research	علوم اقیانوس شناسی	Springer-Verlag
Historical Research	جغرافیای تاریخی	Blackwell Publishing
Hydrogeology Journal	هیدروژئولوژی - جغرافیای طبیعی	Springer-Verlag
Hydrological Processes	هیدروژئولوژی - جغرافیای طبیعی	John Wiley & Sons
Hydrological Sciences Journal	هیدروژئولوژی - جغرافیای طبیعی	International Association of Hydrological Sciences
International Journal of Environment and Pollution	علوم محیطی	Inderscience Enterprises
Journal of Geographical Information Science	جغرافیای اطلاعات جغرافیایی	Taylor & Francis
International Journal of GIS	جغرافیای اطلاعات جغرافیایی	Taylor & Francis
International Journal of Remote Sensing	سنجش از دور	Taylor & Francis
International Research in Geographical & Environmental Education	آموزش جغرافیا و علوم محیطی	Channel View
Journal of Applied Meteorology	هواشناسی کاربردی	AMS
Journal of the Atmospheric Sciences	علوم جو	AMS
Journal of Climate	علوم اقلیم شناسی	AMS
Journal of Feminist Geography	جغرافیای فمینیستی	Taylor & Francis
Journal of Geography in Higher Education	آموزش جغرافیا در مقاطع تحصیلات تکمیلی	Taylor & Francis

نام مجله	موضوع	ناشر
Journal of Geographical Systems	سیستم های جغرافیایی	Springer-Verlag
Journal of Oceanography	اقیانوس شناسی	Springer Science
Journal of Physical Oceanography	اقیانوس شناسی	AMS
Limnology	دریاچه شناسی	Springer-Verlag Tokyo
Journal of Religion, Nature & the Environment	علوم محیطی	Springer-Verlag
Local Environment	علوم محیطی	Taylor & Francis
Monthly weather Review	علوم اقلیم شناسی	AMS
Natural Hazards	جغرافیای طبیعی	Springer Science
The Professional Geographer	علوم جغرافیایی	Blackwell
Progress in Human Geography	جغرافیای انسانی	Arnold
Journal of Hydrometeorology	علوم اقلیم شناسی	AMS
Progress in Physical Geography	جغرافیای طبیعی	Arnold
Philosophy & Geography	فلسفی جغرافیا	Carfax publishing
Tourism Geographies	جغرافیای توریسم	Routledge
Theoretical and Applied Climatology	اقلیم شناسی نظری و کاربردی	Springer-Verlag
Transactions in GIS	سیستم اطلاعات جغرافیایی	Blackwell
Transactions of the Institute of British Geographers	علوم جغرافیایی	Blackwell
Weather and Forecasting	پیش بینی در علوم اقلیم شناسی	AMS

نام مجله	موضوع
Earth and Planetary Science Letters	علوم زمین
Earth-Science Reviews	علوم زمین
Engineering Geology	زمین شناسی مهندسی
Engineering Structures	زمین شناسی مهندسی
Estuarine and Coastal Marine Science	سواحل و مصب ها
Estuarine, Coastal and Shelf Science	سواحل ، مصب ها و فلات
Geochimica et Cosmochimica Acta	ژئوشیمی
Geoderma	خاک و زمین شناسی
Geodinamica Acta	ژئودینامیک
Geomorphology	ژئومورفولوژی
Geothermics	زمین گرمایی
Global and Planetary Change	تغییرات جهانی و بلایای طبیعی
Gondwana Research	علوم زمین
ICES Journal of Marine Science	جغرافیای آب
International Journal of Applied Earth Observation and GeoInformation	کاربرد رایانه در علوم زمین
International Journal of Soil Dynamics and Earthquake Engineering	مهندسی خاک و پی و زلزله
ISPRS Journal of Photogrammetry and Remote Sensing	توگرافتری و سنجش از دور
Journal of African Earth Sciences	علوم زمین
Journal of Applied Geophysics	ژئوفیزیک
Journal of Arid Environments	جغرافیای مناطق خشک
Journal of Asian Earth Sciences	علوم زمین
Journal of Atmospheric and Solar-Terrestrial Physics	فیزیک جو
Journal of Atmospheric and Terrestrial Physics	فیزیک جو
Journal of Contaminant Hydrology	آلودگی آب
Journal of Geodynamics	ژئودینامیک
Journal of Hydrology	هیدرولوژی
Journal of Marine Systems	سامانه های دریایی
Journal of South American Earth Sciences	علوم زمین

جدول ۲. عنوان های مجلات و فهرست موضوعی مجلات گروه علوم زمینی و سیاره ای در پایگاه SCIENCE DIRECT

نام مجله	موضوع
Advances In Space Research	تقدم و جغرافیای زیاهر
Advances In Water Resources	هیدرولوژی و منابع آب
Agricultural and Forest Meteorology	مراستاسی کشاورزی و جنگل
Agricultural Meteorology	مراستاسی کشاورزی
Applied Geochemistry	ژئوشیمی کاربردی
Atmospheric Environment, Part A. General Topics	محیط زیست جوی
Atmospheric Environment, Part B. Urban Atmosphere	محیط جوی در شهرها
Atmospheric Research	علوم جوی
Atmospheric Science Letters	علوم جوی
CATENA	علوم خاک شناسی
Chemical Geology	ژئوشیمی
Chemical Geology: Isotope Geosciences Section	ژئوشیمی
Chemie der Erde-Geochemistry	ژئوشیمی
Climate Policy	تغییر اقلیم
Cold Regions Science and Technology	مناطق سردسیر
Comptes Rendus Geoscience	علوم زمین
Computers & Geosciences	علوم زمین
Computers and Geotechnics	رایانه و علوم زمین
Continental Shelf Research	فلات قاره
Cretaceous Research	زمین شناسی کرتاسه
Deep Sea Research	مناطق عمیق دریاها
Deep Sea Research and Oceanographic Abstracts	الیاوس شناسی و جغرافیای آب
Deep Sea Research Part A: Oceanographic Research Papers	الیاوس شناسی
Deep Sea Research Part B: Oceanographic Literature Review	الیاوس شناسی
Deep Sea Research Part I: Oceanographic Research Papers	الیاوس شناسی
Deep Sea Research Part II: Topical Studies in Oceanography	الیاوس شناسی
Dendrochronologia	دندروکرونولوژی
Dynamics of Atmospheres and Oceans	علوم جوی و الیاوس

همان گونه که بیان شد، پایگاه مجلات الکترونیکی "SCIEDIRECT" دارای دو گروه موضوعی مرتبط با جغرافیا به نام های علوم محیطی، و علوم زمینی و سیاره ای است که در جدول های ۲ عنوان های مجلات و موضوع آن درج شده اند.

۳. برخی وب سایت های فارسی

به تازگی، وب سایت های جغرافیایی و مربوط به جغرافیا (مانند سایت های قطره قطره، ایران رپورتاژ کام، ایران هیدرولوژی و غیره که برخی مباحث و علاقه های مشترک با جغرافیا دارند) رو به فزونی گذاشته اند که این افزایش امری مبارک و ستوده است. از وب سایت های جالب و پر محتوای ایرانی، می توان به وب سایت یا به عبارت بهتر، مجله الکترونیکی «پرشین ژئو» اشاره کرد که توسط آقای مهدی اشراقی تأسیس شده است و اداره می شود و مطالب بسیار مفیدی برای تمام اصحاب و ارباب جغرافیا دارد.

آینده ی نزدیک داده شده است. علاقه مندان به عضویت در انجمن اقلیم شناسی ایران می توانند برای عضویت، به سایت یاد شده مراجعه کنند و با پر کردن فرم های مخصوص ثبت نام، عضو این انجمن شوند. در وب سایت انجمن اقلیم شناسی ایران، تعدادی مقالات اقلیم شناسی فارسی و انگلیسی از ایران و نیز ترجمه هایی از مسائل و پیشرفت های اقلیم شناسی که از مجلات معتبر اقلیم شناسی دنیا برگرفته شده اند، برای استفاده ی عموم موجود و قابل دانلود کردن هستند.

بحث و نتیجه گیری

به علت فزونی یافتن نیاز متخصصان علوم گوناگون به تحلیل های فضایی از محیط و مسائل عصر نو مانند تغییرات اقلیمی، جغرافیا با مجهز شدن به فناوری های نوین اطلاعاتی و استفاده از امکانات سخت افزاری دقیق و پیشرفته توانسته است، جایگاه والایی را به عنوان یک علم روزآمد و کاربردی برای خود دست و پا کند.

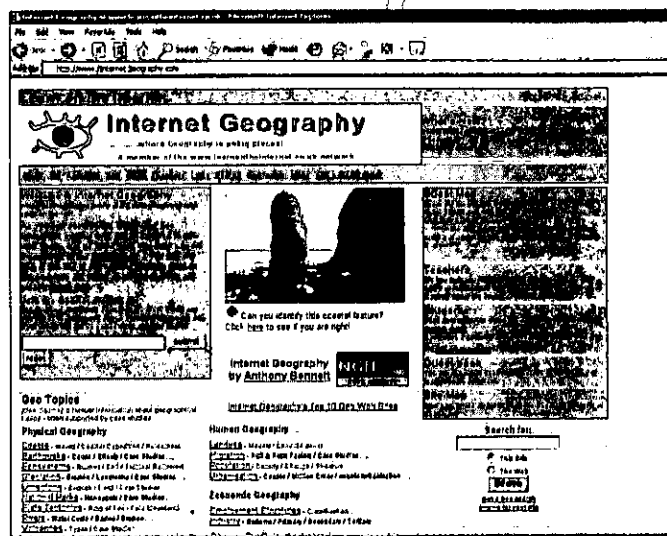
مروری بر مطالب موجود و نحوه ی استفاده از منابع علمی اینترنتی جغرافیایی در مقایسه با وضعیت سنتی جمع آوری و تحلیل داده های تحقیقاتی، مبین تغییرات کمی و کیفی بسیار شگرفی در نتیجه های مطالعات تحقیقی و کاربردی شدن آن هاست. وجود امکانات سخت افزاری و نرم افزاری پیشرفته و نوین، ضمن بالا بردن کیفیت تحقیقات جغرافیایی، روش های تحقیق و جست و جوی مطالب را به صورت غیر قابل تصویری تغییر داده است. به طوری که امروزه، تصور دست یافتن به دانش جغرافیا بدون استفاده از فناوری اطلاعاتی، بعید و غیر ممکن می نماید. این امر روندی است که از زمان پیدایش و اختراع رایانه در سال ۱۹۴۸ شروع شد و در سال ۱۹۶۸ با به وجود آمدن شبکه ی جهانی اینترنت، عصر جدید را تحت عنوان «عصر ارتباطات» به وجود آورد.

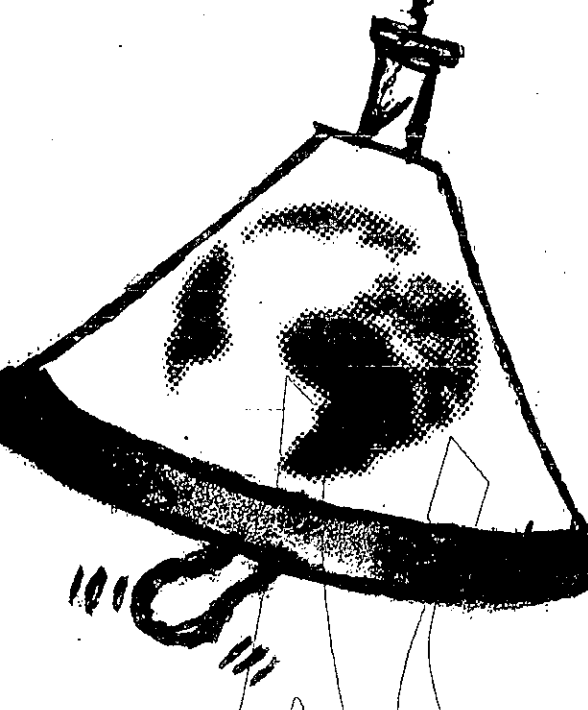
تداوم روند ارتباطات جهانی، مفهوم فاصله ی جغرافیایی را تحت تأثیر خود قرار داده و آن را دگرگون کرده است، اما با این حال، نه تنها تحلیل فضای جغرافیایی اعتبارش را از دست نداده، بلکه بر اعتبار خود نیز افزوده است. به همین علت، با پیشرفت علوم و فنون، دانش جغرافیا نیز با به پای آن پیشرفت کرده است، تا جایی که امروزه دانش جغرافیا از علوم مفید و راهبردی محسوب می شود. بسیاری از متخصصان علوم مجاور و یا غیر وابسته، بدون استفاده از فناوری های جغرافیایی نمی توانند، به درستی برنامه ریزی و یا سیاست گذاری و تصمیم گیری کنند.

با استفاده از امکاناتی که فناوری های مرتبط با اطلاعات جغرافیایی در دسترس جغرافیدانان ایرانی قرار داده است، این امیدواری وجود دارد که انتقال دانش پیشرفته ی جغرافیا از دنیای پیشرفته به مملکت ما، سرعت و دقت بیش تری بیابد. نمونه ی چنین حرکت شتابنده ای، ظهور تدریجی سایت های اینترنتی جغرافیایی یا مرتبط با جغرافیا در کشور است که نقش مهمی در گسترش و آموزش جغرافیای نوین در کشور ایفا خواهد کرد.

سایت «فضای جغرافیایی» که توسط عضو فعال گروه جغرافیایی دانشگاه سیستان و بلوچستان، آقای دکتر محمود خسروی تأسیس شده است و اداره می شود، از دیگر سایت های جالب ایرانی به شمار می رود. این سایت حاوی مطالب متعدد جغرافیایی و غیر جغرافیایی جالب است. علاقه مندان به شرکت در آزمون کنایه شناسی ارشد جغرافیا و افرادی که مایلند در زمینه ی سنجش از دور و «جی آی اس» آموزش ببینند یا اطلاعات مفیدی کسب کنند، این سایت را بسیار مطلوب خواهند یافت.

از دیگر سایت های جالب فارسی زبان، می توان از سایت «آموزش جغرافیا در ایران» نام برد که توسط آقای دکتر مهدی چوبینه تأسیس شده است و اداره می شود و شامل مطالب و لینک های جالبی به ویژه برای دبیران محترم جغرافیا است. همچنین، می توان به سایت «انجمن اقلیم شناسی ایران» اشاره کرد که توسط عضو فعال گروه جغرافیایی دانشگاه اصفهان، آقای دکتر مسعودیان اداره می شود و در آن وعده ی ایجاد اولین مجله ی الکترونیک اقلیم شناسی ایران در

اخبار جغرافیایی

کوروش امیری نیا

گروه جغرافیا - دفتر برنامه ریزی و تألیف

انتشار خبرنامه

را از خداوند منان خواهان است.

انتشار نشریه‌ی چشم انداز زنده رود

هیجدهمین شماره از سال هفتم انتشار نشریه‌ی آموزشی، تحلیلی و اطلاع رسانی «گروه آموزشی جغرافیای ناحیه‌ی ۲ اداره‌ی آموزش و پرورش اصفهان» منتشر شد. در این شماره، مطالب زیر درج شده‌اند:

کاترینا، GPS چیست؟، تاریخچه‌ی تشکیل اتحادیه‌ی اروپا، بررسی مشکلات زیست محیطی زاینده رود، سدهای خاکی، راه‌های مبارزه با آلودگی هوا، کارکردگرایی در جغرافیا، آشنایی با GIS و کاربردهای آن، ایسلند هم تراز با آتش، زباله‌ها و روش دفع آن‌ها، عظیم‌ترین پل معلق ایران، بلندمرتبه‌سازی در حاشیه‌ی زاینده رود، و یادی از دکتر حسین شکویی

«رشد آموزش جغرافیا» توفیق همکاران دست‌اندرکار این نشریه را از خداوند منان خواهان است.

فعالیت‌های گروه آموزشی جغرافیای ناحیه‌ی ۲ آموزش و پرورش اصفهان گروه آموزشی جغرافیای ناحیه‌ی ۲ آموزش و پرورش اصفهان، در راستای فعالیت‌های آموزشی پژوهشی در چهار ماهه‌ی اول سال

نهمین شماره‌ی نشریه‌ی اطلاع رسانی «انجمن جغرافیایی ایران» منتشر شد. در این شماره، مطالبی را با این عنوان‌ها می‌خوانیم: راز ماندگاری، انتخابات و شکل‌گیری ساختار جدید انجمن جغرافیایی ایران، دیدار اعضای انجمن با دکتر قالیباف، راه‌اندازی وب‌سایت انجمن جغرافیایی ایران، فهرست برخی از همایش‌های بین‌المللی جغرافیا ۲۰۰۶، فهرست سایت‌های جغرافیایی، تازه‌های کتاب‌های جغرافیایی، ...

انتشار نشریه‌ی سفیر

ششمین شماره از سال سوم انتشار نشریه‌ی علمی و فرهنگی «سفیر»، نشریه‌ی هسته‌ی علمی جغرافیای بسیج دانشجویی دانشگاه زنجان، منتشر شد. در این شماره مطالب زیر درج شده‌اند: تأثیرات داروینیسیم بر جغرافیدانان اکولوژیست و رادیکال، تفکرات التقاطی و محیط‌های مجازی، جغرافیا از زبان دهخدا، برنامه‌ریزی منطقه‌ای، پاسخ به ۵ سؤال در مورد توسعه، همه‌ی هستی ملت ایران، تعدیل اقلیمی، مصاحبه با چهره‌ی ماندگار جغرافیا، بررسی علل رکود توریسم در سال‌های اخیر، و یادی از دکتر حسین شکویی.

«رشد آموزش جغرافیا» توفیق همکاران دست‌اندرکار این نشریه

تحصیلی ۸۴-۸۵، فعالیت‌هایی به شرح زیر داشته است:

۱. برگزاری دوره‌ی ۴۰ ساعته‌ی ضمن خدمت، با عنوان «طراحی و ارزشیابی سؤالات امتحانی جغرافیا».
۲. برگزاری دو جلسه‌ی مجمع عمومی در ماه‌های مهر و آذر که با سخنرانی استاد ناخدا یکم شاپوری درباره‌ی «مرزهای دریایی» و سرکار خانم دکتر عطیه السادات صابری در خصوص «نواحی اقتصادی و اهمیت آن‌ها» همراه بوده است.
۳. بازدید از مرکز سازمان هواشناسی و ازون‌سنجی در تاریخ ۸ دی‌ماه ۱۳۸۴.
۴. تهیه و تنظیم مقالات شماره‌ی ۱۸ نشریه‌ی چشم‌انداز زنده‌رود.

بازدید اعضای انجمن علمی آموزشی معلمان جغرافیای استان یزد از سد زاینده‌رود و دریاچه‌ی بختگان

تعدادی از اعضای «انجمن علمی آموزشی معلمان جغرافیای استان یزد»، به همت این انجمن، طی دو سفر دو روزه، در روزهای ۱۸ و ۱۹ خردادماه ۸۴ از سد زاینده‌رود و اروستای ایبانه در استان اصفهان، و در روزهای ۲۹ و ۳۰ دیماه ۸۴ از دریاچه‌ی بختگان واقع در استان فارس بازدید کردند.

برگزاری کارگاه آموزشی جغرافیا

«گروه جغرافیای استان سیستان و بلوچستان»، در راستای اجرای برنامه‌ی عملیاتی سالانه‌ی خود و با هدف دانش‌افزایی دبیران جغرافیای استان، کارگاه آموزشی یک روزه‌ای در تاریخ ۱۵ دی‌ماه ۸۴ در شهر زاهدان برگزار کرد. در این کارگاه که با حضور دو تن از استادان گروه جغرافیای «دفتر برنامه‌ریزی و تألیف کتب درسی»، جناب آقای دکتر مهدی چوپینه و سرکار خانم دکتر شوکت مقیمی، و با شرکت سرگروه‌های آموزشی مناطق سی‌گانه‌ی استان و دبیران جغرافیای شهر زاهدان تشکیل شد، موضوعات زیر مورد بحث و بررسی قرار گرفتند:

- رویکردهای جدید در آموزش جغرافیا

- روش‌های فعال تدریس در جغرافیا
- بررسی کتاب‌های جغرافیای متوسطه و پیش‌دانشگاهی در پایان نیز جلسه‌ی پرسش و پاسخ برگزار شد.

برگزاری همایش یک روزه‌ی آموزش جغرافیا

«انجمن معلمان جغرافیای استان سیستان و بلوچستان»، با هدف دانش‌افزایی و ارتقای سطح علمی اعضای خود، همایش یک روزه‌ای در تاریخ ۱۶ دی‌ماه ۸۴، در محل خانه‌ی معلم زاهدان و با شرکت بیش از ۴۰ نفر از اعضا برگزار کرد. در این همایش، ابتدا خانم دکتر مقیمی پیرامون «نگرش سیستمی در جغرافیا» سخنرانی ایراد کرد. سپس آقای دکتر چوپینه مقاله‌ای پیرامون «IT و نقش آن در آموزش جغرافیا» ارائه داد. در پایان نیز جلسه‌ی پرسش و پاسخ برگزار شد.

یک مطلب کوتاه علمی

نقش اقلیم در مراکز آموزشی

با توجه به اهمیت آموزش و نقش بی‌بدیل آب و هوا در میزان آسایش فیزیکی و روحی انسان، مطلب کوتاهی با عنوان «نقش اقلیم در مراکز آموزشی» به وسیله‌ی آقای ابراهیم آبسالان، دبیر محترم جغرافیای منطقه‌ی زرین‌آباد استان ایلام تهیه شده است که مطالعه‌ی آن را به همه‌ی دبیران و دانشجویان توصیه می‌کنیم.

امروزه تأثیر عناصر اقلیمی در آسایش فیزیکی و روانی انسان‌ها ثابت شده و انکارناپذیر است. در این خصوص، عملکرد حرارتی عناصر معماری و ساختمان در تعدیل شرایط آب و هوایی اهمیت خاصی دارد که در این میان، ساختمان‌های آموزشی جایگاه ویژه‌ای دارند؛ چرا که برای تحقق طرح‌های توسعه در هر منطقه‌ی محروم، در مرحله‌ی نخست باید نیروی متخصص و زبده و فهیم تربیت کرد. این وظیفه‌ی مهم بر عهده‌ی مراکز آموزشی است. و اگر شرایط اقلیمی در این مراکز مورد توجه قرار گیرد، آسایش بیش‌تری برای معلم و دانش‌آموزان ایجاد می‌شود و تعلیم و تعلم به درستی انجام خواهد شد.

بنابراین، در هر منطقه‌ای باید ساختمان‌های آموزشی متناسب با

شرایط آب و هوایی آن، ایجاد کرد و به تمام جنبه های ساختمان توجه داشت؛ مثل نوع مصالح و هدایت گرمایی مصالح ساختمانی که بر آسایش داخل ساختمان تأثیر می گذارد. ساختمان های آموزشی، به لحاظ بار داخلی زیادی که دارند و این که در زمان های خاصی اشغال می شوند، با ساختمان های مسکونی متفاوتند. این ساختمان ها معمولاً در طول روز مورد استفاده قرار می گیرند که شرایط دمایی و رطوبتی خاصی در فضا حاکم است، بنابراین تأمین نیازهای دمایی مناسب در فصل سرد و گرم، به ویژه به صورت طبیعی، در این مراکز دارای اهمیت خاص است.

بیش تر فعل و انفعالات بیوشیمیایی بدن انسان که در تبدیل انرژی به شکل های گوناگون نقش دارند، حرارت زا هستند. پس بدن انسان همواره در حال تولید حرارت است. ۲۰ درصد از کل این انرژی مورد استفاده قرار می گیرد و ۸۰ درصد باقی مانده، حرارت اضافی است که در اطراف بدن دفع می شود. البته میزان تولید این حرارت به سوخت و ساز کلی بدن و فعالیت فرد بستگی دارد.

با توجه به این که فعالیت عمومی افراد در مراکز آموزشی به صورت نشسته است و بدن انسان در وضعیت نشسته بین ۱۳۰ تا ۱۶۰ وات حرارت تولید می کند [کسمایی، ۱۳۷۳]، بار داخلی فضاهای آموزشی تفاوت عمده ای با بار داخلی ساختمان های مسکونی دارد. به این دلیل، در ساختمان های آموزشی شیوه و میزان نیازهای حرارتی متفاوت با سایر ساختمان ها است. در کلاس های درس، به دلیل وجود همین حرارت اضافی تولید شده به وسیله ی تراکم افراد در کلاس، در فصل زمستان به حرارت کم تر و در فصل تابستان به هوای خنک تری نیاز است. معمولاً هم زنگ های دوم و سوم، هوای کلاس ها گرم تر و به مراتب نامطلوب تر از زنگ اول است.

با کنترل محیط داخلی ساختمان، از طریق گرم کردن مصنوعی و خنک کردن و تهویه ی هوا می توان به آسایش و توانایی جسمانی بهینه دست یافت. با توجه به این که در فضاهای آموزشی، عمده ترین فعالیت افراد، کار بصری و تمرکز حواس است، علاوه بر ایجاد شرایط حرارتی مناسب، باید برای بالا بردن سطح یادگیری

دانش آموزان، به عناصر دیگری همچون نور، رنگ آمیزی مناسب، میزان تراکم در کلاس و... نیز توجه داشت.

هرچند در ایران محدوده ی دمایی ۲۱/۵ تا ۲۹ درجه ی سلسیوس در تابستان و ۲۰ تا ۲۵/۷ درجه ی سلسیوس در زمستان پیشنهاد شده است، اما در کلاس های درس، به علت این که افراد لباس های خارج از منزل می پوشند، از این نظر می توان دماهای پائین تری را به عنوان حد پائین آسایش در فضاهای آموزشی در نظر گرفت. نگارنده شاهد بوده است که در فصل زمستان، به علت تراکم زیاد افراد در برخی از کلاس های درس، دمای هوا در فضای کلاس، به حدی بالا رفته که به منظور جلوگیری از گرم شدن بیش تر و گاهی برای تبادل حرارت و تهویه ی مناسب، پنجره ها را باز گذاشته اند. علاوه بر آن، افزایش اکسید کربن ناشی از بازدم تنفس افراد موجب آلوده شدن هوای کلاس می شود که ناچار باید با باز کردن پنجره ها هوای داخل را به میزان مورد نیاز تعویض کرد.

جهت ساختمان و پنجره ها نیز در میزان نوردهی و وضعیت دمایی کلاس ها مؤثر است. به همین دلیل، کلاس های واقع در جبهه جنوبی مدرسه ها، همواره به علت این که در طول روز در حال دریافت انرژی هستند، عموماً گرم تر از کلاس های رو به شمال یا پشت به آفتاب هستند. این امر در فصل های متفاوت سال برنامه ریزی های خاصی را برای تولید هوای خنک در تابستان و میزان نیاز حرارتی در فصل زمستان می طلبد. پائین ترین دما معمولاً در ساعات اولیه ی فعالیت در صبح و بالاترین آن در زنگ های اول و دوم بعد از ظهر است. بنابراین، ایجاد شرایط مناسب دمایی در این دو زمان در محیط های آموزشی ضرورت بیش تری دارد.

به طور کلی هوای داخل مراکز آموزشی به عوامل زیادی از جمله آب و هوای بیرون، مواد ساختمانی، جهت ساختمان، اندازه و شکل پنجره ها، وضعیت تهویه ی هوا و وجود امکاناتی مانند وسایل مصنوعی گرم کردن یا خنک کردن هوا، بستگی دارد. شرایط مناسب هوای کلاس ها بر میزان آسایش افراد، و میزان آسایش افراد، بر میزان یاددهی و یادگیری آنان مؤثر است.

آشنایی با کشورهای جهان

سازمان بهنجاری
مؤسسه‌ی جغرافیایی و کارتوگرافی گیتاشناسی

نام رسمی: جمهوری ترینیداد و توباگو
نام محلی: ترینیداد و توباگو
نام بین‌المللی: ترینیداد و توباگو
TRINIDAD AND TOBAGO

تولد و مرگ و میر: طبق آمار سال ۲۰۰۳، میزان تولد ۱۲/۷ نفر در هر هزار نفر، میزان مرگ و میر ۸/۷ نفر در هر هزار نفر، و میزان مرگ و میر کودکان ۲۵ نفر در هر هزار تولد است.

ترکیب نژادی: در سال ۲۰۰۰، حدود ۳۹/۲ درصد جمعیت را سیاه‌پوستان، ۳۶/۶ درصد نژاد هندی، ۱۶/۳ درصد دورگه و ۵/۹ درصد بقیه را سایر نژادها تشکیل می‌داده‌اند.

مذهب و زبان: بر اساس آمار سال ۱۹۹۰، ۲۹/۷ درصد مردم پروتستان، ۲۹/۴ درصد کاتولیک، ۲۳/۷ درصد هندو، ۵/۹ درصد مسلمان و ۱/۳ درصد دارای دین‌های دیگری بوده‌اند. زبان رسمی و رایج آن انگلیسی، هندی، فرانسوی، اسپانیایی و چینی است که با خط لاتین نوشته می‌شود.

پایتخت: شهر «پرت آواسپاین» با ۴۹/۰۳۱ نفر جمعیت (در سال ۲۰۰۰)، پایتخت کشور ترینیداد و توباگوست و شهرهای مهم آن عبارتند از: چاگواناس، سان فرناندو، آریمبا و پوینت فورتن.

نوع حکومت: از سال ۱۹۷۶ حکومت این کشور جمهوری چند حزبی با دو مجلس قانونگذاری بوده است. رئیس‌جمهور آن ماکسول ریچاردز از سال ۲۰۰۳ و نخست‌وزیر آن پاتریک مانینگ از سال ۲۰۰۱ مشغول به کار هستند.

قوه‌ی مقننه از یک مجلس نمایندگان با ۳۶ عضو به مدت چهار سال و مجلس سنا با ۳۱ عضو تشکیل یافته است. در سال ۲۰۰۰، کرسی‌های مجلس نمایندگان بدین شرح به گروه‌های سیاسی فعال اختصاص داشت: کنگره‌ی ملی متحد ۱۹ کرسی، جنبش ملی خلق ۱۶ کرسی، و اتحاد ملی برای بازسازی یک کرسی. روز ملی آن سی و یکم ماه اوت، روز استقلال از انگلستان (در سال ۱۹۶۲) است.

ترینیداد و توباگو که در سال ۱۹۶۲ به عضویت سازمان ملل درآمد، در سازمان‌های زیر نیز عضویت دارد: کنفرانس تجارت و توسعه‌ی ملل متحد (UNCTAD)، صندوق کودکان ملل متحد

کشوری است متشکل از مجموعه جزیره‌هایی در دهانه‌ی رودخانه‌ی «آورینوکو» و آب‌های ساحلی کشور ونزوئلا و آمریکای جنوبی که در انتهای جنوبی جزیره‌های آنتیل کوچک و در جنوب خاوری دریای کارائیب قرار دارد. از جزیره‌ی نسبتاً بزرگ ترینیداد به وسعت ۴/۸۲۷ کیلومتر مربع، جزیره‌ی توباگوی بزرگ به مساحت حدود ۳۰۰ کیلومتر مربع، توباگوی کوچک به وسعت یک کیلومتر مربع، و جزیرک‌های «گوت» و «بوکوریف» تشکیل یافته است. جزیره‌ی ترینیداد سرزمینی است نسبتاً کوهستانی با بلندی حداکثر ۹۴۰ متر (کوه آرپو) که حدود یک سوم آن را کشتزارهای نیشکر و کاکائو زیر پوشش قرار داده‌اند و نفت و قیر طبیعی از عمده‌ترین منابع زیرزمینی آن هستند. توباگوی بزرگ در واقع جزیره‌ای آذرین است و آتشفشانی میان آن به چشم می‌خورد.

آب و هوا: این کشور اگرچه گرم و مرطوب و پر باران است، ولی به سبب وزش بادهای اقیانوسی، هوای نسبتاً معتدلی دارد. کوه‌های آن از جنگل‌های انبوهی پوشیده شده‌اند و رودخانه‌ی قابل توجهی در آن دیده نمی‌شود.

جمعیت: بر اساس آمار سال ۲۰۰۴، ترینیداد و توباگو با جمعیتی بالغ بر ۱/۲۸۶/۰۰۰ نفر، صد و سومین کشور جهان به شمار می‌رود که از این تعداد ۷۴/۵ درصد ساکن شهرها و ۲۵/۵ درصد ساکن روستاها هستند. تراکم جمعیت آن نیز ۲۵/۸ نفر در هر کیلومتر مربع است.

توزیع سنی: از نظر توزیع سنی ۲۴/۳ درصد افراد زیر ۱۵، ۴۹/۶ درصد بین ۱۵ تا ۴۴، ۲۳/۲ درصد بین ۴۵ تا ۷۴ و ۲/۹ درصد نیز بیش از ۷۵ سال سن دارند. متوسط عمر مردان ۶۷/۱ و زنان ۷۲/۲ سال است.

(UNICEF)، سازمان خواروبار و کشاورزی ملل متحد (FAO)، بانک بین المللی ترمیم و توسعه (بانک جهانی / IBRD)، سازمان بین المللی هواپیمایی کشوری (ICAO)، انجمن بین المللی توسعه (IDA)، بنگاه مالی بین المللی (IFC)، سازمان بین المللی کار (ILO)، صندوق بین المللی پول (IMF)، سازمان بین المللی کشتیرانی (IMO)، اتحادیه بین المللی مخابرات راه دور (ITU)، سازمان آموزشی، علمی و فرهنگی ملل متحد (UNESCO)، سازمان توسعه صنعتی ملل متحد (UNIDO)، اتحادیه جهانی پست (UPU)، سازمان جهانی بهداشت (WHO)، سازمان جهانی مالکیت معنوی (WIPO)، سازمان جهانی هواشناسی (WMO)، سازمان تجارت جهانی (WTO)، سازمان کشورهای آمریکایی (AOS)، کشورهای آفریقایی، کارائیب و اقیانوس آرام (ACP)، جامعه و بازار مشترک کارائیب (CARICOM)، بانک توسعه ملل آمریکایی (IDB) و جنبش عدم تعهد و ملل مشترک المنافع.

کشاورزی و صنایع: محصولات عمده این کشور عبارتند از: نیشکر، نارگیل، پرتقال، برنج، دانه کبوتر، کاکائو، قهوه و جوز هندی.

در سال ۲۰۰۰، کشور ترینیداد و توباگو ۲۵/۸ درصد زمین های کشاورزی، ۲/۱ درصد مرتع و چمنزار و ۵۰/۵ درصد جنگل داشت. دام های زنده آن بز، گاو و مرغ بوده اند. همچنین، حدود ۵/۵ میلیون کیلووات ساعت برق، ۴۳/۷۸۶/۰۰۰ بشکه نفت خام، ۸/۰۳۷/۰۰۰ بشکه فواید های نفتی و ۱۰/۴۴۸/۰۰۰/۰۰۰ متر مکعب گاز طبیعی تولید یا استخراج شده است. میزان صید ماهی نیز در سال ۲۰۰۱، معادل ۱۱/۴۱۵ تن برآورد شده است.

نیروی کار: بر اساس آمار سال ۲۰۰۱، تعداد نیروی کار ۵۷۶/۹۰۰ نفر بوده است که ۴۵/۵ درصد جمعیت را تشکیل می داده اند. شاغلان بالای ۱۵ سال ۶۰/۷ درصد، زنان شاغل ۳۶/۶ درصد و افراد بی کار ۱۰/۹ درصد بوده اند.

واحد پول: دلار ترینیداد و توباگو (TTS) معادل ۱۰۰ سنت، هر دلار آمریکا معادل ۶/۲۳ دلار ترینیداد و توباگو و هر دلار ترینیداد و توباگو معادل ۱۴۴۵ ریال است.

تولید ناخالص ملی: در سال ۲۰۰۳، تولید ناخالص ملی به ۹/۵۳۸/۰۰۰/۰۰۰ دلار آمریکا بالغ شده و میزان سرانه آن حدود ۷/۲۶۰ دلار آمریکا بوده است.

واردات: ترینیداد و توباگو در سال ۲۰۰۱، حدود ۲۴/۵۱۰/۰۰۰ دلار این کشور کالا وارد کرده که بیش تر شامل: نفت خام (۱۹/۳ درصد)، ماشین آلات صنعتی (۱۶/۱ درصد)، حوضچه های شناور (۹/۳ درصد)، مواد غذایی (۷/۵ درصد) و نفت تصفیه شده (۴/۱ درصد) بوده است. این محصولات از کشورهای آمریکا (۳۴/۴ درصد)، ونزوئلا (۱۱/۱ درصد)، برزیل (۵/۱ درصد)، انگلستان (۴/۹ درصد) و پاناما (۴/۶ درصد) وارد شده اند.

صادرات: در سال ۲۰۰۱، این کشور ۳۱/۸۷۳/۰۰۰/۰۰۰ دلار ترینیداد و توباگو کالا شامل: نفت تصفیه شده (۲۹/۴ درصد)، حوضچه های شناور (۱۲/۶ درصد)، نفت خام (۹/۳ درصد)، کود نیتروژنه (۸/۵ درصد)، آهن و فولاد (۵/۷ درصد) و متانول (۵ درصد)، به کشورهای آمریکا (۴۲/۳ درصد)، مکزیک (۷/۴ درصد)، جامائیکا (۷ درصد)، بارتبادوس (۵/۵ درصد) و فرانسه (۳/۹ درصد) صادر کرده است.

ارزش: در سال ۲۰۰۳، ارزش این کشور حدود ۲/۷۰۰ نفر در اختیار داشته است که از این تعداد، ۷۴/۱ درصد در نیروی زمینی و ۲۵/۹ درصد در گارد ساحلی مشغول خدمت بوده اند. هزینه ی سرانه ی ارزش در سال ۱۹۹۹، حدود ۷۸ دلار آمریکا بوده است. حمل و نقل: طول راه های اتومبیل رو در سال ۱۹۹۹ بالغ بر ۷/۹۰۰ کیلومتر بوده است. همچنین در سال ۲۰۰۰، در این کشور دو فرودگاه با پروازهای زمان بندی شده وجود داشته است. در سال ۱۹۹۶، تعداد ۱۲۲ هزار دستگاه اتومبیل سواری، و ۲۴ هزار دستگاه اتوبوس و کامیون مشغول به کار بوده اند.

ارتباطات: در سال ۲۰۰۰، تعداد ۶۷۲ هزار گیرنده ی رادیویی (۵۳۲ دستگاه برای هر هزار نفر)، ۴۲۹ هزار گیرنده ی تلویزیونی (۳۴۰ دستگاه برای هر هزار نفر)، ۳۲۵/۱۰۰ خط تلفن (۲۰۰۲) (۲۵۰ خط برای هر هزار نفر)، ۳۶۱/۹۰۰ خط تلفن همراه (۲۷۸ خط برای هر هزار نفر)، ۱۰۴ هزار دستگاه رایانه ی شخصی (۸۰ رایانه برای هر هزار نفر)، ۱۳۸ هزار اشتراک اینترنت (۱۰۶ اشتراک برای هر هزار نفر) و همچنین تعداد ۱۵۵ هزار نسخه ی روزنامه (۱۲۳ نسخه برای هر هزار نفر) استفاده شده است.

بهداشت: طبق آمار سال ۱۹۹۹، در این کشور ۱/۱۷۱ نفر پزشک (برای هر ۱/۰۷۶ نفر یک پزشک) و همچنین ۴/۳۸۴ عدد تخت بیمارستانی (برای هر ۲۸۷ نفر یک تخت) وجود داشته است. تغذیه: مواد مصرفی سالانه در سال ۲۰۰۱ به طور متوسط ۲/۷۵۶ کالری انرژی داشته که ۸۴ درصد آن از مواد نباتی و ۱۶ درصد دیگر از فرآورده های حیوانی تأمین می شده است. حداقل کالری مصرفی ۱۱۴ درصد بوده که توسط سازمان خواروبار و کشاورزی ملل متحد توصیه شده است.

آموزش: نرخ باسوادی در سال ۲۰۰۰، حدود ۹۳/۸ درصد بوده است و در واقع، ۹۵/۵ درصد مردان و ۹۲/۱ درصد زنان باسواد بوده اند. جدول زیر خلاصه ای از نسبت های آموزشی دوره های تحصیلی را در سال تحصیلی ۲۰۰۰-۱۹۹۹ نشان می دهد.

نسبت	تعداد دانش آموزان	تعداد معلمان	تعداد مدرسه ها	دوره ی تحصیلی
۲۴/۸	۱۶۲/۷۳۶	۷/۳۱۱	۲۸۱	ابتدایی
۲۰/۶	۱۰۵/۵۰۰	۵/۰۷۰	-	متوسطه
۱۵/۹	۷/۵۸۵	۲۷۷	۱	عالی

زیبایی‌های ایران

دماوند

نمک آب رود

شالیزار کیلان

کوهستانهای اردبیل

مجموعه

کتاب‌های قطره و دریا
زیر نظر دفتر انتشارات کمک آموزشی
(کتاب رشد)

کودکان در مسیر زندگی پرپیچ و خم خود، نیاز به سرمشق دارند تا حس رقابت سازنده و مبارزه با سختی‌ها در وجودشان زنده شود. مجموعه‌ی «قطره و دریا»، دانش‌آموزان چهارم و پنجم ابتدایی را با سرگذشت انسان‌های بزرگ در تمدن اسلامی و تاریخ معاصر ایران آشنا می‌کند. علاقه‌مندان می‌توانند این کتاب‌ها را از فروشگاه‌های انتشارات مدرسه تهیه کنند.

نشانی: تهران، خیابان سپهدقربی، پل کریمخان زند، کوچه‌ی

شهید محمود حقیقت‌طلب، شماره‌ی ۳۶.

تلفن: ۰۲۱-۸۸۸۰۳۲۲۴-۹ | ده‌دنبه: ۰۲۱-۸۸۹۰۳۸۰۹